

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2009
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Η΄
Τετάρτη 24 Ιουνίου 2009 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ.579
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Τμήμα Εκμάθησης της Ελληνικής Γλώσσας Χαλανδρίου για μετανάστες και μέλη του Κ.Α.Π.Η. Νέας Περάμου Αττικής, σελ.586,596
3. Επί του Κανονισμού, σελ.588

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Μεταρρυθμίσεις στην οργάνωση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, στη θεραπευτική μεταχείριση χρηστών ναρκωτικών ουσιών και άλλες διατάξεις», σελ.579,606

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί του Κανονισμού:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β., σελ.588
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ.588

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης:

ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ Σ., σελ.584,603
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ.590
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ.586,588
ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ.579,604
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν., σελ.592,593,604,605
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ.590,594
ΚΑΝΕΛΛΗ Λ., σελ.582,584,602
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ., σελ.600
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ.599
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ.595,596
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α., σελ.597
ΝΑΚΟΣ Α., σελ.589
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ.601
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ.583,586,603
ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ Δ., σελ.596
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π., σελ.598
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α., σελ.588
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ., σελ.605
ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ.594
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε., σελ.599
ΤΖΑΚΡΗ Θ., σελ.580,581,602

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2009

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Η'

Τετάρτη 24 Ιουνίου 2009 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 24 Ιουνίου 2009, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.13', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ζ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΑΪΤΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 24 Ιουνίου 2009 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της Ζ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 24 Ιουνίου (πρωί) 2009 σεό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1) «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Συνθήκη περί αμοιβαίας εκδόσεως εγκληματιών μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 6 Μαΐου 1931, και στο Ερμηνευτικό Πρωτόκολλο αυτής, που υπογράφηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1937, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3(2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, που υπογράφηκε 25 Ιουνίου 2003 και των Ρηματικών Διακοινώσεων με αριθμούς ΑΣ 199 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 116/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής».

2) «Κύρωση του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που υπογράφηκε στις 26 Μαΐου 1999, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 3(2) της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, που υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003 και των Ρηματικών Διακοινώσεων με αριθμούς ΑΣ 200 του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και 117/POL/09 της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής».)

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Μεταρρυθμίσεις στην οργάνωση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, στη θεραπευτική μεταχείριση χρηστών ναρκωτικών ουσιών και άλλες διατάξεις».

Στη σημερινή πρωινή συνεδρίαση ψηφίστηκαν τα άρθρα 1 έως και 29 του νομοσχεδίου. Στη σημερινή απογευματινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα 30 έως 48 του νομοσχεδίου και οι τρο-

πολογίες ως μία ενότητα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Κυριάκος Γεροντόπουλος για οκτώ λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ως τώρα η συζήτησή μας είναι τόσο λεπτομερής, ώστε ουσιαστικά έχουμε αναλύσει και αυτά τα άρθρα.

Όσον αφορά το κεφάλαιο Δ' που αναφέρεται στα μέτρα για την επιτάχυνση της δίκης στο Συμβούλιο της Επικρατείας, πιστεύω ότι είναι ένα ζήτημα σοβαρό. Γενικότερα είναι σοβαρή η επιτάχυνση των δικών, διότι οι πολίτες πραγματικά σε αυτόν τον τομέα πολλές φορές τα έχουν χάσει. Μια δίκη που είναι να γίνει σήμερα, γίνεται μετά από τέσσερα, πέντε χρόνια όταν έχουν χαθεί μάρτυρες, όταν έχει χαθεί η επικαιρότητα του θέματος, όταν το ενδιαφέρον πλέον δεν υπάρχει. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα όταν αποδίδεται η δικαιοσύνη να διαμαρτύρονται όλοι.

Πιστεύω ότι πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος. Χθες στη συζήτηση της αρχής του νομοσχεδίου μιλήσαμε για την εξωδικαστική επίλυση των διαφορών. Οφείλουμε να βρούμε τον τρόπο. Δεν ξέρω αν χρειαζόμαστε περισσότερους δικαστές, αν χρειαζόμαστε καινούργια κτήρια, αν χρειαζόμαστε μια διαφορετική αντίληψη και νοοτροπία. Πάντως το σίγουρο είναι ότι η δικαιοσύνη με τους αργούς ρυθμούς με τους οποίους αποδίδεται, δημιουργεί προβλήματα και στους πολίτες αλλά και στους παράγοντες της δίκης.

Έχουμε συζητήσει τα άρθρα που αναφέρονται στο κεφάλαιο Δ' και στην επιτροπή και χθες. Δεν έχω κάτι ιδιαίτερο να προσθέσω. Επίσης και στο κεφάλαιο Ε' δεν έχω να προσθέσω κάτι, που αναφέρεται σε θέματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Πολλά απ' αυτά είναι τεχνικά ζητήματα. Εσείς τα έχετε φέρει γιατί προσπαθείτε να λύσετε κάποια ζητήματα τα οποία θα δώσουν καινούργια ώθηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Στο κεφάλαιο ΣΤ' «άλλες διατάξεις», όπου συνήθως μπαίνουν πολλά ζητήματα, έχουμε τα άρθρα 42 έως 47 που τα έχουμε συζητήσει. Μας έχετε φέρει και κάποιες τροπολογίες. Επί των τροπολογιών θέλω να πω ότι έχω λάβει υπ' όψιν και τις όποιες ενστάσεις των δικηγορικών συλλόγων της χώρας, του συντονιστικού τους οργάνου.

Εγώ πιστεύω ότι αυτή τη στιγμή στον τόπο μας σε καμμία περίπτωση δεν διακυβεύονται ούτε τα ανθρώπινα δικαιώματα ούτε οι πολιτικές ελευθερίες. Η χώρα μας είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εσείς, ως Υπουργός -και το παρελθόν σας είναι τέτοιο που είστε ξεκάθαρος σε αυτά τα ζητήματα- ποτέ δεν θα φέρνατε κάποιες τροπολογίες που θα έθεταν φραγμούς στο ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Παρ' όλα αυτά, θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί. Θεωρώ ότι εκείνο που προσπαθείτε να προστατεύσετε με αυτές τις τροπολογίες είναι η δημόσια ασφάλεια.

λεια. Πιστεύω ότι θα πρέπει να τις ψηφίσουμε, έτσι ώστε και πάλι να μπορέσουμε να κρίνουμε κατά πόσον αυτά τα οποία νομοθετούμε με δική σας πρωτοβουλία τελικά θα μπορέσουν να δώσουν λύσεις στα προβλήματα που σήμερα απασχολούν την ελληνική κοινωνία.

Εγώ δεν έχω να πω τίποτε άλλο, κύριε Πρόεδρε. Όπως βλέπετε, τρία λεπτά από το χρόνο μου έχω εξαντλήσει. Από εκεί και πέρα, αν υπάρξει κάτι, θα το πω στη δευτερολογία μου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Γερωντόπουλε.

Ορίζονται από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό για τη σημερινή συνεδρίαση: ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος και ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Θεοδώρα Τζάκρη, εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ, για οκτώ λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ αμέσως το Δ' κεφάλαιο και με τα άρθρα 30 έως και 36 που αφορούν την επιτάχυνση της δίκης του ΣτΕ. Η καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης είναι πράγματι μέγιστο πρόβλημα στο συγκεκριμένο δικαστήριο. Στο ΣτΕ εκκρεμούν σήμερα περίπου τριάντα χιλιάδες υποθέσεις, ενώ κατατίθενται δέκα χιλιάδες εισαγωγικά δικογραφα το χρόνο, με συνέπεια, παρά τις προσπάθειες, να βρίσκεται στα πρόθυρα της αρνησιδικίας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους πολίτες που ουσιαστικά το δικαστήριο αυτό έχει ταχθεί να τους προστατεύει από τις παρανομίες και τις παραλείψεις της διοίκησης. Η πολυπλοκότητα των αιτιών του προβλήματος δεν επιτρέπει επιπόλαιους χειρισμούς και επομένως τα αναγκαία μέτρα δεν μπορεί, παρά να είναι προϊόν συστηματικής μελέτης: δηλαδή, να λαμβάνονται υπ' όψιν τα πορίσματα της σύγχρονης οργάνωσης των δικαστηρίων, να αξιοποιούν την πείρα άλλων χωρών πάνω στα θέματα των δικαστηρίων αυτών και βεβαίως να δραστηριοποιηθεί εγκαίρως και επιτυχώς προς τις κατευθύνσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης. Επομένως μας βρίσκουν σύμφωνους οι ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στις διατάξεις των άρθρων 30 έως 36 του Δ' Κεφαλαίου ως επί τω πλείστον. Η μόνη επιφύλαξη που έχουμε αφορά την παράγραφο 2 του άρθρου 36 που καταργεί τη διάταξη με την οποία επεκτάθηκε η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων στο ΣτΕ και σε υποθέσεις προμηθειών νοσοκομείων. Αντιλαμβανόμαστε όλοι το φόρτο εργασίας του ΣτΕ. Άλλωστε και γι' αυτό συμφωνούμε με την πρώτη παράγραφο που θα βοηθήσει στην αποσυμφόρηση. Όμως, σε ό,τι αφορά τον ευαίσθητο χώρο της υγείας, πιστεύουμε ότι το ΣτΕ προσφέρει μία ασφαλιστική δικλίδα προστασίας και γνώμη μας είναι να παραμείνει η προσωρινή δικαστική προστασία ως είχε έως τώρα. Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να μας δικαιολογήσετε συγκεκριμένα τους λόγους για τους οποίους καταργείται ο έλεγχος αυτός από το ΣτΕ, γιατί δεν έχουμε πειστεί. Συμπερασματικά, αν και ο κύριος Υπουργός είπε κατά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή ότι πρόκειται για ρυθμίσεις και επισημάνσεις που έγιναν από τους ίδιους τους δικαστές του ΣτΕ, εμείς εκτιμούμε ότι λύνουν πολύ μικρής σημασίας προβλήματα και θα βοηθήσουν πολύ λίγο στην επιτάχυνση της δίκης ενώπιον αυτού του δικαστηρίου.

Περνώ στο Ε' Κεφάλαιο και στις ρυθμίσεις που αφορούν το Ελεγκτικό Συνέδριο. Μας βρίσκει σύμφωνους το άρθρο 37 και η ρύθμιση που προβλέπει την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 42 του ν. 3316/2005 και στους υπαλλήλους της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, καθώς και σε επιτρόπους του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Επίσης, συμφωνούμε και με το άρθρο 38, με το οποίο χορηγείται ειδική άδεια σε δικαστές του Ελεγκτικού Συνεδρίου, προκειμένου να απασχοληθούν για επιμορφωτικούς σκοπούς στο Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο. Απλώς θα ήθελα να τονίσω ότι καλά θα ήταν στο συγκεκριμένο άρθρο να προβλεφθεί η χορήγηση ειδικής άδειας έως και πέντε μήνες, πάντα σε συνδυασμό με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων, και στους δικαστικούς υπαλλήλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου που απασχολούνται με θέματα ελέγχου, προκειμένου να απασχοληθούν για επιμορφωτικούς σκοπούς στο Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο.

Το παραπάνω είναι απαραίτητο, αφ' ενός μεν, γιατί δεν προβλέπεται από καμία άλλη διάταξη νόμου η δυνατότητα για επιμόρφωση στο Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο των δικαστικών υπαλλήλων και, αφ' ετέρου, διότι είναι απαραίτητο για τη μεταφορά ελεγκτικής τεχνογνωσίας από το Ευρωπαϊκό στο Ελληνικό Ελεγκτικό Συνέδριο.

Με το άρθρο 39 αυξάνονται κατά δύο οι οργανικές θέσεις του κλάδου επιτρόπων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, προκειμένου οι επιτροπικοί αυτοί να ελέγχουν τη νομιμότητα και την κανονικότητα των δαπανών των καταστημάτων κράτησης. Κύριε Υπουργέ, υπαγορεύθηκε από κάποια συγκεκριμένη ανάγκη αυτή η διάταξη; Σας ζητήθηκε κάτι τέτοιο και από ποιους εν προκειμένω; Περιμένουμε περισσότερες εξηγήσεις, γιατί ούτε η αιτιολογική έκθεση ούτε οι απαντήσεις που δώσατε κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην επιτροπή είναι ικανοποιητικές.

Με το άρθρο 40 είμαστε αντίθετοι, διότι βλέπουμε ότι η συγκεκριμένη διάταξη, που ουσιαστικά προσφέρει μαζικές μετατάξεις στο Ελεγκτικό Συνέδριο, έχει μία πολύ έντονη ρουσφετολογική οσμή. Μάλιστα, η διάταξη αυτή εισάγεται κατά παρέκκλιση της παραγράφου 7 του άρθρου 103 του Συντάγματος. Ζητάμε να απαλειφθεί η συγκεκριμένη διάταξη και η κάλυψη των κενών θέσεων να διενεργείται με αξιοκρατικούς διαγωνισμούς, με διαδικασίες που να είναι σύννομες, τουλάχιστον ταυτοσημες με αυτές του ΑΣΕΠ και όχι υπογεύς. Επίσης θεωρούμε ότι θα πρέπει να θεσμοθετηθεί η αναφορά σε κάθε διαγωνισμό προσλήψεων των συγκεκριμένων θέσεων ανά γεωγραφική περιοχή, ενώ για την εξαιρετική περίπτωση της διενέργειας μετατάξεων και την κάλυψη κενών οργανικών θέσεων, είναι δόκιμο αυτή να θεσμοθετηθεί με τον περιορισμό έως τριάντα κατά ανώτατο όριο υπαλλήλων και αποκλειστικά για παραμεθόριες περιοχές της επικράτειας.

Το άρθρο 41 θέτει ως ανώτατο χρονικό όριο παραμονής των επιτρόπων του Ελεγκτικού Συνεδρίου στον ίδιο νομό την επταετία, εκτός από αυτούς που υπηρετούν στους Νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης. Έχουμε επιφυλάξεις γι' αυτό το άρθρο, κύριε Υπουργέ, γιατί η εφαρμογή του θα μπορούσε να αποσυντονίσει την ήδη δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκεται η υπηρεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανά τη χώρα και θα σημαίνει ταυτόχρονα τη μετάθεση του συνόλου σχεδόν των υπηρετούντων επιτρόπων της περιφέρειας, με συνέπεια την πρόωρη αποχώρηση και συνταξιοδότησή τους και την αδυναμία αντικατάστασής τους. Θα πρέπει να το συνδυάσετε με το πώς κάποιοι υπάλληλος κατοχυρώνει τα δικαιώματά του. Δηλαδή, αυτούς που στείλαμε στην επαρχία κάποια περίοδο τους αναγκάζουμε και τους ανακυκλώνουμε στην επαρχία και τους μετασπασμένους προνομιακά θα τους κρατήσουμε στο κέντρο και στις υπηρεσίες που θεωρούνται ότι τους εξυπηρετούν. Εξάλλου, είναι γνωστό ότι στο παρελθόν έχουν διορισθεί στο δημόσιο με διαδικασίες που δεν είναι διαφανείς αυτοί που τώρα θέλετε να μετατάξετε.

Και περνάω στο ΣΤ' Κεφάλαιο, που είναι συνονθύλευμα πολλών περισσότερων διατάξεων. Μας βρίσκει σύμφωνους το άρθρο 42 που προβλέπει την επαναφορά της προεδρίας του ΤΑΧΔΙΚ στο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Δεν μπορώ όμως να πω το ίδιο και για το άρθρο 43, με το οποίο και διαφωνούμε κάθετα, αφού καταργεί την τακτική επιθεώρηση για τους προέδρους και τους εισαγγελείς εφετών. Κύριε Υπουργέ, από πού υπαγορεύεται η ανάγκη να μην επιθεωρούνται; Ξέρετε εσείς κάποιον υπάλληλο που να μην ελέγχεται; Ακόμη και εσείς ως Υπουργός ελέγχετε από τον Πρωθυπουργό. Νομίζω ότι και εδώ θα πρέπει να εξειδικεύσουμε και να κάνουμε μία πιο αναλυτική και διεξοδική συζήτηση, γιατί η συγκεκριμένη διάταξη δεν μας έχει πείσει.

Βεβαίως και μας βρίσκει σύμφωνους το άρθρο 44, με το οποίο καθιερώνεται η 16η του Οκτώβρη ως επίσημη γιορτή και ως ημέρα αργίας για τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους και για τους εξωτερικούς φρουρούς των καταστημάτων κράτησης της χώρας. Απλά να επισημάνω αυτό που επεσήμανα και κατά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή, όταν συζητούσαμε με τους φορείς, ότι εκτιμούμε πως τα τεράστια προβλήματα που αφορούν στο προσωπικό των φυλάκων, όπως είναι οι τεράστιες ελλείψεις σε εκπαίδευση, σε υλικοτεχνική υποδομή, δεν λύνονται με γιορ-

τές και πανηγύρια. Εν πάση περιπτώσει, αυτό το λέμε στο περιθώριο της σημερινής συζήτησης.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 45, είναι μεγάλη η επιφύλαξή μας για τη νομιμοποίηση των συμβάσεων έργου, με τις οποίες ανατέθηκε το έργο της καθαριότητας, της συντήρησης και της φύλαξης των δικαστηρίων. Βεβαίως και θέλουμε να τακτοποιηθεί αυτή η εκκρεμότητα που δημιουργεί τόσα προβλήματα στα δικαστήρια της χώρας, αλλά, δυστυχώς, βλέπουμε τα ίδια προβλήματα να επαναλαμβάνονται συνεχώς και η κατάσταση να διαιωνίζεται τα τελευταία πέντε χρόνια. Εμείς θα συμφωνήσουμε, αρκεί πρώτα να έχουμε μία πλήρη εικόνα των συμβάσεων αυτών.

Κύριε Υπουργέ, θα θέλαμε να μας πείτε ποιες είναι αυτές οι συμβάσεις που αντιμετωπίζουν αυτά τα προβλήματα και προσπαθείτε να νομιμοποιήσετε κατά αυτόν τον τρόπο για να μπορέσουμε να σχηματίσουμε μία καλύτερη εικόνα και να αποφασίσουμε.

Για το άρθρο 46 θεωρώ ότι η ρύθμιση για την αποζημίωση των μελών των επιτροπών που συγκροτούνται για την επιλογή προσωπικού είναι το λιγότερο απαράδεκτη. Είναι γνωστή η θέση του ΠΑΣΟΚ για διαφάνεια παντού και για αξιοκρατικές προσλήψεις στο δημόσιο τομέα. Δεν είναι δυνατόν να στηρίξουμε μία διάταξη που ουσιαστικά στηρίζει τις προσλήψεις εκτός διαδικασιών του ΑΣΕΠ.

Με το άρθρο 47 αίρεται η ασάφεια που είχε δημιουργηθεί και τίθεται ως χρονικό κριτήριο, ως χρονικό όριο ο χρόνος που τέθηκε σε ισχύ ο ν. 3659/2008.

Κύριε Υπουργέ, ρωτώ, γιατί να υπάρχει αυτή η εξαίρεση και να μην ισχύει παντού. Και να έχετε υπ' όψιν σας και πόσες είναι αυτές οι τελεσίδικες αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, η οποίες παραμένουν ανεκτέλεστες ανεξαρτήτως του χρόνου της έκδοσής τους. Γιατί να μην έχουμε εφαρμογή όλων των τελεσίδικων αποφάσεων για τις οποίες εκκρεμεί ή δεν εκκρεμεί η αναίρεση και όχι μόνο από το 2008 και μετά;

Θέλω να μπω τώρα στις τροπολογίες αρχίζοντας από την πλέον ουσιώδη...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Θα συζητήσουμε και τις τροπολογίες; Όλες τις τροπολογίες; Τις έχει κάνει δεκτές ο Υπουργός.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Τις υπουργικές.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Και τις βουλευτικές; Με συγχωρείτε, έχει κάνει δεκτές και όλες τις βουλευτικές τροπολογίες ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Δεν σας έχει διανεμηθεί αυτό;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ούτε και σε μένα, κύριε Πρόεδρε. Έχω υπ' όψιν μου τις τρεις υπουργικές.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Συγγνώμη που διέκοψα, αλλά άκουσα αυτό που είπε η κυρία συνάδελφος.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Εγώ επιφυλάσσομαι να μιλήσω επί των υπόλοιπων βουλευτικών τροπολογιών στη συνέχεια, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Υπάρχει άπλετος χώρος και χρόνος για το τυπικό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Επομένως, σε σχέση με τις τρεις προτεινόμενες τροπολογίες, θα σταθώ τυπικά στην πλέον ουσιώδη, δηλαδή αυτήν που καθιστά κακούργημα την παράνομη μεταφορά και προώθηση λαθρομεταναστών στο εσωτερικό της χώρας, εξαιτίας της οποίας έχουμε φθάσει στο απαράδεκτο σημείον κοινωνικό φαινόμενο της έκρηξης του μεταναστευτικού ρεύματος στη χώρα μας.

Ωστόσο θέλω να επισημάνω τα εξής σημεία: Κατ' αρχάς θα πρέπει να σημειωθεί ότι δεν μπορούμε μονίμως να καλύπτουμε την ανεπάρκεια του Υπουργείου Εσωτερικών και την παντελή του αδυναμία να αντιμετωπίσει μία κατάσταση που την τελευταία τετραετία ήταν ανεξέλεγκτη με την κακουργηματοποίηση του συνόλου των αδικημάτων στη χώρα αυτή.

Αυτό που πρέπει πρώτιστα να γίνει και που έπρεπε να είχε γίνει πολύ καιρό πριν, είναι να κινητοποιήσουμε την Ευρώπη για το εντεινόμενο πρόβλημα και την προβληματική στάση της Τουρκίας, η οποία ενεργώντας με προφανή σχεδιασμό ουσιαστικά έχει πνίξει τη χώρα μας με λαθρομετανάστες, τους οποίους δεν

δέχεται πίσω όταν τους συλλαμβάνουμε και επιχειρούμε να τους επαναπροωθήσουμε σε αυτήν από όπου και ήλθαν στο έδαφός μας, παρά το γεγονός ότι έχουν υπογράψει σχετική συνθήκη με τη χώρα μας και όχι να περιμένουμε από τη δικαιοσύνη να βγάξει κάθε φορά τα κόστανα από τη φωτιά. Η δικαιοσύνη έχει και το δικό της κομμάτι και η πολιτεία το δικό της. Είναι απαράδεκτο να προσπαθείτε διαρκώς μέσω της δικαιοσύνης να ασκείτε πολιτική στη χώρα αυτή, ξεχνώντας ότι εδώ ήλθατε για να κυβερνήσετε τη χώρα και όχι για να προσφέρετε επικοινωνιακή πολιτική στο λαό.

Παραπέρα οφείλω να παρατηρήσω ότι έχετε καταστήσει κακούργημα κάθε περίπτωση παράνομης μεταφοράς μεταναστών με ή χωρίς αντάλλαγμα και δεν αφήσατε κανένα περιθώριο επεικέστερης νομοθετικής αντιμετώπισης των περιπτώσεων στις οποίες η λαθρομεταφορά δεν γίνεται για λήψη ανταλλάγματος και δεν συνιστά δουλεμπορία.

Δηλαδή, στην περίπτωση που ένας αγρότης ή ένας κτηνοτρόφος έχει παραλάβει από τα σύνορα μία οικογένεια Αλβανών που έρχεται στη χώρα για να προσκολληθεί στα χωράφια ή στα ζώα της οικογένειας στερούμενη και των ταξιδιωτικών εγγράφων, θα θεωρούμε και σε αυτήν την περίπτωση ότι ο αγρότης ή ο κτηνοτρόφος αυτός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κυρία Τζάκρη, μαζήστε λίγο το θέμα αυτό!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: ...διαπράττει το ίδιο κακούργημα όπως και ένας δουλεμπορος που μεταφέρει περισσότερους λαθρομετανάστες με σοβαρό αντάλλαγμα για κάθε μεταφερόμενο και θα τους τιμωρούμε εξίσου;

Και αν ένας αλλοδαπός ή ένας ημεδαπός ακόμα μεταφέρει από τα σύνορα προς το εσωτερικό της χώρας έναν άλλον αλλοδαπό στερούμενο ταξιδιωτικού εγγράφου, προκειμένου ο τελευταίος να νοσηλευτεί σ' ένα από τα νοσοκομεία της ημεδαπής, γεγονός που είναι πάρα πολύ συχνό στη μεθόριο, ή να ακολουθήσει ένα πρόγραμμα χημειοθεραπείας καθώς τα αλβανικά νοσοκομεία δεν διαθέτουν προγράμματα τέτοια, αυτός ο μεταφορέας θα έχει την ίδια μοίρα με το δουλεμπορο που μεταφέρει λαθρομετανάστες για κερδοσκοπία; Ποιο είναι τελικά το προστατευόμενο έννομο αγαθό που επιτρέπει την κακουργηματοποίηση της κάθε μορφής λαθρομεταφοράς;

Στο συγκεκριμένο νόμο το προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι η εσωτερική πολιτειακή εξουσία που έχει το κάθε κράτος για να δέχεται τους πολίτες που θέλει με τους όρους που αυτό κρίνει. Αρκεί, λοιπόν, η για οποιονδήποτε λόγο προσβολή αυτού του έννομου αγαθού, είτε αυτή της πολιτικής εξουσίας, για να καταστήσει την παράβαση αυτή κακούργημα;

Δεν θα μπορούσε στις περιπτώσεις που η μεταφορά λαθρομεταναστών αφορά ένα ή δύο άτομα, συνήθως μέλη της ίδιας οικογένειας και εφόσον πραγματοποιείται υπό τις συνθήκες που δεν συγκροτούν περίπτωση δουλεμπορίου ή επ' ανταλλάγματι μεταφοράς, ή γίνεται για λόγους επιβίωσης ή και υγείας, να συνιστά πλημμέλημα που επισύρει βαριές ποινές αλλά όχι κατευθείαν κακούργημα;

Να προσθέσω και κάτι ακόμα: Ποια η χρεία να καταστήσετε με τον παρόντα νόμο κάθε μορφή λαθρομεταφοράς κακουργηματική, όταν με τον ίδιο αυτό νόμο παραγγέλλετε την αποφυλάκιση κρατουμένων που εκτίουν κακουργηματικές ποινές με τον όρο μετατροπής τους σε χρηματικές και μάλιστα μόλις προς 3 ευρώ ημερησίως; Δηλαδή, από τη μία πλευρά ανάγουμε σε κακουργήματα ακόμα και πλημμεληματικές πράξεις και τούτο για να δείξουμε πυγμή και αποφασιστικότητα και από την άλλη πλευρά αποφυλάκιζουμε άνευ όρων και ελέγχου αυτούς που εκτίουν ήδη κακουργηματικές ποινές.

Το είπα και την προηγούμενη φορά και το λέω και σήμερα, ότι από τη μία πλευρά τους βάζετε στη φυλακή, κύριε Υπουργέ, και από την άλλη πλευρά τους βγάζετε. Βρίσκω ότι δεν υπάρχει καμία λογική στις διατάξεις αυτές.

Θέλω να προχωρήσω στις άλλες δύο τροπολογίες εν τάχει που φέρνετε προς ψήφιση. Την πρώτη που αφορά την παράταση των συμβάσεων που έγιναν από πρωτοβάθμιους ΟΤΑ για την καθαριότητα κοινοχρήστων χώρων και για την αποκομιδή και τη διαχείριση αποβλήτων ως τις 31/12/2009. Θεωρώ ότι είναι αναγκαία αυτή η παράταση, αφού οι ΟΤΑ δεν κινήθηκαν εγκαίρως σε

διαγωνισμούς για διορισμό νέων αναδόχων και θα ήταν παράλογο να δημιουργηθεί πρόβλημα με την καθαριότητα μέσα στους καλοκαιρινούς μήνες.

Ωστόσο, θέλω να σημειώσω ότι κάποτε θα πρέπει να υπάρχει προγραμματισμός και στους ΟΤΑ ώστε να ακολουθούνται οι διαδικασίες σύμβασης και έγκαιρα και να μην αφήνονται υπόνοιες στους πολίτες για παράνομες παρατάσεις στη διάρκεια των κάθε είδους συμβάσεων δημοσίων έργων.

Τέλος, όσον αφορά στην τρίτη τροπολογία που αφορά τη θέσπιση δυνατότητας άσκησης ενδίκων μέσων στη γραμματεία του ειρηνοδίκου του τόπου κατοικίας του ασκούντα το ένδικο μέσο, θεωρώ ότι βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση, διότι διευκολύνει τους πολίτες στην άσκηση του ανωτέρω δικαιώματός τους και ορθώς θεσμοθετείται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ακολουθεί η ειδική αγορήτρια του ΚΚΕ κ. Λιάνα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Για να μην οδηγηθούμε σε παρεξηγήσεις, κύριε Υπουργέ, έχετε κάνει δεκτές τις βουλευτικές τροπολογίες; Γιατί να τοποθετηθούμε, κύριε Πρόεδρε, επί βουλευτικών τροπολογιών χωρίς να ξέρουμε εάν θα τις δεχτεί ο κύριος Υπουργός...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ποιες ονομάζετε βουλευτικές;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τις τρεις τροπολογίες των Βουλευτών. Είναι έξι συνολικά. Είναι τρεις δικές σας υπουργικές και τρεις βουλευτικές, μία του ΚΚΕ και άλλες των άλλων συναδέλφων. Το λέω, για να ξέρει κάποιος, ώστε να τοποθετείται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Να τις δώ και θα σας πω.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Εντάξει. Φαντάζομαι ότι θα υπάρξει χρόνος. Γιατί υπάρχει μία για τους μετανάστες αλλά υπάρχουν κι άλλες. Υπάρχει μία για τους άμισθους υποθηκοφύλακες, στους εργαζόμενους στα υποθηκοφυλακεία.

Υπάρχει μία φιλοσοφία εδώ. Δεν θα είχε κανείς αντίρρηση θεωρητική στα μέτρα για την επιτάχυνση της δίκης. Γιατί να έχει; Το πρόβλημα είναι ότι όλα αυτά έχουν και κόστος και μη αξιοποίηση της έννοιας του έμψυχου δυναμικού σε πάρα πολλά πράγματα.

Στο άρθρο 30, λοιπόν, θα σας πω ένα «παρών» για λόγους που αναπτύξαμε εκτενέστατα, για να κερδίσω και χρόνο. Θα σας πούμε όμως «όχι» στο άρθρο 31 και «ναι» στο άρθρο 32.

Θα ήθελα να σταθώ στο 33, για να συντομεύω τη διαδικασία. Εδώ αυξάνετε το παράβολο και δημιουργείτε και μία προηγούμενη κρησάρα, με αποτέλεσμα αυτή η τόσες φορές επισημασμένη από εμάς ταξικότητα να μεταφέρεται κατευθείαν στους διαδίκους, στους πολίτες, τότε ως παράβολο, τότε ως προεξαζόμενη υπόθεση αρμοδίας. Γιατί αυτή η αύξηση του παραβόλου να καταλήγει τελικά να είναι ένα είδος επιτιμίου αντιτίμου;

«Όχι» στο άρθρο 34. Θα ήθελα να σταθώ στο «όχι» του άρθρου 35.

Κάνετε μία βελτίωση για τη θεμελίωση, η οποία περιλαμβάνει πλέον εκτός από τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού και του εφάπαξ δικαιώματος και τον καθορισμό του ύψους του, πράγμα για το οποίο πάρα πολλές φορές χρειάζεται να καταφεύγουν πολίτες για ποσά που σε μας μοιάζουν ενδεχομένως ασήμαντα αλλά που μπορεί από αυτά να κρέμεται ολόκληρη η ζωή τους και διατηρείτε την άσκηση αναίρεσης στο κατώτατο επίπεδο της διαφοράς των 40.000 ευρώ. Δηλαδή, σκεφθείτε όσον αφορά τα 40.000 ευρώ υπάρχουν διαφορές μικρότερες, εξαιρετικά σημαντικές για τους πολίτες. Είναι χαρακτηριστικό της πρόθεσης ότι θα αποφύγουμε τη συμφόρηση του δικαστηρίου ανεβάζοντας το κόστολόγιο. Είναι σαν να μιλάει κάποιος για τουρισμό σε ένα νησί που ξαφνικά επειδή έχει πολλούς τουρίστες με σακίδιο ανεβάζει το κόστος άφιξης σε ένα νησί και της διαμονής σε μεγάλο επίπεδο. Δεν μπορεί να είναι τουριστική αντίληψη αυτή της δικαιοσύνης. Έτσι δεν μπορεί να πάει ο άλλος να κάνει ένα μπάνιο.

Αυτό το πράγμα μπορεί να ισχύσει για τη δικαιοσύνη, να γίνει ακριβή η δικαιοσύνη για να αποσυμφωρηθούν τα δικαστήρια; Σας το είπαμε και στην επιτροπή. Αυτή είναι αντίληψη η οποία

έχει προέλθει και από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο φτάνει πια το 10% γιατί ήταν -λέει- πολλές οι υποθέσεις. Έγιναν ενενήντα χιλιάδες το χρόνο και αντί να προσλάβουν δικαστές, αντί να διευρυνθεί η διαδικασία και να γίνει δημοκρατικότερη, έφτιαξαν μία «κρησάρα» ώστε «πίσω από την πόρτα» να γίνονται οι διαδικασίες για να μην αυξηθεί το κόστος της δικαιοσύνης.

Στο άρθρο 36 τα προβλήματα που προκύπτουν από την επίδοση και τις προθεσμίες σας τα επισημάναμε. Ήταν δε χαρακτηριστικά στην περίπτωση του εφοπλιστή Μανούση, γι' αυτό και θα σας πούμε «όχι». Αυτό είναι χαρακτηριστικό, πώς να σας το πω; Στην περίπτωση του Μανούση προέκυψαν τα προβλήματα. Το είχατε μπροστά σας εμπειρικά και το διατηρείτε ως έχει.

Πάμε στο κεφάλαιο ε' με τα θέματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Θα σας πούμε «ναι» στο άρθρο 37 και είναι προφανής ο λόγος μέσα από το άρθρο αυτό καθ' αυτό.

Θα σας πούμε «όχι» στο άρθρο 38 γιατί; Δεν θέλουμε εμείς να πηγαίνουν έξω οι δικαστές και να επιμορφώνονται; Γιατί τους αφήνετε να πηγαίνουν μόνο στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεν υπάρχουν άλλα μέρη στον κόσμο με επαρκή νομικό πολιτισμό; Δεν θα έπρεπε να τα γνωρίζουν αυτά; Κακά τα ψέματα, αν θέλουμε να μιλάμε γι' αυτό το επίπεδο της δικαιοσύνης, το Παρίσι είναι ο καλύτερος προσορισμός. Θα μπορούσατε να το είχατε πει και να το είχατε ορίσει εδώ.

Λέμε «όχι» και στους επιτρόπους του άρθρου 39. Έρχεστε και φτιάχνετε σιγά-σιγά αυτή τη διαδικασία. Εμείς ήμασταν αντίθετοι και στον έλεγχο των δικαστών έτσι όπως είχε καθιερωθεί σε προηγούμενο νομοσχέδιο. Τώρα βάζετε και τους επιτρόπους.

Λέμε «όχι» και στο άρθρο 40.

Θα ήθελα να σταθώ στο άρθρο 41. Δείτε τι κάνετε εδώ. Ενώ μοιάζει θεωρητικά καλό και αποσυμφορητικό, στην πραγματικότητα τι κάνετε μιλώντας για μεταθέσεις; Χωρίζετε την Ελλάδα στα δύο. Είναι μία Ελλάδα των μεγάλων αστικών κέντρων και μία υπόλοιπη Ελλάς. «Σπάτε» τη χώρα νομοθετικά και διοικητικά σε δύο κατηγορίες, την εντός και την εκτός. Γιατί; Θα φθαρούν λιγότερο ή περισσότερο στα μεγάλα αστικά κέντρα, εκεί που υπάρχουν οι μεγάλες υποθέσεις; Έλεος!

Θα σας πούμε ένα «παρών» στο άρθρο 42 χωρίς να έχουμε και πολύ μεγάλη εμπιστοσύνη στα όργανα και στις διοικήσεις έτσι όπως είναι εδώ, αλλά δεν θέλουμε να το σταματήσουμε αυτό.

Στο άρθρο 43 λέμε «όχι» γιατί στην πραγματικότητα κάνετε επιλεκτική θεσμοθέτηση της υποκειμενικότητας. Δεν έχω άλλο σαφέστερο νομικό και πολιτικό τρόπο να σας το πω. Προσωποποιείτε την ελεγκτική διαδικασία και όταν προσωποποιείται η ελεγκτική διαδικασία, τότε θεσμοθετείτε την υποκειμενικότητα των κριτηρίων.

Προβληματιστήκαμε πάρα πολύ για το άρθρο 44 όπου θέλετε να ορίσετε τη γιορτή του Αγίου Λογγίνου ως αργία. Ξέρετε κάτι; Το θεωρούμε ασόβαιο να σας πούμε «όχι», ειλικρινά σας το λέω. Λέω «λευκό», «παρών», πώς να σας το πω; Είναι αστειό να νομοθετούμε εδώ αυτή τη στιγμή μία αργία για να εξισορροπήσουμε, όπως μας είπατε, την αργία των εξωτερικών φρουρών και την αργία των εσωτερικών φρουρών.

Στο άρθρο 45 δεν μπορούμε να πούμε «ναι». Ξέρουμε ότι θέλετε να τακτοποιήσετε οικονομικές εκκρεμότητες, αλλά υπάρχουν αυτές οι συμβάσεις του δημοσίου για υπηρεσίες και προσφορά υπηρεσιών που δεν καλύπτονται με προσλήψεις - όπως και σε άλλα άρθρα- με μετατάξεις, με συμβόλαια που πρέπει να υλοποιηθούν. Αντί να προσληφθούν οι άνθρωποι που πρέπει, αντί να υπάρξει όλη η υλικοτεχνική υποδομή για να αποσυμφωρηθεί το δικαστήριο, αντί να προσληφθούν περισσότεροι υπάλληλοι, ή τα βολεύουμε με μετατάξεις σε ένα άρθρο, ή πάμε σε συμβάσεις για καθαρίστριες και για τον καθαρισμό. Είναι δυνατό να μπορεί κάποιος να πει «ναι» σ' αυτό το άρθρο;

Θα πούμε ένα ασαφές «παρών» για την αποζημίωση σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις όπως ορίζεται από την κοινή υπουργική απόφαση. Αποζημιώσεις που ορίζονται από κοινές υπουργικές αποφάσεις ανά πάσα στιγμή τίθενται σε πολιτικό και κριτικό έλεγχο.

Θα πούμε «όχι» στο άρθρο 47 για έναν πάρα πολύ σοβαρό λόγο. Τι κάνετε με το άρθρο 47; Ελαφρύνετε το δημόσιο από τις

ευθύνες του; Ορίζετε την 7η Ιουνίου ως ημερομηνία μέχρι την οποία το δημόσιο αναλαμβάνει τις ευθύνες του για εκτέλεση αποφάσεων; Γιατί δεν μπορείτε να αναλάβετε συνολικά ως δημόσιο τις ευθύνες παρά ορίζετε ότι «μέχρι τότε έχω τις ευθύνες μου και μετά δεν τις έχω»; Αυτό σας το είπαμε και στην επιτροπή και σας το ξαναλέμε και τώρα.

Βεβαίως συμπαρασύρεται απ' όλα αυτά και το άρθρο 48 για το οποίο λέμε «όχι».

Πάμε στις τροπολογίες. Επιτρέψτε μου, κύριε Υπουργέ, να ξεκινήσω από την τροπολογία που έχει καταθέσει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Θα πω δύο κουβέντες γι' αυτή. Είναι στ' αλήθεια μία τροπολογία που θέλει να αποκαταστήσει μία αδικία. Υπάρχει μία μικρή κατηγορία υπαλλήλων που έχει υπηρετήσει άμισθα στα υποθηκοφυλακεία του κράτους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Προσλαμβάνονται από τον άμισθο υποθηκοφύλακα και αμείβονται απ' αυτόν. Αυτοί όμως δεν απολαμβάνουν των μισθολογικών εξελίξεων, των μισθολογικών κλιμακίων, του επιδόματος του χρόνου, δηλαδή τη χορήγηση του χρονοεπιδόματος, με την αιτιολογία ότι είναι ιδιωτικοί υπάλληλοι αφού προσλαμβάνονται και απολύονται από τον υποθηκοφύλακα. Στην πραγματικότητα όμως δεν κάνουν δουλειά ιδιωτικού υπαλλήλου. Είναι προφανές. Δεν ξέρω αν ιδιωτικοποιηθούν πλήρως αύριο το πρωί και τα υποθηκοφυλακεία. Ενδεχομένως τότε να ισχύσει. Ο χρόνος παροχής υπηρεσίας με σύμβαση μίσθωσης έργου ή με ανάθεση κατ' αποκοπήν εργασίας, αφού αυτές οι υπηρεσίες έχουν χαρακτηριστεί με διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση ότι διανύθηκαν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου εξαρτημένη, δημιουργούν σωρευτικώς τις εξής προϋποθέσεις: Να απασχολούνται κατά το σύνθετες δημοσιοϋπαλληλικό ωράριο, να παρέχουν εργασία στο χώρο της δημόσιας υπηρεσίας και με την άμεση εποπτεία αυτής της υπηρεσίας, να παίρνουν αμοιβή ανάλογη μ' αυτούς που προσλαμβάνονται με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Πρέπει, λοιπόν, να επεκταθεί αυτό το πράγμα και σε όσους υπηρέτησαν ως υπάλληλοι σε άμισθα υποθηκοφυλακεία. Θεωρώ ότι είναι αποκατάσταση μιας αδικίας. Νομίζω ότι μπορείτε να την κάνετε. Αφορά μικρό αριθμό άμισθων υποθηκοφυλάκων εργαζομένων σε άμισθους υποθηκοφύλακες και καλώ όλους τους συναδέλφους να την ψηφίσουν.

Υπάρχει μία τροπολογία Βουλευτών, της κ. Τζάκρη, της κ. Αντωνίου, του κ. Κουτμερίδη, της κ. Μερντίτη κ.λπ., που αφορά μία ουσιαστική μεταρρύθμιση στο σωφρονιστικό σύστημα της χώρας που θέλει η κατασκευή νέων φυλακών να συνοδεύεται από τη στελέχωση και μάλιστα στα καταστήματα κράτησης Τρικάλων, Δομοκού κ.λπ. Είμαστε υπέρ αυτής της τροπολογίας.

Υπάρχει επίσης από το συνάδελφο Βουλευτή κ. Αυγενάκη η αίτηση για την ίδρυση εφετείων στην Κρήτη και στο βόρειο Αιγαίο. Λέμε «ναι», αλλά θα πρέπει να διερευνηθούν οι προϋποθέσεις, αγαπητοί συνάδελφοι. Ξέρετε πού, πώς και με τι κόστος. Λέμε λοιπόν «ναι», αλλά θα είναι δουλειά περαιτέρω του νομοθετικού σώματος και του Υπουργείου Δικαιοσύνης να δούμε πώς γίνονται και πώς στελεχώνονται γιατί δεν έχει νόημα να τα φτιάξεις απλώς. Κάθε δημιουργία δικαστηρίου ή σωφρονιστικού καταστήματος ή νοσοκομείου που απαλύνει τους πολίτες από γιγάντιες μετακινήσεις, από φθοροποιές διαδικασίες, από γραφειοκρατίες και από το κόστος μας βρίσκει σύμφωνους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Έχετε φέρει μία υπουργική τροπολογία-προσθήκη για τη σύσταση και λειτουργία μητρώου διαθηκών και ζητάτε την παράταση της προθεσμίας μέχρι το 2010. Είναι για μας καταδικαστική της «γύμνιας» της υποδομής. Δεν πέτυχαν κάποια πράγματα και ζητάτε μία παράταση.

Από την άλλη πλευρά έχετε την παράγραφο 1 του 495 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και την αντικατάστασή της. Εδώ έχει δημιουργηθεί ένα πρόβλημα το οποίο πολύ φοβάμαι και μου κάνει εντύπωση γιατί πιθανότατα και αυτοί που το συνέταξαν, κύριε Υπουργέ, είναι δικηγόροι και θα ήθελα να σας παρακαλέσω πολύ να δείτε αυτή την επισήμανση. Η αναγραφόμενη στο δικόγραφο διεύθυνση θα έπρεπε να είναι αυτή στην οποία κοινοποιείται και όχι γενικώς. Διευκολύνετε και επιτρέψτε την κατάθεση σε άλλο τόπο από κει που πρέπει να πάει το δικόγραφο, αλλά

εάν δεν θεωρηθεί διεύθυνση κοινοποίησης αυτή που υπάρχει πάνω στο δικόγραφο, μπορεί να μη μοιάζει σημαντική γι' αυτόν που καταθέτει, αλλά ο αντίδικος που θέλει να κοινοποιήσει πού θα βρει τη διεύθυνση, κύριε Υπουργέ; Είναι διευκολυντική αλλά είναι καταχρηστική για τον αντίδικο γιατί ο αντίδικος δεν θα μπορεί να προσδιορίσει το αν γίνει δεκτή ως αναγραφόμενη η διεύθυνση επί του δικογράφου.

Διότι κάποιος θα πηγαίνει στα Γιάννενα και αντί να πηγαίνει στα Γιάννενα, θα καταθέτει και μετά αυτό που κατατέθηκε στα Γιάννενα, για να διευκολυνθεί, δεν θα έχει πάνω την προσωρινή διεύθυνση από άλλο χώρο. Και ο αντίδικος δεν θα μπορεί –ο αντίδικος θα καίγεται, ενδεχομένως, να επισπεύσει- να βρει τη διεύθυνση.

Εάν το αλλάξετε αυτό το κομμάτι, μας υποχρεώνει να πούμε «όχι».

Θα σας πούμε «όχι», για να συντομεύω, στην Υπουργική σας τροπολογία για τις δημοτικές επιχειρήσεις. Μπορώ να επιχειρηματολογήσω πάρα πολύ, κύριε Υπουργέ. Η διαδικασία είναι ασφυκτική. Εδώ, όμως, έχουν δημιουργηθεί τεράστια ζητήματα: Αν είναι κοινωφελείς, αν δεν είναι κοινωφελείς και ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί. Σας λέω κατηγορηματικά «όχι», γιατί ο τρόπος με τον οποίο διαλανθάνουν οι δήμοι, που δεν έχουν χρήματα, στον τρόπο με τον οποίο φτιάχνουν συμβάσεις με ιδιώτες, στο όνομα της αδυναμίας του να συστήσουν υπηρεσίες, δημιουργεί τεράστια προβλήματα στους δήμους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Λυπάμαι, θα πρέπει να υπάρξει κάποιος χρόνος.

Και καταλήγω με τους μετανάστες.

Εδώ θα ήθελα, όσους ακολουθούν μία σκληρή γραμμή στη χώρα του Ξένιου Δία για να αποφύγουν κοινωνικά προβλήματα λόγω ελλείψεων υποδομών, να σας παρακαλέσω πάρα πολύ, ειδικά εσάς που διατείνεστε ότι είστε Ορθόδοξοι: Ξέρετε πώς ο Ιωάννης Δαμασκηνός στο «Νεκρώσιμο Τροπάριο» μιλάει για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται ο θάνατος; Ως εξισωτικός. Σας θυμίζω ότι ο μετανάστης, ο λαθρομετανάστης φεύγει από περιοχές εμπόλεμες, προσπαθώντας να αποφύγει το θάνατο από βόμβα, από σφαίρα, από βία. Γι' αυτούς τους ανθρώπους μιλάμε. Εκεί γεννιέται το πρόβλημα. Είναι άνθρωποι που παλεύουν για τη ζωή. Ο Δαμασκηνός λέει, γιατί τους αντιμετωπίζουμε με σκούπες ως πρόβατα: «Εμνήσθην του Προφήτου βοώντος. Εγώ ειμί γη και σποδός και πάλιν κατενόησα εν τοις μνήμασι και είδον τα οστά τα γεγυμνωμένα και είπον. Άρα τις εστί, βασιλεύς ή στρατιώτης ή πλούσιος ή πέννης ή δίκαιος ή αμαρτωλός;

Όποιος θέλει να λέει ότι είναι και τέτοιος και το έχει και στον τίτλο του, πρέπει να έχει συναίσθηση ότι η υπεράσπιση της ζωής δεν μπορεί να γίνει με εκπώσεις. Και δεν μπαίνει σε διαδικασίες ομαδοποίησης των ανθρώπων προβατιδόν. Πάσχει. Πάσχει η τροπολογία, γιατί ορίζει κάθε αλλοδαπό ως επικίνδυνο. Κάθε αλλοδαπό! Και εφευρίσκει και τα τεχνάσματα των αδικημάτων, τα οποία ένας άνθρωπος ο οποίος έχει έλθει με πλαστά χαρτιά ή χωρίς καθόλου χαρτιά, ο οποίος τρέμει κάθε άνθρωπο που θα τον πλησιάσει φορώντας στολή, άρα θα αντισταθεί και θα ξεφύγει, σε ικανό να υπογράψει την καταδίκη του για να φεύγει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, ελικρινά σας λέω, σε ένα λεπτό.

Οι δώδεκα μήνες μπορεί να ακούγονται πολύ καλοί, γιατί θα σας επιτρέψουν να κάνετε τι; Να διευρύνετε τη διοικητική δράση για καλό των κρατουμένων; Έρχονται καραβιάς από κάτω. Ξέρετε γιατί κάποιος δεν μπορεί να βασιστεί σε αυτή τη μετατροπή σε κακούργημα, όπως την έχετε, για την οποία δεν έχει κάποιος αντίρρηση; Η δουλεμπορία οφείλει να είναι κακούργημα. Γιατί να σας πιστέψω; Κι αν το θέλετε, γιατί να σας πιστέψω;

Θα σας πω. Αυτό που έγινε στη Μανωλάδα προχθές είναι εξωφρενικό. Πιάστηκαν δύο. Ξυλοδάρθηκαν. Τους έδεσαν πίσω από τα μηχανάκια. Έγινε χθες η δίκη. Προσάγονται με την κατηγορία του κακούργηματος, ενώ δεν έχει βρεθεί ούτε ένας –και δεν βρέθηκε- στο δικαστήριο που να έχει πει ότι πήραν ένα πρόβατο. Νομίζαν ότι θα το έπαιρναν. Και αυτοί που τους ξυλοδείρναν και τους έβαλαν λες και ήταν ο Αχιλλέας που πήρε το πτώμα του

Έκτορα και τους έσερναν με τα μηχανάκια στην πόλη, πήγαν για πλημμέλημα. Τι μου λέτε, λοιπόν, τώρα κακούργημα; Κακούργημα για ποιους;

Σας το είπα και χθες στη συζήτηση επί της αρχής. Να γίνει κακούργημα, αλλά να είναι ορισμένη η δουλεμπορία ανθρώπων. Να πηγαίνει και σε αυτούς που εκμεταλλεύονται την εργατική δύναμη των μεταναστών. Διότι αλλιώς –θέλω να μου πείτε– θα θεωρείται αυτομάτως κακούργημα αν κάποιος επιτρέψει σε κάποιον –και φύγει από ρουφιανιά– να κινηθεί, διωκόμενος, στο κτήμα του μέσα από το φράχτη; Θα τον έχει διευκολύνει; Θα τον έχει στεγάσει; Θα πρέπει να κουβαλάει μάρτυρες τη νύχτα κρώζοντα όρνεα για το αν ήταν επί οικονομικό αντίτιμο;

Κοιτάξτε να δείτε, είμαστε μία χώρα της οποίας η πολιτική και οι διεθνείς συμβάσεις συγκαταλέγονται σε εκείνες των μικρότερων ή φιλοδόξων να γίνουν ιμπεριαλιστικές χώρες πολιτικών που παράγουν μετανάστες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όταν είσαι, λοιπόν, μία χώρα που παράγει μετανάστες, οφείλεις να τους αντιμετωπίζεις με τις προτάσεις που σας είπαμε. Έγγραφα για να πάνε σε χώρες όσοι θέλουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κυρία Κανέλλη, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Διεύρυνση της έννοιας του πολιτικού ασύλου για μετανάστες που έρχονται από χώρες εμπόλεμες. Χώροι κράτησης ανθρώπινοι και ουσιαστικοί. Έτσι θα λυθεί το πρόβλημα στη ρίζα του. Δεν θα λυθεί με «σκούπες», που καταλήγουν στο να διαπραγματεύονται την ψυχή των ανθρώπων και να φτιάχνουν ατελείωτες στρατιές εκμεταλλευτών και ρουφιάνων που θα περνάνε στα από τον τόπο ατιμώρητοι με τίμημα τη ζωή, την εργασία και τη δούλεψη, τον τρόπο και την αναπνοή των μεταναστών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η κ. Σοφία Ανδριοπούλου από το ΣΥΡΙΖΑ.

Καλωσορίσατε και καλωρίζικη. Προσπαθήστε να κινηθείτε στα οκτώ λεπτά και θα έχετε και την ανοχή του Προεδρείου, αν χρειάζεται.

ΣΟΦΙΑ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ: Θα κάνω οποιαδήποτε προσπάθεια.

Θετική θα μπορούσε να χαρακτηριστεί οποιαδήποτε προσπάθεια διευκολύνει την επιτάχυνση της δικαιοσύνης, της απονομής της δικαιοσύνης.

Ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς μπορούμε να υπερψηφίσουμε τα άρθρα του παρόντος κεφαλαίου, εκτός –κατηγορηματικά όχι!– από το άρθρο 35. Δεν κατανοούμε και δεν υπερψηφίζουμε διάταξη που σε περίοδο οικονομικής κρίσης και ανασφάλειας περιορίζει το δικαίωμα πρόσβασης των πολιτών στη δικαιοσύνη και καταργεί το ένδικο μέσο της αναίρεσης, όταν το οικονομικό αντικείμενο της διαφοράς είναι κατώτερο των 40.000 ευρώ και 200.000 ευρώ για διαφορές από δημόσια σύμβαση. Τα ποσά αυτά είναι εξαιρετικά υψηλά και δεν εξυπηρετούν ούτε το σκοπό για τον οποίο υιοθετούνται ούτε το κοινωνικό καλό και σε περίοδο οικονομικής επισφάλειας.

Στο ίδιο πλαίσιο καταψηφίζουμε και το άρθρο 33 περί της αύξησης των αναφερόμενων σε αυτό παραβόλων.

Σε σχέση με το κεφάλαιο Ε', περί θεμάτων Ελεγκτικού Συνεδρίου, ψηφίζουμε «παρών» στα άρθρα 37, 38 και 41, κρατώντας επιφυλάξεις και καταψηφίζοντας τα άρθρα 39 και 40, λαμβάνοντας υπόψιν και το σχετικό υπόμνημα και ψήφισμα του Συλλόγου Υπαλλήλων Ελεγκτικού Συνεδρίου που μας κοινοποιήθηκε σήμερα.

Καταψηφίζουμε και το άρθρο 45, για το οποίο όσο κι αν κατανοούμε την ανάγκη των Υπουργείων ή του Ταμείου ΤΑΧΔΙΚ να λύσει νομικά προβλήματα που εμποδίζουν την αποκατάσταση κάποιων συμβατικών υποχρεώσεων. Εντούτοις, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε ένα καθεστώς, το οποίο εκ των πραγμάτων, όχι γιατί δεν τηρήθηκαν κάποιες άλλες διατάξεις εργατικής νομοθεσίας, αλλά διότι από την ίδια του τη φύση αυτού του νέου θεσμού της ανάθεσης των υπηρεσιών καθαριότητας σε ιδιωτικές εταιρείες, δημιουργεί ένα πολυπλόκαμο τέρας το οποίο ενυπάρχει σε αυτή την επιλογή από τη ρίζα του. Προς αυτή την κατεύθυνση πρέπει να καταγγελλεί για να πάψουν αυτού του είδους οι ρυθμίσεις.

Κάθε δημόσια υπηρεσία να οργανώσει την υπηρεσία καθαριότητάς της.

Τώρα πάμε ξανά στην περιβόητη τροπολογία για τους μετανάστες, στην οποία αναφερθήκαμε και χθες.

Μόνο και μόνο από το πρώτο άρθρο θα πρέπει να απορριφθεί η παρούσα τροπολογία στο σύνολό της. Η αδυναμία οριοθέτησης των λόγων που καθιστούν κάποιον επικίνδυνο για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, δημιουργεί μεγάλα προβλήματα και προκαλεί αυθαίρετες ερμηνείες κυρίως εκ μέρους της διοίκησης.

Με νόμους που περιγράφουν έναν ασαφή κίνδυνο, όπως αυτό κατά της δημόσιας ασφάλειας και παράβαση θεμελιωδών αρχών του Ποινικού Δικαίου, όπως το τεκμήριο αθωότητας, δεν μπορεί να πει κανείς ότι η ρύθμιση αυτή μπορεί να είναι μία ουσιαστική παρέμβαση για τη μεταναστευτική πολιτική. Μπορεί να υπάρχει πρόβλημα στην επικαιρότητα, το οποίο να είναι η μεγάλη συρροή παράνομων μεταναστών στην Ελλάδα. Αυτό, όμως, δεν αντιμετωπίζεται με σπασμωδικές κινήσεις και με ουσιαστική κατάλυση των βασικών αρχών που στηρίζουν το νομικό μας πολιτισμό.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι σαφές ότι η αδυναμία του κράτους να επαναπροωθήσει τους παράνομους μετανάστες, δεν σημαίνει ότι δύναται να νομιμοποιεί την παράταση της κράτησης επί εξάμηνο και δωδεκάμηνο –και δεν μας έχει διευκρινίσει ακόμα ο κύριος Υπουργός αν ουσιαστικά θα είναι δεκαοκτάμηνο, που ζητήσαμε από χθες– αφού παραβιάζει καταφανώς κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες δικαίου.

Επιπλέον, μεγάλη προβληματική δημιουργεί το γεγονός οργάνωσης κέντρων υποδοχής –στην ουσία εγκαταλελειμμένα στρατόπεδα, που δεν χρησιμοποιεί πλέον ο Ελληνικός Στρατός– με αρκετές επιφυλάξεις για το αν πληρούν ή θα πληρούν συνθήκες υγιεινής κι αν έχουν ή θα έχουν άλλες υποστηρικτικές δομές για την υποστήριξη των ανθρώπων, ανθρώπων που θα αναγκαστούν να παραμείνουν εκεί.

Για τους λόγους αυτούς και όσους έχουν αναλυθεί από χθες καταψηφίζουμε κατηγορηματικά την τροπολογία αυτή.

Σε σχέση με την τροπολογία για την αλλαγή στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ουσιαστικά τασσόμαστε «υπέρ». Σε σχέση με την τροπολογία για τους ΟΤΑ είναι γνωστό το πρόβλημα της οργάνωσης αυτοτελών υπηρεσιών καθαριότητας και το καθεστώς των συμβάσεων ανάμεσα στους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ και φυσικά ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου καθώς και αμιγών δημοτικών επιχειρήσεων. Επ' αυτού ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς έχουμε σταθερή θέση υπέρ μιας λύσης που θα προβλέπει την κάλυψη των πάγιων και διαρκών αναγκών στον τομέα της καθαριότητας από μόνιμο προσωπικό.

Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε την προτεινόμενη ρύθμιση σε σχέση μόνο με τους δήμους που λόγω ειδικών συνθηκών μπορούμε να τους ονομάσουμε «τουριστικούς δήμους». Αντιμετωπίζουν πληθυσμιακές αλλαγές, αλλά βλέπουμε ότι στη συγκεκριμένη τροπολογία δεν γίνεται ανάλογη διαφοροποίηση.

Ως προς τα προγράμματα των αναπτυξιακών καλώς και έρχεται η παράτασή τους, αλλά πρέπει να βρεθεί μια λύση για μόνιμη και διαρκή λειτουργία τους με μόνιμο προσωπικό και χρηματοδότηση από κοινοτικά και εθνικά κονδύλια. Πρόκειται για κοινωνικές ανάγκες και δεν επιτρέπουν ερασιτεχνισμούς και πωσιγυρίσματα, αλλά σταθερή στήριξη και ενδιαφέρον.

Αν και θεωρούμε ότι η δεύτερη πρόταση κινείται σε θετική κατεύθυνση λόγω της ρύθμισης για τον τομέα της καθαριότητας, δεν μπορούμε να την ψηφίσουμε στο σύνολό της.

Σε σχέση με την τροπολογία που έχει καταθέσει ο συνάδελφος Βουλευτής Ηρακλείου Λευτέρης Αυγενάκης έχουμε να τονίσουμε τα εξής: Έχει ήδη γνωμοδοτηθεί από τους αρμόδιους φορείς της δικαιοσύνης η αναγκαιότητα δημιουργίας των εφετείων αυτών, τα οποία για λόγους προεκλογικής σκοπιμότητας δεν έχουν ακόμη ιδρυθεί. Ζητούμε επιτέλους την ίδρυση των εφετείων αυτών και υπερψηφίζουμε την παρούσα τροπολογία.

Σε σχέση με την τροπολογία που κατατέθηκε από την κοινοβουλευτική ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος συτασώμαστε με την επιχειρηματολογία που αναλύθηκε από την κ. Λιάνα Κανέλλη και την υπερψηφίζουμε.

Σε σχέση με την τροπολογία που κατατέθηκε από Βουλευτές

του ΠΑΣΟΚ αν και είμαστε «κατά» της ίδρυσης νέων φυλακών ως νέες φυλακές και όχι αντικατάσταση των παλιών γιατί και επισημονικά, αλλά και πρακτικά έχουν αποδείξει ότι δεν λύνουν ουσιαστικά το θέμα της αποσυμφόρησης των φυλακών –στο μέλλον και αυτές οι φυλακές θα γεμίσουν με την πολιτική που ακολουθείται στην Ελλάδα- θεωρούμε ότι πράγματι πρέπει να στελεχωθούν δυναμικά για να μπορέσουν να επιτελέσουν το ρόλο τους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τη συνάδελφο από το ΣΥΡΙΖΑ.

Συνεχίζουμε με τον ειδικό αγορητή και Βουλευτή Αθηνών του ΛΑΟΣ κ. Αθανάσιο Πλεύρη για οκτώ λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, τα άρθρα για την επιτάχυνση της δικαιοσύνης θα τα υπερψηφίσουμε. Εμείς θεωρούμε εύλογη και την αύξηση του παραβόλου που υπάρχει, διότι προφανώς όταν θα έχει κριθεί ότι είναι προδήλως αβάσιμο το ένδικο μέσο οι κρίσεις συνήθως αυτές είναι και οιονεί ακολουθούν την απόφαση, αλλά και πλέον επιβαρύνεται η δικαιοσύνη με μια επιπλέον υπόθεση και πρέπει επιτέλους για την επιτάχυνση να υπάρξει αυτή η αύξηση και άλλωστε αν ευδοκιμήσει το ένδικο μέσο θα επιστραφεί το παράβολο.

Όσον αφορά τώρα για το θέμα της αναίρεσης, κύριε Υπουργέ, ακούγεται μια επιχειρηματολογία εδώ πέρα, αλλά εγώ πιστεύω ότι από τη στιγμή που θα έχει κριθεί στην ουσία δεν ισχύει αυτό που λέει ότι δεν δίνεται η δυνατότητα του δικαστικού ελέγχου. Το ανώτατο δικαστήριο που είναι στη συγκεκριμένη περίπτωση για να εξετάσει όχι ακυρωτικά, εξετάζει τις αναίρεσεις, θεωρούμε ότι δεν πρέπει να επιβαρύνεται με υποθέσεις που είναι χαμηλότερης οικονομικής αξίας. Άρα θα συμφωνήσουμε και με αυτό το άρθρο. Συνεπώς από το άρθρο 30 έως και το 36 τα ψηφίζουμε όλα.

Στο άρθρο 37 εμείς δεν συμφωνούμε με αυτήν την επέκταση που υπάρχει και για ποιο λόγο θα πρέπει να επιβαρύνεται για προσωπικές ουσιαστικά υποθέσεις η υπηρεσία.

Τα άρθρα 38, 39, 40 και 41 θα τα ψηφίσουμε όπως και το άρθρο 42. Για το άρθρο 43 θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει ο έλεγχος και η επιβεβαίωση σε όλους και στους Προέδρους και συνεπώς θα το καταψηφίσουμε.

Το άρθρο 44 το υπερψηφίζουμε. Το άρθρο 45 θα το καταψηφίσουμε. Διατηρούμε και έναν προβληματισμό για το άρθρο 46 σ' αυτό που ειπώθηκε ότι πρέπει πλέον να πηγαίνουμε σε διαδικασίες ΑΣΕΠ. Καταλαβαίνω την ανάγκη που έχετε να καλύψετε κάποιες θέσεις, αλλά σιγά-σιγά πρέπει να μπούμε στο καθεστώς της διαφάνειας.

Και το άρθρο 47 θα το καταψηφίσουμε, εκτός αν μας δώσετε κάποιο σκεπτικό, γιατί ισχύει αυτή η ημερομηνία 7.6.2008.

Τώρα, για τις τροπολογίες. Η τροπολογία που αναφέρεται για τους ΟΤΑ, κύριε Υπουργέ, υποχρεωτικά θα την ψηφίσουμε. Όμως, πρέπει επιτέλους κάποια στιγμή να λυθούν αυτά τα ζητήματα. Δηλαδή, μπαίνουμε σε μια διαδικασία -ως νομοθετικό σώμα- γνωρίζοντας τις δυσκολίες που υπάρχουν να αναγκάζομαστε να υπερψηφίζουμε κάποιες τροπολογίες, αλλά επιτέλους πρέπει να δοθεί μια λύση. Δεν είναι δυνατόν αυτό το καθεστώς να διαιωνίζεται.

Για την τροπολογία για τη διευκόλυνση που έχετε για την άσκηση των ένδικων μέσων θα το υπερψηφίσουμε. Άκουσα τον προβληματισμό της κ. Κανέλλη. Ίσως να τοποθετηθείτε, κύριε Υπουργέ, αλλά τουλάχιστον δεν νομίζω εγώ ότι δημιουργεί κάποιο πρόβλημα όπως είναι με το ειρηνοδικείο. Εμείς θα το υπερψηφίσουμε και είναι και ένα πάγιο αίτημα για τη διευκόλυνση και των συναδέλφων δικηγόρων.

Για τις τροπολογίες των Βουλευτών είναι σωστή η τροπολογία του κ. Αυγενάκη. Βέβαια, αντιλαμβανόμαστε ότι δεν υπάρχει κάποιος που να διαφωνεί προς αυτήν την κατεύθυνση. Το θέμα είναι όμως και καθαρά θέμα κονδυλίων και θέματα πολιτικής βούλησης και θέματα οργάνωσης. Είναι μια ωραία πρόταση, αλλά δεν ξέρουμε κατά πόσο υπάρχει η δυνατότητα αυτήν τη στιγμή να υλοποιηθεί, αλλά οπωσδήποτε πρέπει επιτέλους κάποια στιγμή να λυθεί αυτό. Δεν μπορεί οι άνθρωποι για να πάνε σε

εφετείο να κάνουν τεράστιες αποστάσεις και στα νησιά μας, αλλά και στην ηπειρωτική Ελλάδα. Πρέπει επιτέλους να λυθεί αυτό το ζήτημα, κύριε Υπουργέ, τουλάχιστον να υπάρξει ένα χρονοδιάγραμμα να δούμε πότε είναι δυνατόν να επιτευχθεί κάτι τέτοιο.

Στη σωστή κατεύθυνση είναι και η τροπολογία των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ της κ. Τζάκρη και των λοιπών συναδέλφων. Θεωρούμε ότι πρέπει να στελεχωθούν προς αυτήν την κατεύθυνση. Πάλι δεν ξέρουμε σε επίπεδο δυνατότητας αυτήν τη στιγμή από το Υπουργείο, αλλά πρέπει να έχετε υπόψιν σας ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση για την εύρυθμη λειτουργία του σωφρονιστικού καταστήματος.

Για την τροπολογία των συναδέλφων του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος θα επιφυλαχτώ υπό την έννοια ότι δεν γνωρίζω το θέμα. Θα κοιτάξω να ενημερωθώ. Βλέπω ότι βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση απλώς επιφυλάσσομαι στο διάστημα που γίνεται η συζήτηση να δω πώς ακριβώς είναι το καθεστώς για να μπορέσω να τοποθετηθώ πιο υπεύθυνα.

Τώρα ερχόμαστε στην τροπολογία για τη μετανάστευση. Κύριε Υπουργέ, εμείς θεωρούμε το μεταναστευτικό αυτήν τη στιγμή ότι είναι το μεγαλύτερο εθνικό πρόβλημα που υπάρχει στη χώρα. Είναι ένα πρόβλημα που έχει να κάνει άμεσα σε συνδυασμό με την υπογεννητικότητα ουσιαστικά με την ύπαρξη όχι του ελληνικού έθνους, όσο και εάν αυτό ακούγεται κατά πολλούς ότι είναι κάπως υπερβολικό. Είναι μια πραγματικότητα. Αυτήν τη στιγμή υπάρχει μια φοβερή μεταναστευτική ροή. Βέβαια, άκουσα να γίνεται επίκληση εδώ του Ξένιου Δία. Ο Ξένιος Δίας στην αρχαία Ελλάδα ισχύει μόνο για τους Έλληνες που ήταν για άλλες πόλεις, αλλά σε κάθε περίπτωση πιστεύω ότι αν κάποιος δει πώς είναι το καθεστώς της ξενιτιάς που υπάρχει στην αρχαία Ελλάδα, σε καμία περίπτωση δεν θα ήθελε να έλθει να το εφαρμόσει εδώ. Εκτός αν θέλετε να σας φέρω ακριβώς πώς είναι το νομικό καθεστώς στην αρχαία Ελλάδα για τους ξένους και αν θέλετε να το εφαρμόσουμε εμείς δεν έχουμε κανένα πρόβλημα. Αλλά πιστεύω ότι μάλλον το νομοθετικό σώμα εδώ πέρα δεν θα λειτουργούσε. Ούτε θέμα κοινωνικών δικαιωμάτων υπήρχε ούτε θέμα πολιτικών δικαιωμάτων υπήρχε. Επικρατούσε πλήρως το όμιμον για να υπάρχει η ιθαγένεια, ομότροπον, ομόγλωσσον, πράγματα που εμείς τα πιστεύουμε τουλάχιστον και κάποιοι μας λένε ακραίως. Βέβαια, οι αρχαίοι Έλληνες πάνω σε αυτά στήριξαν και το νομικό τους σύστημα και γενικότερα τον πολιτισμό τους.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Και τη σφαγή της Μιλήτου οι αρχαίοι Έλληνες την έκαναν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Και η Μίλητος ήταν αρχαίοι Έλληνες. Οι αρχαίοι Αθηναίοι την έκαναν, αλλά εσείς κάνατε επίκληση του Ξένιου Δία και απλώς σας αναφέρω ότι ο Ξένιος Δίας ίσχυε μόνο για τους Έλληνες.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Πόρρω απέχετε από την έννοια της ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Και αν θέλετε να φέρετε τη νομοθεσία της Αθήνας ή της Σπάρτης για τους ξένους και να δούμε, τέλος πάντων, αν συμφωνείτε με αυτό το καθεστώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Να επανέλθουμε στα σημερινά, κύριε Πλεύρη!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Πάντως, χαίρομαι ιδιαίτερα που η εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος εδώ πέρα έκανε επίκληση της θρησκείας. Είναι σημαντικό αυτό. Αυτό είναι μια επιτυχία και μόνο το γεγονός ότι γίνεται επίκληση της θρησκείας.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τίνος είναι η επιτυχία; Μήπως είναι και δική σας;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Για εμένα είναι κάτι πολύ ευχάριστο να ακούω από εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος να στηρίζει την επιχειρηματολογία για να μας πείσει για τη χριστιανική θρησκεία. Αυτό εμάς μας αρέσει.

Κύριοι συνάδελφοι, ότι υπάρχει ο ανθρωπισμός, υπάρχει. Δεν διαφωνεί κανείς. Όμως, αυτήν τη στιγμή τα πράγματα είναι απλά μαθηματικά, δεν είναι θέμα ανθρωπισμού ή μη ανθρωπισμού. Η χώρα δεν μπορεί να αντέξει όλη αυτή την κίνηση μεταναστών που υπάρχει. Είναι αδύνατον.

Και για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, ξεκινάμε από το να γνωρίζουμε το πρόβλημα. Σας ενημερώνω ότι

αυτήν τη στιγμή αμφιβάλλω εάν η Κυβέρνησή σας ξέρει το πρόβλημα. Και θα σας πω γιατί. Επίσημα αναφέρει ο Υπουργός των Εσωτερικών ότι το πρόβλημα αφορά ογδόντα χιλιάδες ανθρώπους, θεωρεί ότι οι λαθρομετανάστες αυτήν τη στιγμή είναι ογδόντα χιλιάδες, και έρχεται το Ινστιτούτο Μεταναστευτικής Πολιτικής και λέει ότι είναι εκατόν ογδόντα χιλιάδες. Εγώ θεωρώ ότι αν πιστεύει η Κυβέρνηση ότι αυτά είναι τα νούμερα, τότε ξεκινά από μια λάθος βάση, διότι εάν αυτά είναι τα νούμερα, δεν υπάρχει πρόβλημα.

Προφανέστατα, κύριε Υπουργέ, δεν είναι αυτά τα νούμερα. Τα νούμερα είναι τελείως διαφορετικά. Υπάρχει μια συνεχής είσοδος μεταναστών και είναι λάθος να συνδέουμε τη μεταναστευτική ροή που υπήρξε στη δεκαετία του 1990 και προερχόταν κυρίως από ευρωπαϊκούς λαούς που λίγο-πολύ με την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι βέβαιο ότι πολλοί από αυτούς έχουν αποκτήσει ήδη την ιδιότητα του Ευρωπαίου πολίτη, κάποιιο άλλοι θα την αποκτήσουν μελλοντικά, με τη μεταναστευτική ροή που υπάρχει από την Ασία και την Αφρική με σκληρά μυσουλμανικά στοιχεία, με φοβερούς δείκτες στις γεννήσεις.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ο Ξένιος Δίας, δηλαδή, ήταν Ευρωπαίος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Όποιος πιστεύει, δηλαδή, ότι αυτόν τον κόσμο που έρχεται μπορούμε να καταφέρουμε να τον απορροφήσουμε, όταν εμείς έχουμε 0,9% δείκτες, είναι πολύ γελασμένος. Σας ενημερώνω ότι από τις αποικίες της Γαλλίας όσοι πήγαν στη Γαλλία, οι οποίοι μιλούσαν τη γαλλική γλώσσα, δεν απορροφήθηκαν. Μήπως απορροφήθηκαν οι Ινδοί στην Αγγλία, που ήταν αποικία της Αγγλίας και μιλούσαν όλοι τα αγγλικά; Δεν γίνεται να απορροφήσουμε όλη αυτήν τη μάζα, όχι μόνο η Ελλάδα ούτε η Ευρώπη. Συνεπώς το πρόβλημα είναι ξεκάθαρα αυτή τη στιγμή αριθμητικό. Δεν γίνεται η Ευρώπη να απορροφήσει όλες αυτές τις μεταναστευτικές ροές.

Και προφανώς για να προστατευθούμε, πρέπει να γίνουν τα εξής: Πρώτον, είχαμε πει πολύ πριν τις εκλογές τη λέξη «ποσότωση». Δεν άρεσε. Πρέπει να υπάρξει ποσόστωση, κύριε Υπουργέ. Δεν μπορεί αυτή τη στιγμή να έχουμε 10% και 20% μετανάστες στην Ελλάδα. Να υπάρξει ποσόστωση και αναλογικά σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Ανάλογα με τον πληθυσμό κάθε ευρωπαϊκή χώρα –να πιέσουμε προς αυτήν την κατεύθυνση– να έχει αντίστοιχο ποσοστό.

Δεύτερον, πρέπει να γίνει πίεση στην επαναπροώθηση. Πίεση στην επαναπροώθηση, όμως, σημαίνει όχι ότι συζητάμε για την Τουρκία και τι κάνει η Τουρκία πέντε χρόνια τώρα. Αύριο το πρωί να πάει η Κυβέρνησή σας και να πει ότι σταματά κάθε κουβέντα για την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας. Όχι το βάζουμε ως όρο. Σταματάμε αύριο το πρωί τη συζήτηση, σταματάμε να κονδύλια να πηγαίνουν προς την Τουρκία, εάν η Τουρκία δεν σεβαστεί την επαναπροώθηση. Αυτά είναι δύο βασικά μέτρα που μπορεί να γίνουν άμεσα.

Ερχόμαστε τώρα και στην τροπολογία ως τροπολογία, γιατί προφανώς είναι προς αυτήν την κατεύθυνση που έχετε. Τα άλλα είναι θέματα γενικότερης εξωτερικής πολιτικής και Υπουργείου Εσωτερικών. Εμείς θα την ψηφίσουμε την τροπολογία και συμφωνούμε ότι η αυστηροποίηση κάποιων συμπεριφορών μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά. Γνωρίζουμε, όμως, εκ των προτέρων ότι αυτό από μόνο του δεν θα λύσει το πρόβλημα. Πραγματικά πρέπει να είναι κακούργημα η διακίνηση ανθρώπων με ή χωρίς χρήματα, διότι αυτή τη στιγμή ουσιαστικά μόνο εάν υπήρχε κίνδυνος της ζωής των μεταναστών θα μιλούσαμε για κακούργημα. Προσπαθούσαν πολλές φορές τα δικαστήρια, κάνοντας διασταλτική ερμηνεία, επειδή έβλεπαν ότι ήταν κλασικοί δουλέμποροι, να βρίσκουν κίνδυνο για να τους ρίξουν το κακούργημα.

Είναι σωστή η κατεύθυνση την οποία έχετε, είναι σωστή η κατεύθυνση με την άσκηση ποινικής δίωξης, επειδή είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και γενικότερα πρέπει να πάμε και στην πολιτική των αντικινήτρων, κύριε Υπουργέ. Ξέρω ότι αυτό ενδεχομένως σε κάποιους δεν αρέσει, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτήν τη στιγμή το μήνυμα που υπάρχει είναι, πάμε στην Ελλάδα και δεν θα έχουμε κανένα πρόβλημα. Στη χειρότερη των περιπτώσεων ή θα βρεθούμε στον Άγιο Παντελεήμονα, στην Ομόνοια ή σε κάποιο κέντρο υποδοχής και από εκεί και πέρα,

μετά τους δώδεκα μήνες, που το ψηφίζουμε και αυτό, θα κυκλοφορούμε ελεύθερα.

Πρέπει επιτέλους να καταλάβουν ότι εδώ, στην Ελλάδα, υπάρχουν νόμοι που πρέπει να τηρούνται. Και πρέπει να πάμε και στην κατεύθυνση ποινικοποίησης συμπεριφορών εργοδοτών που χρησιμοποιούν παράνομους μετανάστες, ώστε να μην υπάρχει η δουλειά για να αναγκάζονται να μην έρχονται και πρέπει να πάμε και σε κατευθύνσεις της εφαρμογής του Ποινικού Κώδικα ως προς την παράνομη είσοδο και να επιβάλλονται ποινές σε όσους παράνομα μπαίνουν.

Πρέπει να πάμε και στην πολιτική των αντικινήτρων. Αντιλαμβάνομαι ότι η πολιτική των αντικινήτρων ενδεχομένως δεν ηχεί ωραία, αλλά είναι μία ρεαλιστική πολιτική, γιατί ώπου να τελειώσουν οι πόλεμοι και η εξαθλίωση, που δεν εξαρτάται μόνο από την Ελλάδα, δεν είναι δυνατόν στην Ελλάδα να δεχτούμε ένα δισεκατομμύριο ανθρώπων που είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας. Προφανώς πρέπει να προστατευθούμε.

Προς αυτήν την κατεύθυνση θα ψηφίσουμε κάθε νομοσχέδιο που φέρνεται, όμως, αντιλαμβάνεστε και ο ίδιος, κύριε Υπουργέ, ότι εάν μειώσουμε μόνο σε αυτά, θα περάσει και το δωδεκάμηνο και θα βγουν έξω. Πρέπει αυτό το οποίο κάνετε τώρα, να συνδυαστεί στοχευμένα και με άλλες ενέργειες, για να επιτευχθεί η επαναπροώθηση και η ποσόστωση που φοβόσασταν να την πείτε –φοβάστε ίσως ακόμα να την πείτε για να μη σας φωνάξει η Αριστερά– όμως, όλα σιγά-σιγά τα κόμματα –που ανήκετε στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα– μιλούν ξεκάθαρα για όρια. Πρέπει επιτέλους και στην Ελλάδα να υπάρξουν όρια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγματος)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστώ πολύ τον κ. Πλεύρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικά θεώρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι οχτώ μέλη του ΚΑΠΗ Νέας Περάμου Αττικής.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είχα την ευκαιρία χθες κατά τη συζήτηση επί της αρχής να αναφερθώ ούτε καν ακροθιγώς στο κεφάλαιο του νομοσχεδίου που αφορά στο Συμβούλιο της Επικρατείας και δευτερευόντως στο Ελεγκτικό Συμβούλιο.

Η επιστήμη του δημοσίου δικαίου έχει απασχοληθεί επί πάρα πολύ χρόνο με το ζήτημα της συνταγματικής κατοχύρωσης της αίτησης αναίρεσης σε αντιδιαστολή με την αδιαμφισβήτητη πλήρη συνταγματική κατοχύρωση της αίτησης ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και είναι αλήθεια πως από το 2002 η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, με εισηγητή μάλιστα το Γεώργιο Κουβελάκη, έχει διαμορφώσει ερμηνευτικά το πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορεί να ασκείται η αίτηση αναίρεσης ως έκφραση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 20 του ελληνικού Συντάγματος και στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Βέβαια όλα αυτά εξειδικεύονται στο άρθρο 95 του Συντάγματος, που είναι μία κορυφαία επίσης διάταξη, ένας από τους πυλώνες του κράτους δικαίου.

Συμφωνώ με κάθε προσπάθεια να επιβληθούν θεσμοί διήθησης της αίτησης αναίρεσης στο βαθμό που δεν παραβιάζεται κάποιο ουσιαστικό δικονομικό δικαίωμα, στο βαθμό που ο διοικούμενος, ο διάδικος απολαμβάνει πλήρους δικαστικής προστασίας και έχει την αίσθηση ότι ακούστηκε και δικάστηκε στο πλαίσιο μίας δίκαιης διοικητικής δίκης.

Το νομοσχέδιο διαμορφώνει με έναν αρκετά έντονο τρόπο ένα μηχανισμό του λεγόμενου *certiorari* στο χώρο της αίτησης αναίρεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η θέση μας είναι επί της αρχής θετική, αλλά πρέπει να σας πω ότι παρόμοιες διατάξεις πρέπει να επανεξετάζονται σε περιοδικά διαστήματα με πολύ μεγάλη προσοχή και με πολύ μεγάλη αυστηρότητα. Πρέ-

πει να παρακολουθούμε πώς τίθενται τα θέματα, πώς λειτουργεί στην πράξη ένας παρόμοιος θεσμός, γιατί σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να μην τίθενται και να μην επιλύονται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ζητήματα που συνδέονται με τη συνταγματικότητα των νόμων, ζητήματα που συνδέονται με την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ζητήματα που συνδέονται με θεμελιώδεις θεσμούς της διοικητικής μας νομοθεσίας, είτε αυτή είναι η φορολογική νομοθεσία είτε είναι η νομοθεσία περί δημοσίων έργων είτε είναι η νομοθεσία περί προστασίας του περιβάλλοντος και περί προστασίας των δασών ή των αρχαίων μνημείων.

Υπό την έννοια αυτή, ψηφίζουμε για να δοκιμάσουμε την εφαρμογή του θεσμού αυτού. Και πρέπει να ζητηθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας, μετά από ένα πλήρες δικαστικό έτος εφαρμογής των νέων αυτών διατάξεων, να υποβάλει προς τη Βουλή έκθεση αξιολόγησης των διατάξεων αυτών με βάση τα κριτήρια που προανέφερα, ώστε να μπορέσει η Βουλή να επανέλθει, για να εκτιμήσει εάν ο πολίτης πράγματι προστατεύεται, εάν ο διοικούμενος βρίσκεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας την προστασία που του επιφυλάσσουν το Σύνταγμα και η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Δεν θέλω να επεκταθώ στα ζητήματα αυτά, για να μην παρασυρθώ και από μία επαγγελματική υπερευαίσθησία, αλλά θέλω να αξιοποιήσω το χρόνο μου για το μείζον θέμα που θέτει η κυβερνητική τροπολογία, στην πραγματικότητα το αυτοτελές νομοσχέδιο για το ζήτημα της μη νόμιμης μετανάστευσης.

Είπα και χθες, κύριε Υπουργέ –και λυπάμαι που είστε αποδέκτης αυτών των παρατηρήσεων, γιατί θα έπρεπε να είναι εδώ ο κ. Μαρκογιαννάκης για να τα ακούσει αυτά– ότι η Κυβέρνηση δεν διαθέτει και βεβαίως δεν εφαρμόζει μια συγκροτημένη, σοβαρή μεταναστευτική πολιτική. Εισάγετε αυτό το νομοσχέδιο με τη μορφή τροπολογίας, χωρίς να έχει διαμορφωθεί αυτή η πολιτική. Είναι μια εκδήλωση νευρικής, είναι μία απάντηση στην πίεση που ασκεί ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός στο εσωτερικό της ευρύτερης συντηρητικής παράταξης, διότι έγινε αντιληπτό με καυστέρηση ότι υπάρχει ένα ακροατήριο στο εσωτερικό της ελληνικής κοινωνίας, το οποίο δεν είναι αυτόματα ένα ακροατήριο υπερσυντηρητικό ή ακραίο, το οποίο θέλει έγκυρες και πειστικές απαντήσεις σε σχέση με το ζήτημα της μετανάστευσης. Και κυρίως σε σχέση με το ζήτημα της ασφάλειας και της καταπολέμησης της οργανωμένης εγκληματικότητας, αλλά και της διάχυτης μικροεγκληματικότητας, ιδίως στα μεγάλα αστικά κέντρα, ιδίως στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη.

Και οφείλουμε να απαντήσουμε σε αυτού του είδους τις αγωνίες και τις επιφυλάξεις μιας μερίδας πολιτών. Όμως, οφείλουμε να απαντήσουμε στις αγωνίες αυτές με σοβαρότητα, χωρίς δημαγωγίες, χωρίς λαϊκισμούς, χωρίς να διολισθαίνουμε σε λάθη σε σχέση με το κράτος δικαίου, ανθρώπινα δικαιώματα, το Σύνταγμα και το Διεθνές Δίκαιο. Και πρέπει να εξηγήσουμε σε κάθε πολίτη με υπομονή, με πειστικότητα, ότι μπορεί να υπάρξουν οργανωμένες, συστηματικές πολιτικές, οι οποίες να αποδώσουν αποτέλεσμα.

Η μήτρα του προβλήματος της παράνομης μετανάστευσης στην Ελλάδα τώρα –το επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά– είναι δυστυχώς ο Κανονισμός Δουβλίνου II. Ο Κανονισμός Δουβλίνου II καθιστά την Ελλάδα μία χώρα που αναγκάζεται να αντιμετωπίσει μοναχική και αδύναμη ένα τεράστιο κύμα παράνομης μετανάστευσης, χωρίς να υπάρχουν μηχανισμοί πραγματικής ευρωπαϊκής κοινοτικής αλληλεγγύης. Διότι υπάρχει ένα διεθνές πρόβλημα. Υπάρχουν χώρες υψηλού κινδύνου, που ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση χαρακτηρίζουν ως χώρες υψηλού κινδύνου. Υπάρχουν χώρες, όπως η Σομαλία, υπάρχουν περιοχές, όπως το Νταρφούρ, στις οποίες ζουν άνθρωποι υπό άθλιες συνθήκες, με καθημερινή απειλή της ζωής τους. Και αυτοί αναζητούν μία καλύτερη τύχη. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι πρέπει να υπάρξει απάντηση ανθρωπιστική, ευαίσθητη απέναντι σε τέτοιες περιπτώσεις.

Δεν υπάρχει, επίσης, καμία αμφιβολία ότι οι βόρειες χώρες, οι χώρες που δεν έχουν θαλάσσια σύνορα στη Μεσόγειο, δεν ανταλλάσσονται το πρόβλημα που υφίσταται η Ελλάδα, πολύ περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη χώρα σε σχέση με τον πλη-

θυσμό της, πολύ περισσότερο από ό,τι η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιταλία, πολύ περισσότερο από ό,τι και η Κύπρος και η Μάλτα.

Είναι, επίσης, προφανές ότι οι άνθρωποι αυτοί, στην απόγνωσή τους ως θύματα δουλεμπορικών καταστάσεων, έρχονται στην Ελλάδα, θέλοντας τελικά να βρουν τη μοίρα τους σε μία άλλη ευρωπαϊκή χώρα, σε μία χώρα η οποία θα τους προσφέρει την πιθανότητα μιας καλύτερης οικονομικής εξέλιξης.

Όμως, έτσι εμείς βρισκόμαστε μεταξύ δύο πυρών, δεν μπορούμε να λύσουμε κανένα απολύτως πρόβλημα. Δεν λύνεται το πρόβλημα αυτό με μέτρα τύπου FRONTEX, με μέτρα δηλαδή καταστολής, διότι πρέπει να ληφθούν προηγουμένως πολύ σοβαρές πολιτικές αποφάσεις, οι οποίες ξεκινούν από την κατάργηση της βασικής αυτής φιλοσοφίας του Κανονισμού Δουβλίνου II, ώστε η Ελλάδα να μην είναι χώρα αναγκαστικής αποθήκευσης ενός μεγάλου αριθμού μη νομίμων μεταναστών που θέλουν να πάνε αλλού τελικά. Επίσης, γιατί πρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση πολιτικά να τοποθετηθεί σε σχέση με μη νομίμους μετανάστες, προερχόμενους από χώρες οι οποίες στην πραγματικότητα είναι ασύντακτες και έτσι δεν υπάρχει καμία δυνατότητα συνεργασίας με τις μη υφιστάμενες, ούτως ή άλλως, πρεσβείες των χωρών αυτών στην Ελλάδα ή, εν πάση περιπτώσει, σε άλλη κοινοτική χώρα, όπου να υπάρχει πραγματική διπλωματική εκπροσώπηση των χωρών αυτών. Πώς να σε βοηθήσει η Σομαλία ή το Σουδάν σε σχέση με το Νταρφούρ;

Αυτή είναι η μήτρα του προβλήματος. Και στη συνέχεια πρέπει επιτέλους η Βουλή να ενημερωθεί υπεύθυνα από την Κυβέρνηση για το ποια είναι τα πραγματικά αριθμητικά δεδομένα. Ο αριθμός των συλλαμβανομένων στα θαλάσσια ή χερσαία σύνορα δεν είναι ο αριθμός αυτών που παραμένουν και σήμερα στη χώρα. Δηλαδή, ο αριθμός των μη νομίμων μεταναστών που βρίσκονται στη χώρα δεν είναι το άθροισμα των παρανόμως εισελθόντων και συλληφθέντων τα τελευταία χρόνια, γιατί υπάρχει περαιτέρω βεβαίως μη νόμιμη μετακίνηση. Και ο αριθμός αυτών που έχουν υποβάλει αίτηση για χορήγηση καθεστώτος πρόσφυγα ή ανθρωπιστικού καθεστώτος και επικουρικής προστασίας είναι πολύ μικρό ποσοστό του συνολικού αριθμού των μη νομίμων μεταναστών. Άρα πρέπει να απογραφεί η κατάσταση αυτή, για να ξέρουμε πού βρισκόμαστε και για να μπορέσουμε να επιχειρηματολογήσουμε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στο αρμόδιο Συμβούλιο Υπουργών και όπου αλλού πρέπει γύρω από τα θέματα αυτά.

Εάν δεν διαμορφωθούν αυτές οι ελάχιστες συνθήκες σοβαρότητας, για να χαράξουμε μία πολιτική υπεύθυνη, ευρωπαϊκή, πολιτισμένη, αποτελεσματική, και το κράτος θα είναι ανήμπορο και η κοινωνία δεν θα παίρνει την απάντηση που πρέπει να πάρει και θα ενθαρρύνονται μορφές κοινωνικού αυτοματισμού οι οποίες φθάνουν στο φαινόμενο της Μανωλάδας, όπου νόμιμοι Αλβανοί μετανάστες ασκούν βία κατά παράνομων σημερινών μεταναστών, έχοντας λησμονήσει ότι και οι σημερινοί νόμιμοι μετανάστες ήταν κάποτε παράνομοι και νομιμοποιήθηκαν στη δεκαετία του '90 στη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

Έρχομαι τώρα στην τροπολογία πολύ σύντομα, κύριε Πρόεδρε. Επαναλαμβάνω, κύριε Υπουργέ, ότι η πρώτη παράγραφος της τροπολογίας καταλύει την έννομη τάξη και το κράτος δικαίου για το σύνολο των νομίμων μεταναστών που βρίσκονται στη χώρα. Για όλους εκείνους, ανεξαρτήτως ηλικίας και οικογενειακής κατάστασης, που έχουν άδεια παραμονής, άδεια εργασίας, που ζουν στην Ελλάδα, που συνεισφέρουν, που φορολογούνται, που καταβάλλουν τις εισφορές τους, που οργανώνουν τη ζωή τους και θέλουμε να τους ενσωματώσουμε στην ελληνική κοινωνία. Λέει η διάταξη αυτή ότι τώρα με μία απλή άσκηση δώξης κατά παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας, ακόμη και για πολύ μικρά πλημμελήματα του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, μπορεί να διαταχθεί το ακραίο μέτρο της απέλασης, χωρίς καμία άλλη δικαιολογία. Γιατί αυτός κατά του οποίου ασκείται μία τέτοια ποινική δώξη απλώς και μόνο, τεκμαίρεται ως επικίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια. Αυτό δεν συνδέεται με τους μη νομίμους μετανάστες, διότι ο μη νόμιμος μετανάστης υπάγεται στις άλλες ρυθμίσεις οι οποίες έχουν να κάνουν με το καθεστώς του, με την

επαναπροώθηση, με τις διμερείς συμφωνίες επανεισδοχής, με όλα όσα αφορούν και την οδηγία 115 του 2008 της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό τονίζει και ο Συνήγορος του Πολίτη στο έγγραφό του προς την Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που κατέθεσα χθες το βράδυ. Επ' αυτού οφείλει η Κυβέρνηση να απαντήσει με σοβαρότητα, με συγκεκριμένο τρόπο στα θέματα αυτά.

Από εκεί και πέρα, το να ανυψώνονται σε κακουργήματα όλα τα εγκλήματα που συνδέονται με το δουλεμπόριο, βεβαίως, είναι μία κίνηση η οποία είναι από ένα σημείο και μετά αντιληπτή, πάντα μέσα στο πλαίσιο της αρχής της αναλογικότητας, πάντα μέσα στο πλαίσιο των εγγυήσεων του Συντάγματος. Γιατί, αλίμονο, εάν φθάσουμε σε διατάξεις, οι οποίες θα είναι ανεφάρμοστες γιατί θα ευτελίζονται, επειδή ένας ταξιτζής μεταφέρει κοντά στα σύνορα τέσσερις ή τρεις αλλοδαπούς και κατηγορείται ως δουλεμπόρος, χωρίς να υπάρχουν άλλα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης, τα οποία να μπορούν να διαχωρίσουν τον τυχαίο ταξιτζή από τον οργανωμένο δράστη ενός εγκλήματος δουλεμπορίας που καταδικάζεται σε οικουμενικό επίπεδο.

Αυτοί οι μηχανισμοί διαχωρισμού της μίας περίπτωσης από την άλλη δεν υπάρχουν στη νομοτεχνική κατάσταση των διατάξεων, όπως περιλαμβάνονται στην τροπολογία. Δηλαδή η τροπολογία αυτή, ενώ στοχεύει βεβαίως –και θεωρώ ότι υπάρχει μια καλή πρόθεση– στην καταπολέμηση ενός οργανωμένου εγκλήματος, μπορεί τελικά να ισοπεδώσει τυχαίους παράγοντες, όπως είναι ο ταξιτζής του παραδείγματός μου και αυτό, όπως αντιλαμβάνεστε, θα οδηγήσει τελικά σε αδυναμία εφαρμογής όλου του συστήματος.

Ως προς το μηχανισμό δε της διοικητικής κράτησης, πρέπει να αποσαφηνίσουμε στη Βουλή δύο βασικά πράγματα, ότι να μεν το άρθρο 5 παράγραφος 4 του Συντάγματος θεσπίζει την απαγόρευση λήψης ατομικών διοικητικών μέτρων υπέρ των Ελλήνων, αλλά η διάταξη αυτή ερμηνεύεται, σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Το άρθρο 5 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που ισχύει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και ισχύει και στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως τέτοια αντιμετωπίζει από κοινού τα ποινικά και τα διοικητικά μέτρα, τα στερητικά της προσωπικής ελευθερίας και προβλέπει πράγματι για τις περιπτώσεις απέλασης τη δυνατότητα να επιβάλλεται για εύλογο χρόνο μια τέτοια κράτηση, μόνο που αυτή πρέπει να υπόκειται στις εγγυήσεις που έχει θεσπίσει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου εδώ και χρόνια, νομολογώντας επί τη βάση του άρθρου 5 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Από την άποψη αυτή, δεν αρκεί μια άπαξ προσφυγή του ενδιαφερομένου ενώπιον του Προέδρου του αρμοδίου Διοικητικού Πρωτοδικείου ή ενός πρωτοδίκη που ορίζεται απ' αυτόν. Πρέπει να υπάρχει μηχανισμός περιοδικής αξιολόγησης ανά τακτά μικρά διαστήματα.

Και, εν πάση περιπτώσει, όλα αυτά προϋποθέτουν ένα συνολικό σχέδιο, μια υποδομή η οποία είναι ανθρώπινη, ανεκτή και λειτουργική. Προϋποθέτουν μια κυβέρνηση που ξέρει τι θέλει να κάνει και έρχεται στη Βουλή και το παρουσιάζει αυτό και πείθει την κοινωνία ότι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα της παράνομης μετανάστευσης με μια προοπτική.

Μην παρασύρεστε, επειδή έχει βρει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ένα ωραίο φλάμπουρο στα θέματα αυτά. Δεν κρίνεται το πρόβλημα της πολιτικής, της οικονομίας και της κοινωνίας στη δεξιά πλευρά του ιδεολογικοπολιτικού άξονα. Όλα κρίνονται πάντα στις κεντρικές θέσεις της ιδεολογικής και πολιτικής αυτοτοποθέτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Βενιζέλο, σας παρακαλώ. Ήδη μιλάτε δεκαέξι λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Και, εν πάση περιπτώσει, εδώ είναι το μεγάλο στοίχημα όλων των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, ανεξαρτήτως απόχρωσης –και των σοσιαλδημοκρατικών και των συντηρητικών: να μπορούν να δώσουν απάντηση στα θέματα αυτά, προσφέροντας στην κοινωνία τους και ελευθερία και ασφάλεια και σεβασμό στον ευρωπαϊκό πολιτικό και νομικό πολιτισμό, αλλά

και την αίσθηση ενός ισχυρού αποτελεσματικού κράτους που πράγματι τη θέλει ο πολίτης. Γιατί ο πολίτης απεχθάνεται ένα κακό κράτος, αλλά θέλει τα πάντα από ένα καλό κράτος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Βενιζέλο, σας παρακαλώ σεβασμό στον Κανονισμό.

Ευχαριστώ.

Ο κ. Αντώνης Σκυλλάκος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Γιατί, κύριε Πρόεδρε, αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Γιατί ρωτάτε εμένα, κύριε Λοβέρδο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ο Υπουργός δεν απαντά. Ο κ. Βενιζέλος κατ' εξαίρεση διέκοψε τον κατάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Γνωρίζω το παράπονο όλων μας από τη βουλευτική θέση.

Όταν ζητήσει το λόγο ο κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ, μπορεί να τον έχει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Ο Κανονισμός δεν λέει αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Τι λέει, κύριε Λοβέρδο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά ο Κανονισμός –δεν τον έχω μπροστά μου– διατάσσει μια σειρά στη διαδικασία και επί της αρχής και επί των άρθρων, όπως είμαστε σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Βεβαίως. Το γνωρίζω πάρα πολύ καλά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μιλά ο εισηγητής της Συμπόλιτευσης –Ξέρετε ποιοι ακολουθούν μετά– και στη συνέχεια μπαίνετε στον κατάλογο. Περατωμένου δε αυτού –των έξι πρώτων ομιλητών– ο Υπουργός παίρνει το λόγο και στη συνέχεια οι εκπρόσωποι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Εγώ έχω ήδη δώσει το λόγο στον κ. Σκυλλάκο. Σας παρακαλώ. Σας άκουσα και θα το συζητήσουμε μετά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μετά όμως τον κ. Σκυλλάκο θέτω ένα θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Καλά κάνετε. Θα το συζητήσουμε.

Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Η Κυβέρνηση φέρνει αυτή την τροπολογία όχι απλώς για λόγους επικοινωνιακούς γιατί πείστηκε εκλογικά από το ΛΑΟΣ και από το ΠΑΣΟΚ.

Ο ΛΑΟΣ έχει τις δικές του απόψεις για το ζήτημα των μεταναστών που φθάνουν είτε άμεσα είτε έμμεσα σε ρατσιστικά όρια θα μπορούσα να πω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πείτε μας πού είναι τα ρατσιστικά.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Το ΠΑΣΟΚ ασκεί μια κριτική στην Κυβέρνηση ότι δεν έχει καμμία πολιτική σε όλους τους τομείς, ότι δεν έχει μεταναστευτική πολιτική. Αυτό λέει το ΠΑΣΟΚ.

Ασκήθηκε, λοιπόν, μεγάλη πίεση και από τη μια πλευρά και από την άλλη στην Κυβέρνηση και μια απάντηση της Κυβέρνησης αμέσως μετά τις εκλογές είναι αυτή. Όμως, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα των εκλογών και την πίεση που υπέστη η Κυβέρνηση, έτσι κι αλλιώς θα ερχόντουσαν τέτοιες διατάξεις. Αν θέλετε, ανάλογες διατάξεις παρατηρούνται σε ευρωπαϊκές χώρες, ανεξάρτητα αν οι κυβερνήσεις είναι δεξιές ή σοσιαλδημοκρατικές.

Η γενική κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προς αυτή τη σκληρή αντιμετώπιση των μεταναστών και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετική. Γιατί δημιουργείται αυτό το κύμα των μεταναστών; Υπάρχουν ευθύνες των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του κάθε κράτους χωριστά, της Ευρωπαϊκής Ένωσης σαν Ευρωπαϊκή Ένωση, των Ηνωμένων Πολιτειών, άλλων ανεπτυγμένων χωρών; Υπάρχει ευθύνη;

Υπάρχει ευθύνη των κομμάτων που κυβερνούν ή και των κομμάτων που δεν κυβερνούν αλλά συντάσσονται με την κυβερνητική πολιτική; Τι να το κάνω εγώ, όταν κλαίμε για τους μετανάστες, για τα δικαιώματά τους ή όταν πιέζουμε για αυστηρότερα μέτρα και από την άλλη μεριά χειροκροτούμε και λέμε

«ναι» στο να γίνει επέμβαση στο Αφγανιστάν και στέλνουμε και στρατεύματα ή λέμε ναι και με τον τρόπο μας συμβάλλουμε και βοηθάμε τους Αμερικανούς, μετά από αυτό που έγινε με το Ιράκ;

Τι να το κάνω εγώ, όταν κρατούμε τον Τρίτο Κόσμο στην κατάσταση φτώχειας και ανέχειας, στην οποία βρίσκεται και που πολλαπλασιάζονται οι φτωχοί και οι πενιασμένοι;

Εδώ, λοιπόν, υπάρχουν ευθύνες πολιτικές και όχι μονάχα κρατών, όχι μόνο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και κάθε κόμματος στην ελληνική κοινωνία, στην ελληνική πολιτική ζωή. Αυτή είναι η μήτρα –γιατί άκουσα από τον προλαλήσαντα συνάδελφο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο- του προβλήματος και είναι τέτοιο το φαινόμενο που δεν θα σταματήσει. Θα μεγαλώσει και θα επιταχυνθεί. Όσο περισσότερες επεμβάσεις, όσο περισσότερη φτώχεια τόσο περισσότερα εκατομμύρια μετανάστες!

Γι' αυτό παραξενεύομαι, όταν ακούω ότι πρέπει να ζητήσουμε μεγαλύτερη βοήθεια από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν μας φθάνουν οι δικοί μας μηχανισμοί, ο FRONTEX και δεν ξέρω ποιοι άλλοι μηχανισμοί και αστυνόμευση, που σημαίνει περισσότεροι πνιγμένοι μετανάστες στο Αιγαίο ή στις άλλες θάλασσες της Μεσογείου; Γιατί όλα αυτά αυτό σημαίνουν.

Εμείς έχουμε διαφορετική αντίληψη και για τις αιτίες που γεννούν το πρόβλημα και για το πώς πρέπει να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα. Γνωρίζουμε ότι στον κόσμο που ζούμε δεν θα μπορέσει να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα στη σωστή κατεύθυνση. Γι' αυτό όταν υπάρχουν κόμματα, όπως η Νέα Δημοκρατία που φέρνει τέτοιες διατάξεις, ή όπως η Αξιωματική Αντιπολίτευση που μίλησε για μηδενική ανοχή στους λαθρομετανάστες, σιγοντάρουν και οι δύο στην ίδια κεντρική κατεύθυνση, στην εξότωση ουσιαστικά των μεταναστών, στην καταπάτηση των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Αυτό κάνει και η συγκεκριμένη διάταξη. Δεν είναι μόνο οι «σκοούπες» στον Άγιο Παντελεήμονα ή στην Ομόνοια ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος της Αθήνας. Δεν είναι οι άθλιες συνθήκες -εντός εισαγωγικών- «φιλοξενίας».

Είναι ότι αυτά τα πράγματα θα γίνουν ακόμα χειρότερα με αυτήν την τροπολογία. Και βεβαίως αφορά τους νόμιμους αυτούς που έχουν χαρτιά, μετανάστες. Και βεβαίως καταργείται το τεκμήριο αθωότητας. Αυτό είναι πισωγύρισμα σε σχέση με το νομικό μας πολιτισμό. Τους θεωρούμε ανθρώπους δεύτερας κατηγορίας και με την τροπολογία το υλοποιούμε, γιατί θεωρούμε ότι είναι επικίνδυνοι για τη δημόσια τάξη, στην περίπτωση που απλώς θα διωχθούν και όχι θα καταδικασθούν, εφόσον καταδικασθούν, για αδίκημα που η κατώτερη τιμή είναι τρεις μήνες. Δεν είναι αυτό κατηγοριοποίηση εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων σε σχέση με τους Έλληνες πολίτες. Έχει ρατσιστικό περιεχόμενο αυτή η αντίληψη ή δεν έχει, στο βάθος, στη σκέψη, στη λογική;

Για μας ισχύει ο νόμος, οι ελευθερίες, τα ανθρώπινα δικαιώματα. Γι' αυτούς δεν ισχύουν. Και κάθε έναν που θα τον σταματάει η αστυνομία στο δρόμο θα φοβάται μην τον τυλίξει ο αστυνομικός σε μία κόλλα χαρτί για αντίσταση κατά της αρχής. Ακόμη μήπως έχει έγγραφο που του έδωσε κάποιος μεσάζων. Δεν θα ξέρει αν είναι νόμιμο ή παράνομο. Δεν ξέρει αν είναι πλαστογραφημένο ή όχι. Υπάρχουν όλες οι δυνατότητες οι αστυνομικές αρχές να κάνουν κατάχρηση με βάση αυτές τις διατάξεις σε βάρος των μεταναστών. Και πολύ περισσότερο μπορεί να απειλούνται και από τους εργοδότες, δεν θα πάρεις ολόκληρο το μεροκάματο, υπέγραψε να πάρεις το μισό, γιατί θα σε καταγγείλω και θα είσαι υπό καταγγελία και υπό δίωξη με ποινή πάνω από τρεις μήνες και θα απελαθείς. Έτσι η εκμετάλλευση θα γίνει ακόμα μεγαλύτερη.

Έτσι όπως φαίνεται θα πάμε για δώδεκα αν όχι για δεκαοχτώ μήνες, που θα κρατούνται μέχρι να απελαθούν. Δεν δόθηκε απάντηση μέχρι στιγμής. Ελπίζω να είναι δώδεκα και όχι δεκαοχτώ που λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρώτα-πρώτα να δείτε τις μεγάλες αντιρρήσεις που υπάρχουν από την ύπατη αρμοσσία του ΟΗΕ. Ήρθε και σε μας ένα έγγραφο με τις διαφωνίες. Το ότι κρατούνται περισσότερο σημαίνει ότι καθυστερεί η απέλαση, γιατί δεν συνεργάζονται ή γιατί δεν έρχονται τα διάφορα διπλωματικά έγγραφα από το χώρο προέλευσης. Τι θα γίνει; Θα βοηθηθούν

ώστε να μπορέσουν να συνεργαστούν. Αν δεν έχουν διερμηνείς για ποια συνεργασία μιλάμε; Πόσους μήνες καθυστερούν οι διπλωματικές αρχές των χωρών προέλευσης, για να μην πω για τη δική μας γραφειοκρατία.

Άρα οδηγούμαστε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης μεγάλης έκτασης για δεκάδες χιλιάδες. Και το κόστος είναι μεγάλο και γι' αυτό δεν θα υπάρχουν ανθρώπινες συνθήκες. Αυτή είναι η δεύτερη αντίρρησή μας.

Η τρίτη αντίρρησή μας έχει να κάνει με την μετατροπή σε κακούργημα για όλες τις περιπτώσεις. Βέβαια πιστεύω ότι οι δικαστές θα μπορούν να κρίνουν διαφορετικά. Όταν δίνεις σε έναν άστεγο κατάλυμα να κοιμηθεί το βράδυ ή κάποιον που τον μετέφεραν από τα Γιάννενα στην Αθήνα με ταξί, χωρίς να γνωρίζει τίποτα για την υπόθεση αν είναι τώρα νεοεισερχόμενος μετανάστης ή όχι, μπορεί να καούν μαζί με τα ξερά και τα χλωρά. Και σε αυτό είμαστε αντίθετοι.

Εμείς έχουμε μεταναστευτική πολιτική. Η ριζική λύση του προβλήματος είναι η γενικότερη αλλαγή συσχετισμού δυνάμεως σε παγκόσμιο επίπεδο. Όχι επεμβάσεις, όχι φτώχεια και πείνα στον τρίτο κόσμο. Αλλιώς το φαινόμενο θα διογκώνεται. Οι συγκεκριμένες άμεσες προτάσεις μας είναι να σταματήσουν οι τρομοκρατικές επιχειρήσεις σε βάρος των μεταναστών, οι φυλακίσεις μόνο και μόνο γιατί δεν έχουν χαρτιά. Να υπάρξουν άνθρωποι και αξιοπρεπείς χώροι φιλοξενίας. Όχι στρατόπεδα συγκέντρωσης. Να υπάρξει ιατροφαρμακευτική φροντίδα, δωρεάν σίτιση, διερμηνεία, νομική αρωγή για τη διατύπωση των αιτημάτων τους. Να νομιμοποιούνται όσοι ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα. Κατάργηση του καθεστώτος των συνεχών ανανεώσεων των αδειών διαμονής. Διευκόλυνση της οικογενειακής επανένωσης. Άσυλο ή προσωρινό ανθρωπιστικό καθεστώς στους πρόσφυγες από όλες τις χώρες που είναι σε εμπόλεμη κατάσταση ή πρόκειται για χώρες που βρίσκονται σε εμφύλιο πόλεμο.

Άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ ότι τη ζημία την κάνει το Δουβλίνο-II, που αποφασίστηκε ότι δεν μπορούν να μετακινούνται μετανάστες με ταξιδιωτικά έγγραφα από την Ελλάδα για παράδειγμα σε άλλες χώρες. Το Δουβλίνο-II δεν προέκυψε από παρθενογένεση. Έχουν συμφωνήσει τα δύο μεγάλα κόμματα με το Δουβλίνο-II. Τώρα, βεβαίως, είναι εύκολο να λέμε στη Βουλή ότι φταίει το Δουβλίνο-II. Εμείς λέμε ταξιδιωτικά έγγραφα σε όσους θέλουν να πάνε σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανυπακοή στο Δουβλίνο. Να ανοίξουμε εμείς δρόμο. Κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα στους μετανάστες. Να γίνει επιτέλους το τζαμί στην Αθήνα και το νεκροταφείο για τους μουσουλμάνους στο Σχιστό. Ειδική μέριμνα από κρατικούς φορείς για ανήλικους πρόσφυγες μετανάστες. Όχι στη φυλάκισή τους και στην επαναπροώθηση. Εγγραφή στα δημοτολόγια των παιδιών μεταναστών που γεννιούνται στην Ελλάδα. Νομιμοποίηση χωρίς όρους και περιορισμούς όσων παιδιών ενηλικιώνονται. Ιθαγένεια μόλις θα γίνουν ενήλικοι και μόνον εφόσον το επιθυμούν. Να, πως μπορούν να αφομοιωθούν και με τα σχολεία και με την κοινωνική ζωή και με την απόκτηση της ιθαγένειας.

Όχι στα νέα μέτρα στρατικοποίησης των συνόρων, ανάθεση της φρούρησης στους μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης FRONDEX, ευρωπαϊκό σύστημα επιτήρησης των συνόρων. Γενικά αν δεν αντιπαχθούμε και δεν εκφράσουμε ανυπακοή στην πράξη σε οδηγίες και κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα πράγματα θα είναι χειρότερα και για τους μετανάστες και για τη χώρα μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Νάκος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Θέλω να κάνω δύο διευκρινίσεις όσον αφορά την τροπολογία για την καθαριότητα των δήμων, αλλά και για τις κοινωνικές δομές των δήμων. Το πρόβλημα δημιουργήθηκε από την αντίρρηση των παρέδρων να εγκρίνουν δαπάνες που έγιναν για την πληρωμή ιδιωτικών επιχειρήσεων ή και αμιγώς δημοτικών επιχειρήσεων, οι οποίες αναλάμβαναν με αντίτιμο την καθαριότητα κοινόχρηστων χώρων, καθώς και την αποκομιδή στερεών αποβλήτων.

Οι περισσότεροι κατέφυγαν σε αυτήν τη λύση, διότι ήταν αδύνατο να οργανώσουν αυτοτελείς υπηρεσίες καθαριότητας ή να

έχουν σύγχρονα τεχνολογικά μέσα, μια που οι δήμοι ήταν μικροί και δεν είχαν αυτές τις δυνατότητες ή ήταν εποχικοί, οπότε δεν μπορούσαν να διατηρήσουν μία υπηρεσία καθαριότητας πολυπληθή και με πολλά μέσα για να εξυπηρετούνται τους δύο ή τους τρεις μήνες της αιχμής.

Με το ν. 3731/2008 ρυθμίσαμε αυτό το θέμα για να μην υπάρχουν τέτοιου είδους προβλήματα. Σε συνάντηση που είχα με τις οργανώσεις των εργαζομένων, με την ΠΟΕ-ΟΤΑ, την ΠΟΚ-ΟΤΑ, αλλά και την ΚΕΔΚΕ, καταλήξαμε στην εξής συμφωνία.

Μέχρι τέλους του τρέχοντος μηνός –και έχει μάλιστα προσδιοριστεί ελάχιστες μέρες μετά την μεθεπόμενη Τρίτη λόγω ταξιδιού δικού μου στο εξωτερικό για θέματα μετανάστευσης- θα υπάρξει συνάντηση στην οποία θα καθορισθεί ποιοι δήμοι θα έχουν τη δυνατότητα να συνεχίσουν να συνάπτουν συμβάσεις με ιδιωτικές επιχειρήσεις ή με αμιγείς δημοτικές επιχειρήσεις και ποιοι λόγω μεγέθους ή μη εποχικότητας δεν θα έχουν αυτό το δικαίωμα. Γι' αυτό κρίνεται απαραίτητη η ψήφιση αυτής της τροπολογίας. Επειδή η τροπολογία αυτή όμως επρόκειτο να έρθει στις αρχές του έτους, υπήρχε η πρόβλεψη να καταλαμβάνει η ισχύς της παραγράφου 1 του άρθρου 42 και τις συμβάσεις που θα συναφθούν μετά τη δημοσίευση του νόμου. Λόγω όμως της καθυστέρησης που έγινε δεν υπάρχει κανένας λόγος πλέον να έχουμε αυτή την πρόβλεψη διότι μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος σχεδίου νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως θα περάσουν κάποιες μέρες. Άρα μπορούμε να απαλείψουμε.

Ζητώ να γραφτεί στα Πρακτικά ότι η ισχύς της παραγράφου 1 του άρθρου 42 του ν. 3731/2008 ΦΕΚ 263Α παρατείνεται από τη λήξη της έως την 31η Δεκεμβρίου 2009. Σβήνουν οι επόμενες λέξεις.

Δύο λεπτά για την επόμενη παράγραφο της τροπολογίας. Θέλω να ενημερώσω τις κυρίες και τους κυρίους συναδέλφους ότι βρισκόμαστε στο μέσο της διαδικασίας προκειμένου να καθοριστούν οι τελικοί φορείς των δήμων οι οποίοι θα αναλάβουν στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ να υλοποιήσουν τα προγράμματα «Βοήθεια στο Σπίτι», «Μονάδες Κοινωνικής Μέριμνας» και «Κέντρα Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων». Επειδή υπήρξε καθυστέρηση όσον αφορά την πιστοποίηση των ΔΗΣΑ, των αντιστοίχων διευθύνσεων των περιφερειών, την προκήρυξη και την προσαρμογή προς τις διατάξεις του νέου Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα σύμφωνα με τον οποίο μόνο κοινωφελείς εταιρείες έχουν το δικαίωμα να παρέχουν κοινωνικές υπηρεσίες και όχι κάθε μορφής εταιρείες και επιχειρήσεις δημοτικές όπως ήταν πριν από την ψήφιση του νέου Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα, γι' αυτόν το λόγο είναι απαραίτητο να υπάρξει η παράταση αυτή προκειμένου οι κοινωφελείς επιχειρήσεις να προσαρμοστούν προς τη διαμορφούμενη κατάσταση και τη χρηματοδότηση αυτών των κοινωνικών προγραμμάτων από το ΕΣΠΑ.

Προκειμένου να γίνει πιο σαφές το αντικείμενο της τροπολογίας, παρακαλώ πολύ να σημειωθεί τούτο. Στη δεύτερη παράγραφο και μετά τις λέξεις «μέχρι την 31-8-2009» που είναι οι τελευταίες λέξεις, προστίθεται η ακόλουθη φράση «και εφόσον δεν έχουν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες ανάληψης των ήδη εκτελούμενων προγραμμάτων από κοινωφελείς επιχειρήσεις των οικείων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης». Αυτό σημαίνει ότι εφόσον ενταχθούν στο ΕΣΠΑ, δεν υπάρχει κανένας λόγος πια να ισχύει η παράταση και να συνεχίζουν τα προγράμματα ανώνυμες αναπτυξιακές εταιρείες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια τροπολογία που όλοι το καταλαβαίνουμε ότι είναι διευκολυντική, λύνει προβλήματα και βοηθάει τους δήμους να επιτελέσουν το έργο τους. Γι' αυτό σας παρακαλώ να την υπερψηφίσετε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Να καταγραφούν παρακαλώ όλα αυτά. Κύριε Υπουργέ, να έχουμε όλες τις τροποποιήσεις για να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

Ο κ. Κυριάκος Βελόπουλος έχει ζητήσει το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ.

Ορίστε, κύριε Βελόπουλε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα σήμερα να χρησιμοποιή-

ήσουμε λίγο τη λογική. Ας αφήσουμε λίγο τα συναισθήματα, ας αφήσουμε τη φιλανθρωπία, ας αφήσουμε τις ακρότητες, ας αφήσουμε όλα αυτά που λέχθηκαν εδώ μέσα και να χρησιμοποιήσουμε τη λογική. Αναφέρομαι στη μετανάστευση.

Κύριε Υπουργέ, αν δεν το έχουμε καταλάβει, το ζήτημα είναι θέμα επιβίωσης του ελληνικού έθνους, όσο και αν ακούγεται περσιέργο. Και αυτό το λέω γιατί έχουμε ένα δίπολο: αθρόα είσοδος λαθρομεταναστών και δημογραφικό πρόβλημα. Είναι ένας συνδυασμός που ο ίδιος ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών το έχει πει ξεκάθαρα ότι η Ελλάδα θα πεθάνει ως έθνος τα επόμενα σαράντα χρόνια με τον τρόπο που γεννούν –μαθηματικά είναι αυτά- οι Έλληνες αλλά και με τον τρόπο που έρχονται οι λαθρομετανάστες.

Δεν θα μπω εγώ στη λογική του έθνους του όμαιμου, του ομότροπου κ.λπ. Θα ρωτήσω όμως κάτι απλό. Ποιος αποφασίζει η Ελλάδα να γίνει πολυπολιτισμική κοινωνία; Ποιος αποφάσισε να γίνει πολυπολιτισμική κοινωνία; Ρωτήθηκαν οι Έλληνες; Θέτω ένα ερώτημα. Στη δημοκρατία ρωτάται ο πολίτης. Θέλει κάτι ή δεν το θέλει;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Στην Ευρωπαϊκή Ένωση...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας απαντήσω, κυρία Κανέλλη.

Και να πω και το εξής. Πολυπολιτισμός. Πείτε μου πού εφαρμόστηκε ο πολυπολιτισμός δίχως επιβολή. Ένα κράτος. Αν μου πείτε ένα, εγώ θα αποχωρίσω από την Αίθουσα τώρα μόλις. Θα σας πω εγώ μερικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μπράβο, σας ευχαριστώ, κύριε Σγουρίδη.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Έθνος πολυπολιτισμικό με πολλές φυλές και έθνη. Έλα όμως, κύριε Σγουρίδη, που οι ιθαγενείς έγιναν Τσερόκι, Απάτσι και Σεγιέν. Και εγώ δεν θέλω να γίνω ούτε τζιπάκι, ούτε αυτοκινητάκι μάρκας ο Πόντιος ή ο Αρβανίτης. Θέλω ο ιθαγενής Έλληνας να παραμείνει όρθιος. Αυτή είναι η διαφορά μας. Η επιβολή λοιπόν του πολυπολιτισμού έχει και παρεπόμενα, κύριε Σγουρίδη.

Να σας πω για τη Γαλλία, την Ολλανδία, το Βέλγιο, που με αλυσίδες αλυσόδεσαν και τους μετέφεραν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Παρακαλώ, μην απευθυνθείτε σε όνομα συναδέλφου. Δεν γίνεται διάλογος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Λέω λοιπόν το εξής. Όσον αφορά το Βέλγιο, την Ολλανδία, τη Γαλλία και τις υπόλοιπες χώρες, να σας πω ότι όταν οι αποικιοκράτες, οι κεφαλαιοκράτες του 16ου, 17ου και 18ου καταδυνάστευαν τους λαούς, οι έγχρωμοι δοσίλογοι εξ ανάγκης έφυγαν ως προδότες και πήγαν στη Γαλλία πολιτογραφημένοι. Δεν είναι λοιπόν το ίδιο πράγμα. Μη συγκρίνουμε ανόμοια πράγματα.

Να μείνουμε στο αυτονόητο. Να πάμε στην Αυστραλία; Να σας πω τι είπε ο Πρωθυπουργός της Αυστραλίας κ. Ραντ πρόσφατα για τους μουσουλμάνους; Να το ξαναεπικαλεστώ; Όποιος του αρέσει. Σε όποιον δεν αρέσει, να σηκωθεί να φύγει. Αυτά είπε ο Πρωθυπουργός της Αυστραλίας, ο εργατικός -το ξαναλέω- όχι ο δεξιός, ο ακραίος, ο φασίστας.

Να μιλήσουμε με τη λογική. Πόσοι χρειάζονται επιτέλους στην Ελλάδα; Πόσοι είναι απαραίτητοι και πόσους μπορούμε να αντέξουμε; Αυτό είναι το ζητούμενο. Στο σπίτι του καθενός, στο σπίτι μου μπορώ να βάλω όσους θέλω. Δεν μπορώ όμως να βάλω διακόσια άτομα. Δεν θα μπορέσω να ζήσω. Δεν μπορώ να επιβιώσω. Αυτό λέμε. Εξ ου και η ποσόστωση.

Να σας πω επειδή έχει πολύ δικό η κ. Κανέλλη. Μιλάμε για Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλοι εδώ εκλιπαρούν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Λένε να πάμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να πάμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να πάμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όσο εδώ επικαλούμαστε την Ευρωπαϊκή Ένωση τόσο θα κάνουμε τραγικά λάθη. Δεν είναι ευρωπαϊκό το ζήτημα. Μην τρέφουμε αυταπάτες. Τα τουρκικά αεροσκάφη που παραβιάζουν το Αιγαίο τα αναχαϊτίζουν οι Γερμανοί, οι Βέλγοι, οι Ολλανδοί; Τρέφουμε αυταπάτες. Δεν υπάρχει αρωγή από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι αυτονόητο αυτό.

Υπάρχει, λοιπόν, δυνατότητα να το λύσουμε μόνοι μας. Ποιο είναι το μέτρο; Επιβολή του βέτο στα χρηματοδοτικά πρωτό-

κολλα της Τουρκίας, όχι στην ενταξιακή πολιτική. Αυτό είναι παραμύθι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας που επικαλείστε, γιατί το βέτο το έχει θέσει ήδη ο Σαρκοζί και η Μέρκελ λέγοντας ότι η Τουρκία δεν πρόκειται να μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί δεν της αξίζει, δεν της αρμόζει, είναι ασιατική χώρα. Αυτά τα λέει ο Σαρκοζί. Μη μου κάνετε, λοιπόν, τους ψευτονητήδες και τους ψευτοήρωες τώρα εδώ στη Βουλή λέγοντας ότι θα θέσετε βέτο. Οι Υπουργοί σας κάνουν δηλώσεις. Όχι.

Επίσης υπάρχει και άλλη λύση. Θωράκιση του Αιγαίου. Δεν είναι θωρακισμένο το Αιγαίο, κύριοι συνάδελφοι. Και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία –θα το ξαναπώ ακόμα μια φορά– αγοράζουν οπλικά συστήματα κατά παραγγελία. Τι σημαίνει αυτό; Αγοράζουμε οπλικά συστήματα με βάση τις ανάγκες του ΝΑΤΟ, φρεγάτες, κορβέτες, οι οποίες στο Αιγαίο δεν είναι απαραίτητες. Χρειαζόμαστε μικρά και ευέλικτα σκάφη, χρειαζόμαστε ακταιωρούς. Όταν στο Λιμενικό τώρα που μιλάμε δεν έχουν σκάφη για να μπορέσουν να κάνουν τα αυτονόητα, όταν καταργούνται οι ειδικές δυνάμεις του Λιμενικού –ρωτήστε τους λιμενικούς να σας πουν– όταν δεν έχουν προσωπικό οι λιμενικοί, συζητάμε για θωράκιση του Αιγαίου;

Επίσης για να ξέρουμε, το τονίζω, τι λέμε δεν μπόρεσα να καταλάβω το εξής: Σταμάτησαν οι παραβιάσεις των Τούρκων από τα πλοία τους και στείλαμε δύο πλοία στη Σομαλία; Και δεύτερη φρεγάτα στη Σομαλία. Είναι τα απλά πράγματα που καταδεικνύουν ότι συρόμεθα από τις εξελίξεις.

Όσον αφορά τον φίλτατο κ. Βενιζέλο με πολλή συμπάθεια, γιατί δεν είναι εδώ, είπε ότι πείστηκε η Νέα Δημοκρατία και ακολουθεί το φλάμπουρο του ΛΑΟΣ. Δεν ξέρω το φλάμπουρο σε τι χρησιμοποιείται μέσα στη Βουλή. Ξέρω, όμως, ότι η ασφάλεια των πολιτών δεν έχει χρώμα ούτε πράσινο ούτε γαλάζιο ούτε συντηρητικό ούτε προοδευτικό.

Και να πω και κάτι άλλο. Δεν έχω καταλάβει ακόμη τι σημαίνει προοδευτικός και συντηρητικός εδώ μέσα τουλάχιστον, σε επίπεδο πολιτικών. Γιατί δύο κόμματα είναι στην ίδια πολιτική. Τι σημαίνει ουσιαστικά και τυπικά ότι εμείς λέμε «σώνει και καλά ποσόστωση» ή λέμε «σώνει και καλά ορθολογιστική μεταναστευτική πολιτική»; Πού το κακό όταν ο ίδιος ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ μίλησε για μηδενική ανοχή στη λαθρομετανάστευση; Τι διαφορετικό λέμε; Απλά είναι ο εγωισμός μας, είναι αυτό που νιώθουμε ότι δεν έπρεπε να παραδεχτούμε ότι ένα μικρό κόμμα του 4%, του 5%, του 7% σήμερα «επέβαλε», πρόλαβε τις εξελίξεις, μερίμνησε και είχε την πρόβλεψη και το θάρρος να πει την αλήθεια εδώ και μήνες και χρόνια, να πει το αυτονόητο: δεν αντέχουμε.

Επίσης, για να μιλήσω για το άλλο, ο κ. Βενιζέλος με πολλή συμπάθεια είδε, κύριε Υπουργέ, το πρόβλημα του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας των λαθρομεταναστών. Δεν μπορώ να καταλάβω. Είμαι Έλληνας πολίτης, Έλληνα το γένος, περήφανος γι' αυτό. Θεωρώ ότι πρέπει να είμαι περήφανος για την καταγωγή μου με την έννοια ότι πολύ απλά έφτιαξα παρθενώνες, είχα φιλοσοφία, είχα Σωκράτη, είχα Πλάτωνα. Δεν έχω καταλάβει, όμως, γιατί εδώ μέσα δεν ακούστηκε ποτέ κάτι με συμπάθεια για τους Έλληνες γηγενείς. Όλη η φιλανθρωπία έχει να κάνει με τους λαθρομετανάστες. Ξέρω πολύ καλά τι λέω «οι καημένοι οι λαθρομετανάστες». Δεν έχω ακούσει για τους καημένους του Αγίου Παντελεήμονα όμως.

Επίσης ακούω με συμπάθεια να λέγεται ότι όποιος παραβιάζει τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας αυτόματα φεύγει και απελαύνεται. Δεν άκουσα, όμως, κανένα να λέει το αυτονόητο, ότι είμαστε η μοναδική χώρα όπου για ΙΚΑ και ΤΕΒΕ συλλαμβάνονται οι Έλληνες πολίτες τα Σαββατοκύριακα. Τους πιάνει η τροχαία τα Σαββατοκύριακα και τους οδηγεί στα κρατητήρια για ΙΚΑ και ΤΕΒΕ. Άρα, να μην είμαστε μονομερείς ως προς τη φιλανθρωπία μας, να μην είμαστε μονομερείς ως προς τα αγνά συναισθήματά μας.

Κλείνοντας να πω το εξής, γιατί δεν θέλω να καταχραστώ το χρόνο. Ο κ. Αλαβάνος μίλησε για το Ιράν και για τη φιλανθρωπία που πρέπει να μας διακατέχει, να συμπάσχουμε τους Ιρανούς. Πολύ καλά έκανε. Δεν άκουσα, όμως –γιατί λέει ότι εκεί παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα– ποτέ εδώ μέσα για παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Βορειοηπειρωτών από τους Αλβανούς. Δεν το άκουσα. Δεν άκουσα ποτέ παραβίαση των αν-

θρωπίνων δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας στα Σκόπια. Αντ' αυτού ακούω για τη Νικαράγουα, για τη Βενεζουέλα, για το Αφγανιστάν. Και καλά κάνουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Ας κοιτάξουμε τα του οίκου μας. Ανθρώπινα δικαιώματα έχουν όλοι, όχι αλά καρτ και κυρίως τα αδέρφια μας οι Έλληνες, για να μην ξεχνιόμαστε. Και δεν άκουσα ποτέ –γιατί υπάρχει μια λαγνεία σε ό,τι μουσουλμανικό, ισλαμικό– να λέτε το αυτονόητο: οι γυναίκες των μουσουλμάνων –και θα το πω για άλλη μια φορά– φοράνε μπουρκα, φοράνε τσαντόρ.

Εγώ δεν μπορώ να φανταστώ μια κοινωνία που η γυναίκα είναι υποδεέστερη από τον άνδρα, δεν μπορώ να φανταστώ μια γυναίκα του 2000 που δεν έχει άποψη. Η μουσουλμάνη δεν έχει άποψη, δεν μπορεί να εκφραστεί, δεν μπορεί να κοιτάξει το γείτονα στα μάτια.

Ας κοιτάξουμε και τα ανθρώπινα δικαιώματα των μουσουλμάνων γυναικών. Ας κοιτάξουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα λοιπόν συνολικά. Γιατί όταν κοιτάμε μονομερώς τα ανθρώπινα δικαιώματα, αδικούμε τον Έλληνα που μας ψήφισε και κοιτάμε κάποιους άλλους, οι οποίοι δεν θα μας ψηφίσουν κι αν ποτέ μας ψηφίσουν δεν θα ψηφίσουν εμάς, αλλά ομοεθνείς τους και καλά θα κάνουν, όπως κάνουν οι Έλληνες ομογενείς στην Αμερική ή στη Γερμανία. Αυτό να το θυμάστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Κακλαμάνης, πρώην Πρόεδρος της Βουλής, έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ άκουσα με ιδιαίτερη ικανοποίηση τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑΟΣ τον κ. Βελόπουλο, διότι με όσα είπε, πέραν του ότι εξέφρασε ελεύθερα αυτά που σκέπτεται –κι αυτό είναι μεγάλη υπόθεση σ' αυτή την Αίθουσα– πέραν αυτής της συνεισφοράς του, νομίζω ότι βοηθάει και εντός και εκτός Αιθούσας να δούμε όλοι πολύ πιο καθαρά το πολιτικό τοπίο και γενικότερα το δημόσιο βίο της χώρας και τις κοινωνικές εξελίξεις, όπως διαμορφώνονται και θα διαμορφωθούν μετά τις πρόσφατες ευρωεκλογές.

Εμένα με ενοχλούσε πάντοτε και το έλεγα και για το ΠΑΣΟΚ, αυτή η ορολογία «κεντροαριστερά», «κεντροδεξιά», να αναφέρεται κανείς σ' αυτό που πρώτος ο Ανδρέας Παπανδρέου είπε στη διάρκεια του δεύτερου ανένδοτου αγώνα όταν και οι κίνδυνοι ήταν ορατοί να διολισθήσει η χώρα στη δικτατορία. Είχε τότε πράγματι μιλήσει για την ανάγκη μιας συμμαχίας και ενός κοινού αγώνα των δυνάμεων του δημοκρατικού κέντρου και της δημοκρατικής αριστεράς. Και πράγματι εκείνη τη συμμαχία έδωσε τις μεγάλες κινητοποιήσεις του λαού που εξετέλεσαν την αποστασία, που κατέδειξαν ότι αυτοί που ετοίμασαν την αποστασία, το παλάτι, οι Αμερικανοί, η οικονομική ολιγαρχία του τόπου, βέβαια δεν ενδιαφέροντο για την ομαλή λειτουργία της δημοκρατίας, έστω και αν –γιατί όλα εδώ πληρώνονται– και το παλάτι και αρκετοί της οικονομικής ολιγαρχίας, όπως ο περιβόητος μεγαλοτραπεζίτης, πλήρωσαν τελικά αυτά τα οποία νόμιζαν ότι θα τα καρπωθούν και πολιτικά και οικονομικά σε βάρος του ελληνικού λαού. Την πλήρωσαν αυτή τη δικτατορία, αλλά την πλήρωσε βέβαια και ο τόπος.

Με ενοχλούσε και εξακολουθεί να με ενοχλεί ο άλλος όρος «κεντροδεξιά». Και επειδή προέρχομαι από τον ευρύτερο χώρο της προοδευτικής αριστεράς και εντάχθηκα στη δύσκολη εκείνη περίοδο της δεκαετίας του '50, όταν το μετεμφυλιακό καθεστώς, σας βεβαίως ήταν πολύ πιο στεγνό από το καθεστώς που η αιματηρή σύγκρουση του εμφυλίου πολέμου θα μπορούσε, με τη λογική όσων αντιμάχονταν τότε το κομμουνιστικό κόμμα, θα δικαιολογούσε, επαναλαμβάνω στη λογική τους κάποια μέτρα, τα οποία όμως στη δεκαετία του '50 ξεπέρασαν κάθε όριο.

Και σήμερα αυτή είναι η προσφορά του ΛΑΟΣ ότι βοηθάει να δούμε ότι πραγματικά δεν υπάρχει ουσιαστική –και το τονίζω αναφορά σε δυνάμεις του δημοκρατικού κέντρου με το σχήμα αυτό «κεντροδεξιά». Βοήθησε, λοιπόν, το ΛΑΟΣ και το βλέπουμε σ' αυτό το νομοσχέδιο, το βλέπουμε σε μια στροφή 180° μοιρών της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, ώστε να κατανοήσουν οι πάντες ότι υπάρχει η δεξιά παράταξη, αυτή που θα έπρεπε για κάποια πράγματα, όσοι τη στελεχώνουν, να αισθάνονται ικανο-

ποίηση. Κυβέρνησαν τον τόπο. Έχουν πολλά αρνητικά, τα οποία εμείς επικρίναμε πάντοτε και τα επικρίνουμε. Αλλά προφανώς όσοι ανήκουν και δεν ντρέπονται να πουν ότι είναι δεξιόι και δεν αναγκάζονται να φορούν ένα προσωπείο να λένε «είμαστε και κεντρώοι μαζί και δεξιόι», όλα αυτά τα πράγματα τα ξεκαθαρίζουν.

Στο νομοσχέδιο για την Ιατροδικαστική Υπηρεσία φέρνετε με μορφή -συγχωρήστε με, δεν θέλω να χρησιμοποιήσω την έκφραση αυτή που χρησιμοποιούν για κάποιες μεταμεσονύχτιες τηλεταινίες- τροπολογίας ή μιας διάταξης δύο μέγιστα ζητήματα που προφανώς δεν τα έχετε επεξεργαστεί καν. Γιατί αν τα είχατε επεξεργαστεί –αυτές τις μέρες καλεί ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης τα κόμματα να συζητήσουν για τα ζητήματα της τρομοκρατίας, της λαθρομετανάστευσης, είστε δηλαδή τόσο αντιφατικοί στην τακτική σας, που αποκαλύπτεται η γύμνια της στρατηγικής- θα είχατε φέρει νομοσχέδια εδώ για το θέμα της λαθρομετανάστευσης και να το συζητήσουμε λεπτομερέστερα.

Επίσης και το ζήτημα της βίας, που επί των ημερών αυτής της Κυβέρνησης, μιας Δεξιάς κυβέρνησης που νομίζει ότι τα κοινωνικά προβλήματα αντιμετωπίζονται με τον βούρδουλα, έχει εκτιναχθεί στα ύψη. Δεν ξέρω αν η περίφημη «σέχτα» είχε ενημερωθεί -επειδή συνέπεσε η δολοφονία του αστυφύλακα- για την επίσκεψη του Αμερικανού πρεσβευτή στο Υπουργείο Εξωτερικών και δεν ξέρω αν ζητήθηκε την ίδια μέρα ή αν είχε κλειστεί από πριν το ραντεβού, αλλά θεωρώ ατυχέστατο το γεγονός ότι έπρεπε ο Αμερικανός πρεσβευτής να μας πει ότι εδώ πια είμαστε στο έλεος της τρομοκρατίας. Ή έχετε πολιτική και φέρνετε νομοσχέδια και συζητάτε με τα κόμματα, εκτός αν όπως είπατε, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, το πρωί στον κ. Βενιζέλο θεωρείτε -και δεν τα λαμβάνετε καθόλου υπ' όψιν, αδιαφορείτε- ότι πράγματι εκτός από εσάς όλοι οι άλλοι σε αυτή την Αίθουσα χαϊδεύουν την τρομοκρατία, χαϊδεύουν τη βία. Είναι απαράδεκτες σκέψεις αυτές και είναι και υβριστικές, ιδιαίτερα για ένα κόμμα όπως το ΠΑΣΟΚ, που στις μέρες του εξάρθρωσε στο βαθμό του δυνατό το τρομοκρατία. Κι έχετε για εκείνη την εποχή, για δέκα ολόκληρα χρόνια, να λέτε μόνο ένα επεισόδιο που κάποιος γέρων εκεί στην αρχή της Βασιλίσσης Σοφίας ήρθε σε επαφή και κακώς, κάκιστα τον μεταχειρίστηκαν τότε κάποιοι αστυνομικοί και διότι ο τότε Υπουργός Δημόσιας Τάξης, για να μην κοπεί η Ελλάδα στα δύο –και τότε ήταν γνωστή ποια ήταν η θέση της Νέας Δημοκρατίας, συντηρούσε εκείνη την τακτική τη τρακτέρ που να κόβουν την Ελλάδα στα δυο- έκανε το πιο ανώδυνο -και δυστυχώς το ακούμε εδώ μέσα και δεν αντικρούεται- πολύ καλά ξεφούσκωσε τα λάστιχα των τρακτέρ. Εσείς θα κάνατε κάτι άλλο. Θα είχαμε τραυματίες, αν όχι και νεκρούς. Τι λέτε τώρα; Και το ακούνε δυστυχώς και οι συνάδελφοί μου του ΠΑΣΟΚ και δεν λένε τι θα έπρεπε να κάνει τότε μια κυβέρνηση όταν κοβόταν η Ελλάδα στα δύο. Τι έπρεπε να κάνει; Δεν έσυρε στα δικαστήρια, δεν έβαλε τα ΜΑΤ να χτυπάνε, απλώς αφαίρεσε τη δυνατότητα από αυτόν, που καθοδηγούνταν από το κόμμα τότε της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, να κόβουν την Ελλάδα στα δύο, να δυνάμιζαν την οικονομία.

Κύριε Πρόεδρε, το θέμα της λαθρομετανάστευσης είναι όντως μια ωρολογιακή βόμβα, αλλά τα μέτρα που προτείνει η Κυβέρνηση ξέρετε ποιο αποτέλεσμα θα έχουν; Να αυξηθεί η διαφθορά στα Σώματα Ασφαλείας. Το τρίμηνο, όπως σωστά ελέχθη, είναι γνωστό ότι προβλέπεται για μύρια όσα αδικήματα. Το ότι δεν θα έλθει αμέσως να δώσει τα στοιχεία του, θεωρείται απείθεια κατά της αρχής. Το ότι μπορεί να αγγίξει τον αστυνομικό, είναι αντίσταση κατά της αρχής. Τι θα κάνουμε λοιπόν; Αυτό που γίνεται με το μπες-βγες στα σύννομα, θαλάσσια και ξηράς. Θα δίδεται απλώς ένα ακόμα κίνητρο για περαιτέρω διαφθορά στα Σώματα Ασφαλείας. Η κατάσταση από πλευράς κάλυψης των αναγκών των εργαζόμενων -υπάρχουν προβλήματα εκεί και επιβίωση ακόμη- είναι χάλια, πέραν του βαθύτατου προβλήματος της ανασφάλειας που αισθάνονται οι εργαζόμενοι εκεί.

Σε ό,τι αφορά το πρόβλημα με αυτές τις περίφημες κουκούλες: επί τόσα χρόνια, επί πέντε ολόκληρα χρόνια, φωνάζουμε σε αυτή την Αίθουσα γιατί δεν συλλαμβάνετε τους κουκουλοφόρους που καίνε, καταστρέφουν εδώ απ'έξω στον Άγνωστο Στρατιώτη; Τι σημαίνει αυτό; Λέμε στους οπαδούς του ΛΑΟΣ ότι «κακώς ψηφίσατε Καρατζαφέρη, να εμείς τι κάνουμε». Τι θα βγει

από αυτό, κύριε Υπουργέ; Εσείς είστε δικηγόρος και εγώ επίσης. Νομίζετε ότι εάν πράγματι οι δράστες αδικημάτων βίας και άλλων εγκληματικών πράξεων οδηγούνται στα δικαστήρια και εκεί οι αστυνομικοί -που ουδέποτε εμφανίζονται βέβαια και αφήνονται όλοι ελεύθεροι- έλεγαν ότι «αυτός έκανε εκείνο και το άλλο και είχε σκεπασμένο το πρόσωπό του», αυτό χρειαζόταν διάταξη, νομίζετε, για να το αξιολογήσει ο δικαστής, το δικαστήριο; Κατά συνείδηση κρίνει ο δικαστής, κύριε Πρόεδρε, και όταν προκύπτει ότι αυτός που χτύπησε, που έβαλε φωτιά, που κατέστρεψε, είχε καλυμμένο και το πρόσωπό του, αυτό είναι η πλέον επιβαρυντική περίπτωση, δεν χρειάζεται να την προτείνει ο νόμος.

Η κατάσταση έχει ξεφύγει τελείως από τον έλεγχο της Κυβέρνησης. Στο εξωτερικό μέτωπο της χώρας ξέρετε τι γίνεται. Χθες ο Υπουργός Εξωτερικών της Σουηδίας, που αναλαμβάνει την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποκάλυψε «Μακεδονία» τη FYROM, όχι με την επίσημη ονομασία της. Τι να του πει κανείς; Ότι Υπουργός Εξωτερικών καλεί με τις λεγόμενες «Μακεδονικές Γραμμές» τον Υπουργό Εξωτερικών των Σκοπίων εδώ; Τι να πει κανείς με αυτά που γίνονται στη Θράκη; Έλεγε ο συνάδελφος του ΛΑΟΣ για τους Έλληνες της Αλβανίας. Έχουν, αγαπητέ συνάδελφε, οι Έλληνες εκεί τη συμπαράσταση και το γνωρίζετε πολύ καλά μέσα στην Αίθουσα. Το θέμα είναι τι θα κάνουν τώρα, που πάτε μαζί-μαζί με τη Νέα Δημοκρατία, στη Θράκη, στο Νομό Ροδόπης, στο Νομό Ξάνθης; Εκεί ουσιαστικά κυβερνά το τουρκικό προξενείο και αφήστε, λοιπόν, τις ομιλίες εδώ. Από εδώ και πέρα, αφού θα βαδίζετε από κοινού, μη νομίζετε ότι θα επωφελείστε από αυτόν που θα σπρώχνετε, τον κ. Καραμανλή, να κάνει και δεν θα έχετε κόστος για αυτά που δεν θα τον πιέζετε να κάνει και τα οποία είναι πολύ σοβαρότερα από τις τρακατρούκες που αφορούν αυτές οι δυο διατάξεις, για τις οποίες μπορεί να είστε υπερήφανοι αλλά δεν έχουν κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Από εκεί και πέρα, κύριε Πρόεδρε, μείζονα ζητήματα υπάρχουν. Ο λαός -αυτή τη στιγμή μιλάμε εδώ... αν θέλουν πέντε εξι επιχειρηματίες, μπορούν να μάθουν κάτι, αλλιώς θα ζητάμε από τους Γερμανούς, τους οποιουδήποτε θα αγοράζουν μέσα ενημέρωσης που θα κλείνουν, να ρίχνουν κανένα αυτί τι γίνεται και στη Βουλή των Ελλήνων. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κακλαμάνη.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε κατ'αρχάς να πω ότι σφίλει το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας να ευχαριστήσει τον Πρόεδρο κ. Κακλαμάνη για τη σαφήνεια με την οποία τοποθετήθηκε, για τη σαφήνεια με την οποία υπερηφάνως δήλωσε στην Αίθουσα ότι ορθώς ξεφούσκωσαν τα λάστιχα των τρακτέρ. Μπράβο! Και μπράβο επίσης που παρατάξατε τα ΜΑΤ και δείρατε τους συνταξιούχους. Μπράβο!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτό το λέτε εσείς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Και πείτε μου μετά τα δύο μπράβο τη μηδενική ανοχή την οποία επικαλείται ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου πώς την εννοεί, για να αντιληφθούμε, δηλαδή, πώς αντιλαμβάνεται τα μέτρα κατά της λαθρομετανάστευσης, πώς αντιλαμβάνεστε εσείς στο ΠΑΣΟΚ τη μηδενική ανοχή. Μήπως συνιστά πράξη δωροδότησης γαρυφαλίων στους μετανάστες; Αυτό σημαίνει μηδενική ανοχή; Δεν είστε εσείς που επικαλείστε τη σκληρότητα και τώρα έρχεστε να εγκαλέσετε τη Νέα Δημοκρατία για αυτά τα οποία εσείς επικαλείστε; Θα μου επιτρέψετε να πω και κάτι άλλο όσον αφορά τη Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση έχει πολιτική, έχει διατυπωθεί σαφέστατα και έχει διατυπωθεί σε ανύποπτο χρόνο. Υπάρχει το νομοθέτημα 3386/2005 με το οποίο κρίνει η Κυβέρνηση –και αν θέλετε την άποψή μου, παρ' ότι δεν είμαι ο καθ' ύλην αρμόδιος Υπουργός, ορθώς κρίνει- ότι πρέπει να μεταφέρει μεταβολές, γιατί το μέγεθος της πρόκλησης που αντιμετωπίζει η έννομη τάξη της χώρας έχει αλλάξει, το μέγεθος της πρόκλησης το οποίο οι δικές σας κυβερνήσεις, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, ούτε καν υποψιάστηκαν επί μια εικοσαετία και μας παρέ-

δωσαν τη χώρα παντελώς ανοχύρωτη να αντιμετωπίσει τη λαθρομετανάστευση. Δεν είχατε υποψιαστεί καν το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης από το Βορρά, πόσω μάλλον το πρόβλημα εξ Ανατολών. Έρχεστε τώρα και ομιλείτε για τη δημόσια τάξη. Να τα βάλουμε κάτω. Υφίσταται πρόβλημα δημόσιας τάξης ή δεν υφίσταται; Νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι ότι υφίσταται. Πάμε να δούμε, λοιπόν, την πολιτική σας. Τι λέτε; Σε τι λέτε «ναι»; Εγώ αυτό που ακούω από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι μια ατέλειωτη σειρά από «όχι». Αφού κατ'αρχάς επικαλείστε τη δημόσια τάξη ως αγαθό, μετά αρχίζετε τα «όχι».

Απαγόρευση αλλοίωσης των χαρακτηριστικών: «Όχι» το ΠΑΣΟΚ. Χρήση καμερών στην Αθήνα: «Όχι» το ΠΑΣΟΚ. Τράπεζα για το DNA: «Όχι» το ΠΑΣΟΚ. Μέτρα για τη λαθρομετανάστευση: «Όχι» το ΠΑΣΟΚ. Ταυτοποίηση καρτοκινητών: «Όχι» το ΠΑΣΟΚ. Άρση απορρήτου των επικοινωνιών για τα κακούργηματα: «Όχι» το ΠΑΣΟΚ.

Ποια είναι η ατζέντα του ΠΑΣΟΚ; Μας λέτε; Το μόνο που ξέρετε να λέτε είναι «όχι». «Όχι» σε όλα. Αλλά με «όχι» σε όλα δεν πείθετε τον ελληνικό λαό. Αντιμετωπίζουμε ένα πρόβλημα, προτείνουμε συγκεκριμένα μέτρα και πιστεύουμε ότι μ' αυτά τα μέτρα θα έχουμε γρήγορη και σαφή βελτίωση.

Μιλώντας χθες εξήγησα, στο βαθμό που μου επιτράπη, όλη την ατζέντα της Κυβέρνησης για τα θέματα δημόσιας τάξης. Από εκεί και πέρα συνεχώς περιφέρετε, ως φλάμπουρο, την εξάρθρωση της τρομοκρατίας επί των ημερών σας. Αυτός είναι ο τίτλος τιμής με τον οποίο διεκδικείτε το μέλλον.

Εμείς αυτό που ζητάμε να μας πείτε, εάν έχετε να μας πείτε – και φοβούμαι ότι δεν έχετε – είναι πως αντιμετωπίζουμε τα σημερινά προβλήματα. Αυτό περιμένουμε από εσάς και όχι να μου επικαλείστε τις όποιες επιτυχίες του παρελθόντος, που θα μου επιτρέψετε να πω ότι υπάρχουν και έντονες αμφιβολίες εάν είναι δικές σας επιτυχίες ή τυχαία συμβάντα της εκρήξεως της συγκεκριμένης βόμβας στα χέρια του συγκεκριμένου τρομοκράτη.

Εν πάση περιπτώσει, οφείλω να πω ότι η χώρα αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα στην παρούσα φάση. Αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα στην εξωτερική πολιτική. Αντιμετωπίζει τα προβλήματα του 21^{ου} αιώνα. Και δεν αντιμετωπίζονται τα προβλήματα του 21^{ου} αιώνα με συνεχή επαναφορά του θέματος του αεροσκάφους των Σκοπίων. Δεν είναι πρόβλημα για την Ελλάδα του σήμερα να συζητάμε συνεχώς στη Βουλή των Ελλήνων το θέμα της προσγείωσης με τα όποια σύμβολα του αεροπλάνου του Υπουργού Εξωτερικών των Σκοπίων. Νομίζω ότι αυτό παρέρχεται, νομίζω ότι υποβαθμίζεται η συζήτηση και νομίζω ότι αποπροσανατολίζει το θέμα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εάν ήταν, κύριε συνάδελφε, δεν θα ήταν *de jure*, θα ήταν *de facto*. Αφού χρησιμοποιείτε όρους, τουλάχιστον χρησιμοποιήστε τους σωστά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτή είναι η ουσία. Είναι ή δεν είναι; Απαντήστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, δεν έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μου τέθηκαν διάφορα θέματα και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Βενιζέλο και από την κ. Κανέλλη, που αφορούν διάφορες διατάξεις του νομοθετήματος.

Ερχόμαστε στο άρθρο 35. Το άρθρο 35 είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό άρθρο. Νομίζω ότι ορθά –και θα συντασσόμουν με αυτό– έκανε μια ανάλυση ο κ. Βενιζέλος. Νομίζω ότι γνωρίζουμε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα ότι η αναίρεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ασκείται κατά το άρθρο 95 του Συντάγματος, ως ο νόμος ορίζει. Επαφίεται δηλαδή κατά το ισχύον Σύνταγμα στον κοινό νομοθέτη, σε μας, να ορίσει τις προϋποθέσεις για την άσκηση της αναίρεσης. Δεν υπάρχει συνταγματική κατοχύρωση της αναίρεσης και αυτή είναι και η πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Κατά συνέπεια, θεωρώ ότι δεν υφίσταται θέμα ως προς το άρθρο 35 από την ελληνική συνταγματική τάξη.

Από εκεί και πέρα, δε, ως προς την ευρωπαϊκή σύνταξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως είναι γνωστό επίσης σε όλους

μας, η ευρωπαϊκή σύμβαση δεν κατοχυρώνει τον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας, κατοχυρώνει μόνο τη δίκαια δίκη, πόσο μάλλον το δικαίωμα αναίρεσης. Κατά συνέπεια, θα μου επιτρέψετε να πω σε όσους εκφράστηκαν για το άρθρο 35 ως αντικείμενο στο πνεύμα του Συντάγματος ότι αυτό δεν είναι καθόλου ακριβές.

Αλλά και επί της ουσίας ξέρουμε όλοι τις απίστευτες καθυστερήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ξέρουμε όλοι τις καταδικαστικές αποφάσεις εξαιτίας της καθυστέρησης αυτής, που πλέον με λύπη μου λέω ότι προσεγγίζει το καθεστώς της αρνησιδικίας.

Ξέρουμε επίσης, ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει άνω των εξήντα συμβούλων και συνολικά άνω των εκατόν σαράντα δικαστών. Πείτε μου, εάν δεν προχωρήσουμε με τέτοιες διατάξεις, πως θα περιορίσουμε τον αριθμό των υποθέσεων και την αρνησιδικία; Θα μου πείτε ίσως «αυξήστε τους δικαστές». Μα, δεν είναι σοβαρή πρόταση να αυξήσουμε περαιτέρω τους δικαστές σε ένα ανώτατο δικαστήριο. Είναι γνωστό ότι για να διατηρηθεί η ενότητα της νομολογίας στα ανώτατα δικαστήρια, τα ανώτατα αυτά δικαστήρια πρέπει να έχουν περιορισμένο αριθμό δικαστών. Και αν θέλετε στην Ελλάδα –και θα μου επιτρέψετε την έκφραση– το έχουμε παραξενώσει και αυτό. Ο αριθμός δικαστών που έχουμε στα ανώτατα δικαστήρια είναι πολύ μεγαλύτερος από ό,τι θα έπρεπε να είναι και ο αριθμός των υποθέσεων που εξετάζονται στα ανώτατα δικαστήρια είναι πολύ μεγαλύτερος από τις υποθέσεις που θα έπρεπε να φτάσουν στα ανώτατα δικαστήρια. Και αν δεν βάλουμε φραγμούς και οι φραγμοί αυτοί δεν μπορεί να είναι παρά δύο μορφών, σαν αυτούς που περιέχονται εδώ, πώς είναι δυνατόν να περιορίσουμε τον αριθμό;

Άρα, λοιπόν, όταν ασκείτε κριτική για την καθυστέρηση απονομής της δικαιοσύνης νομίζω ότι κανείς θα πρέπει δίπλα να προτείνει και συγκεκριμένα μέτρα.

Στο άρθρο 43 ρωτηθήκαμε γιατί διακόπτουμε τον έλεγχο από το βαθμό του εφέτη και του εισαγγελέα και πάνω. Απλό είναι. Διότι γενόμενος ο έλεγχος, η επιθεώρηση, εγένετο ομοιόβαθμος τους ή νεότερος τους, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει κανένα ουσιαστικό αντικείμενο. Και προτιμήσαμε τον μηχανισμό τον οποίο εισάγουμε κατά συμφωνία και κατά σύσταση –αν θέλετε– της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, ώστε ο έλεγχος να αποκτηθεί, όταν γίνεται, ένα ουσιαστικό περιεχόμενο.

Όσον αφορά στο άρθρο 47 ρωτηθήκαμε γιατί επιλέξαμε αυτήν την ημερομηνία και μάλιστα ρωτηθήκαμε σαν να πρόκειται για ένα μυστήριο. Είναι απλό, είναι η ημερομηνία ισχύος του νόμου. Έπρεπε να υπάρχει μία ημερομηνία.

Τέλος, όσον αφορά στο άρθρο 495, παράγραφος 1, το οποίο εισάγουμε κι εμείς ως τροπολογία, εξέφρασε, η συνάδελφος κ. Κανέλλη, αμφιβολία ως προς τη διεύθυνση του διαδικού. Η διεύθυνση των διαδικών είναι από τα υποχρεωτικά στοιχεία του δικογράφου, όπως αναφέρονται στο ισχύον 118 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα σε αυτό. Αυτό που γίνεται με αυτό το άρθρο είναι ότι εξομοιώνεται η διάταξη του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με την ισχύουσα διάταξη του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για λόγους διευκόλυνσης των διαδικών. Δεν έχει και αυτό καμμία άλλη εξήγηση.

Τελικά επανέρχομαι στη λαθρομετανάστευση. Πράγματι βρισκόμαστε σε ένα απολύτως κρίσιμο σημείο, σε ένα σημείο κρίσιμο για τη χώρα, κρίσιμο για την κοινωνία, για το συνολικό πολιτιστικό σύνολο ιδεών, αξιών που υφίστανται σε αυτόν τον τόπο. Όμως, οφείλουμε να προσεγγίσουμε το πρόβλημα με χαμηλούς τόνους, με ρεαλισμό, με συναίνεση. Αλληλοκατηγορούμενοι δεν μπορούμε να πάμε πουθενά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζετε ότι κατά τον Κανονισμό δεν έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκε σε κάτι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Πρέπει να επικαλεστείτε προσωπικό.

Σας δίνω το λόγο για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, για μία διευκρίνιση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν είπα εγώ ότι καλώς –δεν ξέρω μάλιστα που το βρήκε ως γεγονός- τα ΜΑΤ ξυλοκόπησαν τους συνταξιούχους. Ακούσατε εσείς να πω εδώ αυτό το πράγμα;

Εγώ είπα ότι εκείνο ήταν ένα περιστατικό ατυχές. Κακώς κάποιος αστυνομικός έσπρωξε κάποιον συνταξιούχο.

Είπα όμως και επιμένω και είναι προσωπική μου άποψη, ότι όταν η πολιτεία αντιμετωπίζει οργανωμένη βία, όταν ανεβαίνουν οι ίδιοι οι Βουλευτές στα τρακτέρ και λέμε «όλα τα λεφτά, όλα τα κιά», η Κυβέρνηση, η έννομη τάξη δεν μπορεί να κάνει τίποτε άλλο που να εξασθενίζει την επιθετικότητα. Και καλώς ο τότε Υπουργός Δημόσιας Τάξης, κ. Ρωμαίος, ξεφούσκωσε τα λάστιχα και απελευθέρωσε την κυκλοφορία ολόκληρου του οδικού δικτύου της χώρας.

Δεν μου απαντήσατε όμως τελικά, η Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ μαζί είναι κεντροδεξιά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Είναι εκτός νομοσχεδίου, κύριε Πρόεδρε, αυτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πράγματι, αλλά είναι μέσα στο νομοσχέδιο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Ο κ. Σπηλιόπουλος έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω μία μικρή αναφορά στο άρθρο 45.

Κύριε Υπουργέ, ελπίζω με τη ρύθμιση του άρθρου 45 να λυθούν τα προσωρινά προβλήματα που έχει το Δικαστικό Μέγαρο της Πάτρας, τα οποία έχουν ταλαιπωρήσει και τους δικαστές και τους δικηγόρους αλλά και αυτούς που ζητούν την απονομή της δικαιοσύνης στο παλαιό κτήριο των Δικαστηρίων της Πάτρας.

Όμως, το μείζον ζήτημα για το Δικαστικό Μέγαρο Πάτρας, δεν είναι αυτό, όπως γνωρίζετε. Το ζήτημα είναι ότι το κτήριο αυτό είναι παλαιό και έχει τρωθεί από τους τελευταίους σεισμούς. Μάλιστα, οι ζημιές τις οποίες έχει υποστεί, έχουν επιβεβαιωθεί και έχουν πιστοποιηθεί από τις αρμόδιες επιτροπές. Άρα, είναι ανάγκη γρήγορα να κατασκευαστεί το νέο δικαστικό μέγαρο στην Πάτρα. Επ' αυτού όμως ακούμε διάφορα πράγματα, ακούμε ότι έχει παραπεμφθεί να κατασκευαστεί με το σύστημα ΣΔΙΤ, αλλά δεν βλέπουμε αποτέλεσμα. Γιατί πολλά έργα ακούμε ότι θα γίνουν με το σύστημα ΣΔΙΤ, όμως δεν βλέπουμε αποτέλεσμα. Κι εδώ μιλάμε για ένα κτήριο το οποίο έχει σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία του και βεβαίως σοβαρούς κινδύνους για αυτούς τους ανθρώπους που λειτουργούν εκεί μέσα.

Έρχομαι τώρα στην τροπολογία για τη λαθρομετανάστευση.

Κύριε Υπουργέ, πολύ σωστά ομολογείτε στην αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας ότι τα τελευταία χρόνια το πρόβλημα αυτό έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις.

Πράγματι έτσι είναι. Έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις διότι οι αιτίες που προκαλούν το φαινόμενο αυτό, δηλαδή τα ρεύματα των λαθρομεταναστών, είναι πάρα πολλές, είναι οι πόλεμοι, είναι οι συγκρούσεις, είναι η φτώχεια, είναι οι κλιματικές αλλαγές και αυτά τα ρεύματα συνεχώς μεγαλώνουν.

Υπάρχει όμως ένα άλλο ζήτημα. Είναι το ζήτημα της αντιμετώπισης που μέχρι σήμερα φαίνεται ότι η χώρα μας δεν το έχει κάνει πράξη. Δεν υπήρχε και δεν υπάρχει σχέδιο αντιμετώπισης αυτού του φαινομένου. Πιστεύω ότι δύο γεγονότα ήταν αυτά τα οποία αφύπνισαν την Κυβέρνηση. Τα τελευταία γεγονότα που είχαμε στο κέντρο της Αθήνας με τις συγκρούσεις με τους λαθρομετανάστες και τα γεγονότα που είχαμε στην Πάτρα που και αυτά έχουν δημιουργήσει εντυπώσεις και προβλήματα σε όλες τις τοπικές κοινωνίες. Βέβαια πρέπει να σας πω ότι οι τοπικές κοινωνίες ανησυχούν για τα φαινόμενα που παρατηρούνται εκεί.

Υπάρχει όμως και μία άλλη αιτία που είναι το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών. Αυτό το αποτέλεσμα θορύβησε την Κυβέρνηση και γι' αυτό γίνεται πιο συντηρητική και πιο αποφασιστική –θα έλεγα- σε ορισμένα απ' αυτά τα ζητήματα τα οποία έχει μονοπωλήσει μέχρι σήμερα ο ΛΑΟΣ.

Εμείς δεν κατηγορούμε την Κυβέρνηση ότι παίρνει αυστηρά μέτρα, όπως είπατε προηγουμένως. Εμείς κατηγορούμε την Κυβέρνηση διότι δεν έχει σχέδιο και δεν έχει αντιμετωπίσει αυτό το ζήτημα μέχρι σήμερα. Δυστυχώς δεν υπήρξε καμμία συνεργα-

σία σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά ούτε και μεταξύ των Υπουργείων και δεν υπήρξε σχεδιασμός για την αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης. Δεν υπήρξε λοιπόν σοβαρή αντιμετώπιση.

Θέλω να τονίσω εδώ ότι ακόμη και οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η 115/2008 για τη λαθρομετανάστευση, δεν έχουν ενσωματωθεί στο ελληνικό δίκαιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μας κατηγορεί ότι δεν εφαρμόζουμε σωστά τις οδηγίες και ότι δεν έχουμε ενσωματώσει και ορισμένες οδηγίες στο ελληνικό δίκαιο, όπως αυτή που ανέφερα.

Θέλω να κάνω μία μικρή αναφορά στο πρόσφατο Συμβούλιο Κορυφής. Έστω και αργά ετέθη το ζήτημα. Ποια ήταν όμως τα αποτελέσματα; Πολύς θόρυβος για το τίποτα. Πράγματι είναι θετική η αναφορά και η εντολή που δίδεται στους είκοσι επτά για την ολοκλήρωση των συμφωνιών επανεισδοχής προς τις χώρες προέλευσης και διέλευσης και αυτό είναι ένα θετικό γεγονός, όπως επίσης είναι θετικό γεγονός η σαφής αναφορά στην Τουρκία και στις χώρες που έχουν υπογράψει συμφωνίες να τις εφαρμόσουν πλήρως.

Εδώ, όμως, υπάρχει ένα θέμα. Μέχρι σήμερα σας λέγαμε ότι πράγματι υπάρχει συμφωνία της Ελλάδας με την Τουρκία από το 2001 για την επανεισδοχή των λαθρομεταναστών. Εσείς λέγατε ότι δεν υπάρχει και βεβαίως γι' αυτό δεν την εφαρμόζατε και γι' αυτό δεν πιέζατε την Τουρκία. Σας το λέει τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση. Βεβαίως η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι χώρες του βορρά έλυσαν το ζήτημα της λαθρομετανάστευσης από το 2003 με τον Κανονισμό Δουβλίνο II. Έλυσαν εν μέρει το πρόβλημά τους και το μετέφεραν στις χώρες του νότου και κυρίως στην Ελλάδα. Καθυστερήσαμε πολλά χρόνια και κυρίως τα τέσσερα τελευταία χρόνια, κύριε Υπουργέ, για να βγάλουμε στην επιφάνεια αυτό το ζήτημα και να το αντιμετωπίσουμε σοβαρά.

Το ζήτημα βέβαια δεν είναι οι εκκλήσεις που κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Το θέμα είναι η σοβαρή εφαρμογή των συμφωνιών και η απροθυμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να στηρίξει οικονομικά τις δράσεις για την καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης. Επομένως, δεν υπήρξε κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα για τα ζητήματα που απασχολούν τη χώρα μας. Δεν υπήρξε στα συμπεράσματα η έμπρακτη και κυρίως η νομική δεσμευτική επίδειξη της αλληλεγγύης και αυτό πιστεύω ότι είναι το πιο σημαντικό ζήτημα.

Μας λέτε ότι εμείς δεν προτείνουμε τίποτα. Πρόσφατα ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γιώργος Παπανδρέου εξήγγειλε οκτώ μέτρα με τα οποία αντιμετωπίζεται αυτό το ζήτημα. Εγώ θα σας αναφέρω αποσπασματικά ορισμένα στοιχεία που μπορούν πραγματικά να βελτιώσουν την κατάσταση.

Πρώτον, χρειάζεται η ενίσχυση και η φύλαξη των συνόρων γιατί όλοι γνωρίζουν ότι τα σύνορά μας είναι «τρύπια». Ο καθένας μπορεί να περάσει από οπουδήποτε και να έλθει στην Ελλάδα. Γιατί έρχεται στην Ελλάδα; Έρχεται στην Ελλάδα όχι για να μείνει. Οι περισσότεροι, η μεγάλη πλειοψηφία, όλοι τους –θα έλεγα- δεν θέλουν να μείνουν στην Ελλάδα, αλλά θέλουν να περάσουν από την Ελλάδα και να φύγουν προς τις άλλες χώρες της Ευρώπης. Εάν, λοιπόν, εμείς δεν κλείσουμε αυτή τη διόδο και την είσοδο και την έξοδο –και η έξοδος είναι η Πάτρα- αυτό σημαίνει ότι όλο και περισσότεροι λαθρομετανάστες θα έρχονται στην Ελλάδα με την προοπτική να περάσουν κυρίως μέσα από το λιμάνι της Πάτρας προς τις άλλες χώρες της Ευρώπης.

Δεύτερον, χρειάζεται, πράγματι, να στείλουμε ένα μήνυμα προς τους ανθρώπους που σκέφτονται να έλθουν στην Ελλάδα για να περάσουν προς την υπόλοιπη Ευρώπη, να στείλουμε το μήνυμα ότι πραγματικά εδώ τα πράγματα δεν είναι εύκολα και ότι υπάρχουν ποινές και ότι υπάρχει αύξηση της κράτησης περαιτέρω απ' αυτή που υπάρχει σήμερα ούτως ώστε να μειωθεί αυτό το ρεύμα. Εάν όμως δεν υπάρξει πραγματικά μία ολοκληρωμένη πολιτική, ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την αντιμετώπιση του προβλήματος, πιστεύουμε ότι δεν θα έχουμε αποτελέσματα.

Βεβαίως υπάρχει και το ανθρωπιστικό ζήτημα κι εδώ πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι ότι πρέπει να υπάρξει ανθρωπιστική βοήθεια και φροντίδα γι' αυτούς τους άτυχους, δύσμοιρους ανθρώπους που φτάνουν στη χώρα μας.

Τελειώνω με το ζήτημα της Πάτρας. Κύριοι συνάδελφοι, πριν

από μερικές μέρες ήλθε στην Πάτρα ο Υπουργός Εσωτερικών και είπε ότι για τη λύση του προβλήματος της Πάτρας και εν μέρει του προβλήματος που αντιμετωπίζει η χώρα μας, πρέπει να κάνουμε καταυλισμό στην Πάτρα. Ό,τι χειρότερο, ό,τι ατυχέστερο. Δηλαδή, τι κάνει ο Υπουργός μ' αυτή την απόφαση; Λέει στους λαθρομετανάστες, όπου και αν βρίσκονται: «Ελάτε στην Πάτρα, θα είστε νόμιμοι σ' έναν καταυλισμό, θα έχετε όλα όσα πρέπει να έχετε και ταυτόχρονα θα είστε και κοντά στο λιμάνι για να φύγετε». Τους κλείνουμε δηλαδή το μάτι, «ελάτε στην Πάτρα για να φύγετε». Δεν ξέρω αν η Κυβέρνηση το κάνει αυτό συνειδητά. Αν το κάνει, να το πει. Αν όμως δεν το κάνει συνειδητά, πρέπει να τελειώσει μ' αυτό το θέμα, πρέπει να ανακαλέσει αυτή την απόφαση. Δεν μπορεί να υπάρξει καταυλισμός λαθρομεταναστών στην Πάτρα για το λόγο που σας ανέφερα.

Αρα λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι εάν δεν υπάρξει σχέδιο, εάν δεν υπάρξει συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Ένωση και πίεση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και πίεση προς την Τουρκία για την εφαρμογή της συμφωνίας και κυρίως εάν η χώρα μας δεν θωρακιστεί και στην είσοδο και στην έξοδο, νομίζω ότι το πρόβλημα αυτό δεν θα λυθεί με την τροπολογία που εισάγετε για να ψηφιστεί σήμερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Λοβέρδος για οκτώ λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ στη χθεσινή μου ομιλία επί της αρχής. Θέλω να μου επιτρέψετε να παραπέμψω στην τοποθέτησή που είχα κάνει στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων όταν είχε έλθει ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Μαρκογιαννάκης στις 29 Απριλίου και επίσης να παραπέμψω στην αγόρευσή μου, ως εισηγητού του ΠΑΣΟΚ σε σχέση με τη μεταρρυθμιστική συνθήκη το 2008 και σε μία ακόμη τοποθέτησή μου, ως μέλους της επιτροπής, για την αναθεώρηση του Συντάγματος στη διαδικασία της Αναθεώρησης του Συντάγματος το 2006, όπου έθεσα θέματα σχετικά με το αποκλειστικό θέμα για το οποίο θα αγορεύσω σήμερα και αυτό αφορά την τροπολογία που κατ' ουσία είναι ένας αυτοτελής νόμος, μία αυτοτελής νομοθετική παρέμβαση, την τροπολογία που αφορά τους μεταναστές.

Τα αναφέρω αυτά για να πω ότι κατά καιρούς σ' αυτή τη Βουλή έχουν ακουστεί φωνές και από κόμματα αλλά και μεμονωμένες κοινοβουλευτικές φωνές που έχουν πει ότι η χώρα πρέπει να δει ένα θέμα, το οποίο αναπτύσσεται με τρομακτική ένταση και τείνει να αποτελέσει ένα νέο εθνικό θέμα.

Αντιθέτως, η σπουδή με την οποία εμφανίζεστε εσείς σήμερα προσχηματικώς να θέλετε να αντιμετωπίσετε το θέμα δεν χαρακτηρίζει την κυβερνητική πολιτική από το 2004 που αναλάβατε έως σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες προσπάθησα να ενημερώσω το Τμήμα -και θα το κάνω και σήμερα με ακριβέστερο τρόπο- για το τι αισθάνονται και αντιλαμβάνονται και καταλαβαίνουν οι διεθνείς οργανισμοί ως πρόβλημα της Ελλάδας και πρόβλημα της Ευρώπης δια της Ελλάδας με δική σας ευθύνη.

Πρώτα απ' όλα θα πω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι έχω εδώ την εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» της 22ας Απριλίου 2009 που καλύπτει το ρεπορτάζ «Σύσκεψη στο Υπουργείο Εξωτερικών ανάμεσα στα Υπουργεία Εξωτερικών, Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης» -εσάς δεν σας κάλεσαν- για θέματα που έχουν να κάνουν με τη μη νόμιμη μετανάστευση, με τη λαθρομετανάστευση. Στη σύσκεψη αυτή στις 22 Απριλίου του 2009 αποφασίζουν να ενημερώσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση, να θέσουν θέμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ούτως ώστε εκείνη να λάβει σχετικά μέτρα που ευνοούν και την Ελλάδα αλλά και την Ευρωπαϊκή Ένωση γενικότερα.

Στις 22 Απριλίου του 2009 γίνεται για πρώτη φορά αυτό. Ξέρει ο οποιοσδήποτε Υπουργός ο οποίος έχει συμμετάσχει σε συμβούλια Υπουργών ότι για να κινητοποιήσεις το γραφειοκρατικό και πολιτικό μηχανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να καταλήξεις σε Σύνοδο Κορυφής με ορισμένες αποφάσεις που μπο-

ρεί και να σε συμφέρουν, θες χρόνο, πειθώ, θες επιχειρήματα, θες πολλή προσπάθεια. Αργά ξυπνήσατε. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ίδιο το Υπουργείο Εξωτερικών ενημερώνει τώρα τους Βουλευτές της Εθνικής Αντιπροσωπείας ούτως ώστε αυτοί να ενημερώσουν τα διεθνή fora, στα οποία συμμετέχουν για το ρυθμό της μη νόμιμης μετανάστευσης με την κυρία της μορφή που είναι οι συλληφθέντες παράνομοι μετανάστες και τον ενημερώνει ως εξής: Έτος 2004 συλληφθέντες μετανάστες σαράντα τέσσερις χιλιάδες εννιάκοσιοι ογδόντα επτά. Έτος 2005 εξήντα έξι χιλιάδες τριακόσιοι πενήντα ένας Έτος 2006 ενενήντα πέντε χιλιάδες διακόσιοι τριάντα εννέα, έτος 2007 εκατόν δώδεκα χιλιάδες τριακόσιοι εξήντα τέσσερις. Έτος 2008 εκατόν σαράντα έξι χιλιάδες τριακόσιοι τριάντα επτά. Αυτά τα στοιχεία δίνετε στους Βουλευτές. Το πήρα από το Υπουργείο Εξωτερικών το έγγραφο αυτό, προκειμένου να ενημερώσω νατοϊκό forum που είμαι μέλος για την κατάσταση αυτή. Την ίδια στιγμή το διεθνές κέντρο για μία πολιτική σε σχέση με τη μετανάστευση δίνει παράνομους μετανάστες προς την Ευρώπη το 2008 εκατό χιλιάδες με εκατόν είκοσι χιλιάδες για όλη την Ευρώπη. Η Ελλάδα το δικό της πρόβλημα το κρατάει κρυφό και μυστικό. Η Ελλάδα για το δικό της πρόβλημα ξυπνάει αργά και δεν ενημερώνει. Η Ελλάδα δεν ενημερώνει κανέναν και γι' αυτό, κύριε συνάδελφε, κύριε Σηλιόπουλε, η Σύνοδος Κορυφής κατέληξε, όπως κατέληξε. Διότι την τελευταία στιγμή δεν μπορείς να ενημερώσεις και να έχεις και αποτέλεσμα. Η ροή από την Τουρκία προς την Ελλάδα είναι άγνωστη. Είναι άγνωστη στους υπόλοιπους Ευρωπαίους και είναι αποδεδειγμένο, από όσες εκθέσεις εγώ τουλάχιστον έχω υπ' όψιν μου -και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω πολλές- ότι όπου υπήρξε διμερής συνεργασία οι ροές παράνομης μετανάστευσης γίνονται αραιότερες. Υπήρξε διμερής συνεργασία ανάμεσα στο Μαρόκο και στην Ισπανία. Η ροή έγινε μικρότερη. Αντίστοιχη ανάμεσα στη Γαλλία και την Τυνησία. Αντίστοιχη ανάμεσα στην Ιταλία και τη Λιβύη. Και επειδή υπάρχουν αυτές οι διμερείς συνεργασίες αυτός που κάνει δουλεμπόριο ανθρώπων προσπαθεί να πάει από εκεί που είναι πιο ελεύθερα. Και είναι πιο ελεύθερα από την Τουρκία. Για να περάσουν ποιοι προς την Ελλάδα; Όχι φυσικά Τούρκοι πολίτες, αλλά για να περάσουν, όπως, επίσης, το Υπουργείο Εξωτερικών ενημερώνει, μετανάστες από το Αφγανιστάν, το Πακιστάν, το Ιράκ, από τη Σομαλία, από την Ερυθραία.

Δεν έχετε πείσει αυτούς από τους οποίους η χώρα έχει ανάγκη συνεργασίας, αφού ο δικός μας διμερής εταίρος, η Τουρκία, δυστροπεί, αφού αρνείται να εφαρμόσει το πρωτόκολλο Παπανδρέου-Τζεμ του 2001, αφού δεν συνεργάζεται με την Ελλάδα και ανοχλείται άμα η Ελλάδα θέτει το αντίστοιχο θέμα. Υπάρχει δυνατότητα να κάνει κανείς κάτι; Στους συναδέλφους που άκουσα πριν που έλεγαν ότι το θέμα δεν έχει να κάνει με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά είναι Ελλάδα-Τουρκία, θέλω να πω ότι έχουν άδικο. Διότι εφόσον ο διμερής εταίρος δυστροπεί, ο μόνος τρόπος να τον πείσεις είναι κάτι ισχυρότερο από αυτόν. Και το μόνο ισχυρότερο από την Τουρκία στην περιφέρειά μας αυτήν τη στιγμή μπορεί να είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ο κανονισμός ο σχετικός με τη FRONTEX του 2007 δίνει τη δυνατότητα υπογραφής κειμένου συμφωνίας επανεισδοχής Ευρωπαϊκής Ένωσης -τρίτου κράτους, εν προκειμένω της Τουρκίας. Δεν κινητοποιηθήκατε ως προς αυτό και έρχεστε τώρα εδώ να φέρετε ένα σχέδιο νόμου με έναν παροξισμό αυστηροποίησης των ποινών σε όλες του τις διατάξεις και εδώ.

Κύριε Υπουργέ, σε μία από τις τελευταίες διεθνείς συναντήσεις που είχα στην Αθήνα με συνάδελφο από κράτος-μέλος της Ένωσης, αυτό το οποίο μου είπε -και το συμμερίζομαι- είναι ότι «στη χώρα σας δεν έχετε ξεκαθαρίσει τι θέλετε. Από τη μια πλευρά τη ροή την αφήνετε ανενόχλητη, από την άλλη αυτούς που έχετε εδώ κυρίως Μουσουλμάνους τους έχετε χωρίς νεκροταφεία». Η αντιφατική αυτή πολιτική να παραβιάζει τα δικαιώματα του άλλου, αλλά και τη χώρα σου να έχεις κάνει ξέφραγο αμπέλι δεν οδηγεί πουθενά. Αντ' αυτής και αντί αυτών των υπέρμετρων αυξήσεων του αξιοποίνου που, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν γίνονται με στάθμιση, ποια είναι η απαξία μιας πράξης; Ποια είναι η προληπτική, γενικοπροληπτική ικανότητα μιας ρύθμισης, ούτως ώστε να καταλήξει σε μια αύξηση

του αξιοποιούν και να σου πουν σοβαροί άνθρωποι ωραία ας το δούμε έτσι; Αυτή η μαζική αύξηση των ποινών χωρίς επιμέρους αξιολογήσεις -καμμία αξιολόγηση τουλάχιστον μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει- δεν οδηγεί πουθενά. Και το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να σας το πει αυτό τουλάχιστον τις δύο μέρες της συζήτησης στο Τμήμα.

Θα κλείσω με μία επισήμανση τίτλων, γιατί δεν έχω χρόνο. Τι θα μπορούσε να γίνει; Ποια θα μπορούσε να είναι μια αντιμετώπιση του θέματος, η οποία θα έπαιθε ότι έχει και ειλικρινή κριτική, αλλά και μία διέξοδο μπορεί να δώσει. Πρώτον, θα συζητούσαμε, σας το είπα και χθες, την αυστηροποίηση της νομοθεσίας. Μάλιστα χθες ήμουν και στο θέμα αυτό της τροπολογίας για τη μετανάστευση αντίθετος με τις άλλες μου τοποθετήσεις για όλα τα υπόλοιπα θέματα από το άρθρο 24, από το άρθρο 25 τις κουκούλες και αυτά που είπα όχι, σε λάθος κατεύθυνση. Είστε υπέρμετρα αυστηροί για να σας ακούσουν έξω από την Αίθουσα και να καλύψετε πίσω από αυτή την αυστηροποίηση των ποινών τις αδυναμίες σας σε επίπεδο Κυβέρνησης. Σας είπα και κάνατε πως δεν το καταλάβατε, κάνατε πως δεν το καταλάβατε: Η μετατροπή της απιστίας από πλημμέλημα σε κακούργημα το 2004 που την ψηφίσαμε όλοι εδώ, σας έδωσε αποτελέσματα στον αγώνα κατά της διαφθοράς; Και ποια είναι αυτά; Να τα φέρετε στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Αντ' αυτού μου απαντήσατε με τον τρόπο που μου απαντήσατε. Η αυστηροποίηση λοιπόν είναι το πρώτο κρατούμενο.

Δεύτερον η πίεση, μέσω της FRONTEX της Τουρκίας να συνεργαστεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αφού διμερώς με μας δεν συνεργάζεται, σας είπα τον κανονισμό του 2007 που δίνει αυτή τη δυνατότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε, κύριε Λοβέρδο, σας παρακαλώ πολύ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αργά ξύπνησε η Κυβέρνηση, δεν το έχει κάνει ακόμη.

Η ενίσχυση των περιπολιών που είναι ένα μέτρο προστασίας της χώρας, το οποίο όμως η χώρα δεν μπορεί να κάνει μόνη της, εάν δεν έχει τα μέσα που αυτό απαιτεί και δεν τα έχει και ούτε μπορεί να τα αποκτήσει σε καμμία περίπτωση. Ή συνεργάζεται ή δεν τα έχει. Και αυτό το θέμα ακόμη είναι πάρα πολύ πίσω. Οι τεχνικές βοήθειες, σας το έθεσα και χθες σε επίπεδο πολύ τεχνικό, θα έλεγε κανείς, αποδεικνύονται στην πράξη πλουσιακότατο θέμα. Πώς μιλάει η Ελλάδα με τους ανθρώπους αυτούς, οι οποίοι έρχονται παρανόμως στη χώρα, οι οποίοι δεν μπορούν να επαναπροωθηθούν; Έχετε πει και εσείς ορισμένα επ' αυτών. Πώς μπορεί να συνεννοηθεί κανείς μ' αυτούς, όταν οι διδάσκονται τις οποίες επικαλούνται ότι ομιλούν είναι εκατοντάδες. Έχετε τη σχετική συνεργασία με χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν αναπτύξει την τεχνική τους στον τομέα αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Λοβέρδο, πρέπει να ολοκληρώσετε!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά τη ροή προς την υπόλοιπη Ευρώπη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Σπηλιόπουλε, όπως το είπατε οι Γάλλοι έχουν στο Καλαί ένα τέτοιο κέντρο που έχει οκτακόσιους με εννιακόσιους μετανάστες το αποκαλούν ζούγκλα και το κλείνουν. Στην Πάτρα έχουμε πέντε χιλιάδες και θέλουν να το νομιμοποιήσουν κιόλας ως μόνιμο τρόπο εξόδου. Η διάρθρωση των σχετικών κέντρων πρέπει να είναι και ορθολογική και να απαντάει στις ανάγκες του προβλήματος. Δεν χρειάζεται απλώς να μας λέτε ότι «θα κάνετε». Χρειάζεται χρονοδιάγραμμα και χρειάζεται και συγκεκριμένος προσδιορισμός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου τριάντα δεύτερα και θα τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν με βοηθάτε και εσείς!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Περίμενα από τις 18.00' η ώρα να αγοράσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν είναι επιχείρημα αυτό, κύριε Λοβέρδο! Γνωρίζετε τον Κανονισμό καλύτερα από μένα. Το Προεδρείο έχει δείξει την ανοχή και μπορείτε να δείτε το χρόνο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δείξτε ανοχή τριάντα δευτερόλεπτα και θα ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Η ιστορία του Δουβλίνου II είναι μια ιστορία που χρειάζεται αλλαγή. Και μέχρι να γίνει αυτή η αλλαγή, η συνεννόηση με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους, που είναι οι τελικοί προορισμοί, γιατί η Ελλάδα είναι πύλη, πρέπει να μη γίνει με τις συνθήκες που σήμερα επιχειρείτε να κάνετε. Πρέπει να είναι αυστηρή και πρέπει να συμπεριλαμβάνει και πρακτικές -δεν είναι ο χώρος αυτός που θα μπορούσε ένας Βουλευτής να τις αναπτύξει- οι οποίες θα πείθουν το δεύτερο, τον τρίτο, τους Ολλανδούς, τους Σουηδούς, ότι σοβαρολογούμε και ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να κρατήσει αυτόν τον κόσμο εδώ.

Και τέλος η αποσυμφόρηση του κέντρου της Αθήνας, για μας τουλάχιστον τους Βουλευτές που εκλεγόμαστε εδώ, δημιουργεί, κύριε Υπουργέ, ένα πρόβλημα καθημερινής τρομακτικής πίεσης. Αυτή η αποσυμφόρηση δεν πρέπει να γίνεται την Τρίτη και την Τετάρτη να επαναλαμβάνονται τα ίδια φαινόμενα. Δεν χρειάζεται κανέναν εκείνο τον πολιτικό που θα εμπαίζει τον κόσμο ότι τάχα κάνει κάτι, ενώ δεν κάνει.

Χρειάζεται λοιπόν να μας εκθέσετε την τακτική σας.

Επί όλων αυτών δεν έχετε μιλήσει. Μιλάτε με τον προσχηματικό τρόπο της αύξησης του αξιοποιύνου. Αυτό δεν αρκεί. Πρέπει να καταθέσετε στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα συνολικό σχέδιο για το πρόβλημα. Εάν δεν το κάνετε, εμπαίζετε την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να υπάρχει καλύτερη συνεργασία με το Προεδρείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στον κ. Σαμπαζιώτη, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, δεκατρείς μαθητές και μαθήτριες, καθώς και ένας συνοδός εκπαιδευτικός από το Τμήμα Εκμάθησης της Ελληνικής Γλώσσας Χαλανδρίου για μετανάστες.

Τους καλωσορίζουμε στη Βουλή. Τους ευχόμαστε καλή παραμονή στη χώρα μας.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Σαμπαζιώτης έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε αποτελεί μία αναγκαία πολυεπίπεδη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Το νομοθέτημα θα μπορούσε να είναι τέσσερα διαφορετικά νομοθετήματα. Ίσως νομοτεχνικά αυτό θα ήταν ορθότερο. Έρχεται, όμως, με αυτό τον τρόπο για να δώσει λύσεις σε επιτακτικές ανάγκες και δύσκολες πραγματικότητες, τις οποίες οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε. Το νομοθέτημα, όμως, πάνω απ' όλα δείχνει τη φιλοσοφία που έχει η Κυβέρνηση για τη δημόσια τάξη και το σωφρονιστικό σύστημα.

Ας έρθουμε, λοιπόν, στη δημόσια τάξη. Υπάρχουν μία σειρά από πρωτοβουλίες που εκδηλώθηκαν ή πρόκειται να εκδηλωθούν. Κατατέθηκε η ρύθμιση από το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών για τα καρτοκινητά. Προωθείται η άρση του απορρήτου των επικοινωνιών συνολικά για τα κακούργηματα. Θα φέrouμε ρύθμιση για την τράπεζα DNA και προωθούμε το θέμα της ενεργοποίησης των καμερών. Φέρνουμε τροπολογία, μέσα στο νομοσχέδιο που ήδη συζητούμε, για το μείζον θέμα της λαθρομετανάστευσης και, βέβαια, τη μεταχείριση εκείνων των δραστηριοτήτων με την περίφημη κουκούλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάμε για έξι διαφορετικές ρυθμίσεις. Τις φέρνουμε, όμως, γιατί πιστεύουμε ότι μπορούμε με αυτές τις ρυθμίσεις να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα των καιρών. Τις φέρνουμε, διότι πιστεύουμε ότι μπορούμε με αυτές τις ρυθμίσεις να δημιουργήσουμε ένα πλαίσιο ασφαλείας στο κέντρο των πόλεων, διότι πιστεύουμε ότι με αυτές τις ρυθμίσεις μπορούμε να σταθούμε δίπλα σε αυτόν που σε αυτή τη φάση απειλείται, δίπλα στο μέσο Έλληνα πολίτη, στο μέσο καταστη-

ματάρχη, στο μέσο άνθρωπο, σ' αυτόν που είδε το βίος του να καταστρέφεται, σ' αυτόν που είδε το αυτοκίνητό του να καίγεται, σε αυτόν που είδε την περιουσία του να λεηλατείται.

Η Κυβέρνηση έχει ξεκαθαρίσει ότι θα πράξει, ότι είναι αναγκαίο για να σταθεί δίπλα σε αυτό τον άνθρωπο. Αυτόν πρέπει να καλύψουμε, σε αυτόν πρέπει να συμπαρασταθούμε!

Μας αφήνουν σαφέστατα αδιάφορους οι φωνές που μιλούν για κίνδυνο καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων με τη ρύθμιση και για την αλλοίωση των χαρακτηριστικών. Τι λέμε σήμερα με αυτή τη διάταξη; Εάν ένας πολίτης έχει σκοπό να διαδηλώσει ειρηνικά, είναι ελεύθερος να το κάνει. Εξάλλου, είναι δικαίωμά του συνταγματικά κατοχυρωμένο. Αν, όμως, κρύβει το πρόσωπό του πίσω από κάποιον μανδύα ή προσωπίδα, τότε είναι βέβαιο ότι θέλει να διαπράξει αξιόποινες πράξεις, αδικήματα δηλαδή, και κρύβοντας τα χαρακτηριστικά του να μην μπορεί το κράτος να τον ανακαλύψει και να τον συλλάβει.

Αυτή είναι πράξη που πρέπει να αντιμετωπιστεί με ιδιαίτερη αυστηρότητα. Γι' αυτό και καταλήξαμε σε αυτή τη ρύθμιση.

Μπορεί να μην είναι εύκολη. Μπορεί, πραγματικά, να μην είναι συμπαθητική ούτε καν αγαπητή, πιστεύουμε, όμως, ότι είναι άκρως απαραίτητη και αποτελεσματική.

Ας έρθουμε τώρα στο σωφρονιστικό μας σύστημα. Σε κανέναν δεν αρέσει η κατάσταση που επικρατεί. Βεβαίως, όμως, δεν μου αρέσει η υποκρισία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η οποία τώρα ανακαλύπτει ότι υπάρχουν προβλήματα στο σωφρονιστικό μας σύστημα, λες και δεν υπήρχαν το 2004. Τώρα ανακαλύπτει ότι δεν λειτουργούν εύρυθμα οι φυλακές, λες και δεν ήταν πολύ χειρότερες το 2004. Τώρα ανακαλύπτει ότι δεν επαρκούν οι φυλακές, ενώ εμείς έχουμε προσθέσει ήδη πέντε καινούριες σε αντιδιαστολή με την εκκοσαστή διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, το οποίο κατασκεύασε μόνο μία.

Στο ΠΑΣΟΚ, αγαπητοί συνάδελφοι, συμπεριφέρεστε λες και δεν υπήρχαν προβλήματα στα δικαστικά μέγαρα πριν το 2004, λες και μας παραδώσατε νομικούς παρθενώνες και άψογα εξελιγμένα συστήματα, τα οποία καταφέραμε με πέντε χρόνια διακυβέρνησης να τα διαλύσουμε.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι ότι έχετε βαριές ευθύνες. Τώρα προσπαθείτε με έναν λαϊκίζοντα λόγο να αποτυπώσετε καινοφανείς απόψεις. Έρχεστε τώρα να μας υποδείξετε πώς να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα, τα οποία προϋπήρχαν ημών και που εσείς επί είκοσι χρόνια ως κυβέρνηση δεν αντιμετωπίσατε.

Γνωρίζουμε ότι η διαρκής βελτίωση των υπηρεσιών δικαιοσύνης, κύριοι συνάδελφοι, είναι καθήκον μας. Η λειτουργία των κέντρων απεξάρτησης στις φυλακές και η πρόνοια για τις κρατούμενες μητέρες είναι αναγκαία για ένα κράτος που θέλει να λογίζεται ότι είναι σύγχρονο και προοδευτικό.

Αντιμετωπίζουμε τα κινητά τηλέφωνα μέσα στις φυλακές με το υπάρχον νομοθέτημα, γιατί είναι απαραίτητο, διότι υπάρχει εμπόριο κινητών μέσα στις φυλακές, κύριοι συνάδελφοι. Τα κινητά τηλέφωνα μέσα στις φυλακές είναι παράγοντες που δημιουργούν προϋποθέσεις εγκληματικότητας.

Προσπαθούμε να δημιουργήσουμε μία επαρκή Επιθεώρηση Φυλακών. Η Επιθεώρηση Φυλακών δεν ιδρύθηκε από εμάς ούτε συνεστήθη σήμερα. Μας παρεδόθη, όμως, σαν μία υπηρεσία η οποία προβλέπεται από ένα νομοθέτημα. Εμείς τι κάνουμε; Μετακινούμε διαφόρους υπαλλήλους για να μπορέσουμε να τη στελεχώσουμε με επάρκεια –αυτή τη συγκεκριμένη δομή– ώστε να μπορούμε να επιθεωρήσουμε τις φυλακές. Διότι χωρίς επιθεώρηση κανένας μηχανισμός δεν ζει μέσα σε καθεστώς νομιμότητας.

Αντιμετωπίζουμε ζητήματα της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας. Μέσω των διατάξεων του νομοσχεδίου, κύριοι συνάδελφοι, επιδιώκουμε την καλύτερη διοικητική οργάνωση και την πιο αποτελεσματική λειτουργία της. Επεμβαίνουμε σε θέματα που αναφέρονται στη λειτουργικότητα και στην απονομή της δικαιοσύνης από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Είναι σαφές, κύριοι συνάδελφοι, ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι ένας θεσμός που, πράγματι, θέλει ριζική αναθεώρηση. Είναι ένας θεσμός ο οποίος είναι πεπαιγμένος και ξεχνάει κανείς τότε έκανε προσφυγή και τότε θα βγει η απόφαση. Η λειτουργία του είναι τόσο αργή, με αποτέλεσμα να

υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να καταντά πλέον ο έλεγχος των διοικητικών πράξεων της πολιτείας να είναι όχι ανέφικτος, αλλά εντελώς άδικος για εκείνους οι οποίοι αποβλέπουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας για την επίλυση μιας διοικητικής τους διαφοράς ή οποιασδήποτε άλλης πράξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά είναι τα μέτωπα που η Κυβέρνηση δεν διανοείται να τα αφήσει ανοικτά. Το νομοσχέδιο αυτό είναι μία προσπάθεια προς τον άνθρωπο. Είναι το μήνυμά της Κυβέρνησης προς τους πολίτες ότι έχει τη βούληση και τη δύναμη να τους προστατεύσει από εκείνους οι οποίοι θέλουν να διαπράξουν εγκλήματα.

Αντιμετωπίζουμε συνολικά σαν κοινωνία μία μεγάλη πρόκληση. Ο τρόπος να ανταποκριθούμε σε αυτή την πρόκληση είναι να μιλήσουμε ειλικρινά, να αγνοήσουμε τις σειρήνες του λαϊκισμού, να αγνοήσουμε την προσπάθεια του εντυπωσιασμού, να καταλάβουμε πού είναι το πρόβλημα και να κινηθούμε στην κατεύθυνσή του για να μπορέσουμε να το αντιμετωπίσουμε επιλύοντάς το.

Θεωρώ ότι με το νομοσχέδιο αυτό δίνονται πολλαπλές λύσεις για μία πιο αποτελεσματική δικαιοσύνη και για μία πιο ειρηνική και πιο δίκαιη κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Σαμπαζιώτη.

Το λόγο έχει η κ. Μερεντίτη για οκτώ λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλοι εδώ μέσα, αλλά και όλοι οι Έλληνες, ξέρουμε πολύ καλά τους πραγματικούς λόγους που έφερε η Κυβέρνηση αυτή την τροπολογία και πώς ξαφνικά θυμήθηκε το πρόβλημα των λαθρομεταναστών, μία τροπολογία που κινδυνεύει να γίνει δαμόκλειος σπάθη για την ελευθερία όχι των μη νόμιμων μεταναστών, αλλά και του κάθε αλλοδαπού που βρίσκεται στη χώρα μας, που θέλει να εργαστεί και να παραμείνει.

Όλοι γνωρίζουμε, επίσης, ότι η τροπολογία αυτή έρχεται στη Βουλή αμέσως μετά τις Ευρωεκλογές όχι για άλλο λόγο, παρά μόνο γιατί οι επικοινωνιολόγοι ενημέρωσαν τη Νέα Δημοκρατία ότι έχασε ψήφους προς το κόμμα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγματος, επειδή κάποια κοινωνικά συντηρητικά στρώματα, τα οποία πλήττονται για πολλούς λόγους –και θα εξηγήσω– από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας κάτω από την πίεση της καθημερινότητας είχαν και τη στροφή ενάντια στους μετανάστες.

Αυτοί οι ψηφοφόροι, τους οποίους ψάχνετε εναγωνίως σαν Κυβέρνηση να επαναφέρετε, αν είναι δυνατόν, ξανά στους κόλπους της παράταξής σας –και αυτό και μόνο σας ενδιαφέρει– έχουν πρόβλημα κυρίως με την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Και συμβαίνει παγκοσμίως, όταν υπάρχουν τέτοια φαινόμενα, να υπάρχει και μία στροφή των στρωμάτων συντηρητικής. Και υπάρχει και μία έξαρση μιας μορφής ρατσισμού.

Αυτά, λοιπόν, τα προβλήματα κοιτάζει να λύσει η Νέα Δημοκρατία κουνώντας το καθρεφτάκι σε αυτή την κοινωνική ομάδα, αυτούς τους ψηφοφόρους, το καθρεφτάκι των μέτρων για τη λαθρομετανάστευση, για να μπορέσει όπως –όπως– ό,τι γλιτώσει και ό,τι επιστρέψει στις αγκάλες της Νέας Δημοκρατίας.

Όλοι μας έχουμε γίνει μάρτυρες των τηλεοπτικών εισαγγελιών του Αγίου Παντελεήμονα και των αυθόρμητων πολιτών, που έχουν αναλάβει την περιφρούρηση της πανελληνίως γνωστής παιδικής χαράς της γειτονιάς. Δεν φταίνει οι πολίτες γι' αυτό. Φταίει η Νέα Δημοκρατία με τον τρόπο που προπαγανδίζει να δείξει ότι αστυνομεύει την περιοχή και την Ελλάδα ολόκληρη.

Και ακούσαμε σήμερα από τον κύριο Υπουργό να μας λέει εάν και εφόσον εξαρθρώσαμε εμείς την τρομοκρατία και να θέτει και εν αμφιβόλω αυτό το μεγάλο επίτευγμα της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Εγώ θα έλεγα, όμως, ως ασχοληθούν με το σήμερα, έστω και τώρα και ας αφήσουν το παρελθόν, γιατί το παρελθόν κρίνεται, κρίθηκε και θα κρίνεται και ό,τι και να κάνουν δεν μπορούν να το αμαυρώσουν. Ας ασχοληθούν, όμως, με τα προβλήματα των Ελλήνων.

Όλες αυτές οι εξάρσεις έχουν και αρνητικά αποτελέσματα. Ενδεικτικά σας λέω ότι πριν από μερικές εβδομάδες στη γειτονιά

που ανέφερα νωρίτερα ένας Έλληνας, απλώς ήταν μελαχρινός, πήγαινε το παιδί του στην παιδική χαρά και είχαμε εξάρσεις και αντιδράσεις των πολιτών απλά και μόνο με κριτήριο το ότι ήταν πιο μελαχρινός απ' ό,τι χρειαζόταν.

Εδώ ακούμε πολλά πράγματα και κάποια στιγμή πρέπει να είμαστε όλοι υπεύθυνοι. Άκουσα πριν κάποιο συνάδελφο από το ΛΑΟΣ να διαμαρτύρεται και να λέει γιατί είμαστε πολυπολιτισμική κοινωνία, ποιον ρωτήσαμε. Και αναρωτιέμαι όταν οι γονείς κάποιων από εδώ μέσα επισκέφθηκαν τη Γερμανία για να εργαστούν, ρωτήθηκε ο γερμανικός λαός; Τι είναι αυτά που ακούμε; Τι εξάρσεις ρατσιστικές είναι αυτές; Γιατί νομίζουμε ότι θα κλέψουμε κάποιο ψηφαλάκι, χωρίς να νοιαζόμαστε για τον αντίκτυπο που έχουν τα όσα λέμε εδώ μέσα;

Πιστεύω ότι η Κυβέρνηση ευθύνεται πάρα πολύ, γιατί μέχρι τώρα δεν έλαβε μέτρα για να προστατεύσει τους μετανάστες, νομίμους ή μη. Έπρεπε να πάρει μέτρα. Δεν είναι μόνο η καταστολή και η αστυνόμευση. Θα έπρεπε να υπάρχουν παρεμβάσεις και των κοινωνικών υπηρεσιών, να γίνονται υγειονομικοί έλεγχοι και πολλά άλλα τα οποία δεν μπορούμε να αναλύσουμε αυτή τη στιγμή.

Όμως, η κατάσταση δεν ξεκίνησε πριν από δεκαπέντε ημέρες. Την υπόθεση της Πάτρας τη γνωρίζουμε, την περιέγραψε πολύ καλά ο συνάδελφος κ. Σπηλιόπουλος. Οι δουλέμποροι δεν εμφανίστηκαν χθες, ούτε άρχισαν να συνεργάζονται με τους Τούρκους συναδέλφους τους. Οι θάνατοι ανθρώπων και πολλές φορές και μικρών παιδιών που ξεβράζονται σαν τα ζώα στα παράλια μας δεν είναι χθεσινίοι. Εσείς, όμως, θέλετε να πάρετε εδώ και τώρα μέτρα μόνο για τους ψηφοφόρους.

Κανείς δεν διαφωνεί ότι η κατάσταση έχει φθάσει στο απροχώρητο και πρέπει να ληφθούν μέτρα. Αλλωστε, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ –και ειπώθηκε από τους συναδέλφους μου εδώ– έχει κάνει συγκεκριμένες προτάσεις και αν επιδείξετε πολιτική γενναιοδωρία, πρέπει και νομίζω ότι θα είναι χρήσιμο να τις υιοθετήσετε άμεσα, γιατί είτε το θέλουμε είτε δεν το θέλουμε η Ελλάδα είναι χώρα υποδοχής μεταναστών και θα πρέπει να έχει εθνική μεταναστευτική πολιτική πέρα από μικροκομματικά συμφέροντα και επιδιώξεις.

Αλλά αυτά είναι άγνωστες λέξεις για τη Νέα Δημοκρατία. Ποτέ επί των ημερών της δεν κάθισε να ασχοληθεί με αυτό που λέγεται «μεταναστευτική πολιτική», για να μην θυμηθούμε και την περίοδο 1990-1993 με τα γνωστά αποτελέσματα που ήρθαν τα αδέρφια και τα ξαδέλφια και οι συγγενείς από την Αλβανία, χωρίς να έχει λάβει καμμία πρόνοια η τότε Κυβέρνηση και βέβαια ήρθε το ΠΑΣΟΚ να βάλει μια τάξη σε όλα αυτά.

Η τροπολογία σας είναι ένα εκτρωματικό κατασκεύασμα. Και αυτό γιατί εμείς θέλαμε ένα θεσμικό πλαίσιο για τους μη νομίμους μετανάστες και τους δουλεμπόρους και τώρα μας ζητάτε τη συναίνεση για μια ρύθμιση που θέτει εν κινδύνω τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις δημοκρατικές ελευθερίες όχι των παράνομων μεταναστών αλλά και των νομίμων οικονομικών μεταναστών και κάθε ξένου που ζει, εργάζεται ή επισκέπτεται την Ελλάδα.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την πρώτη διάταξη αυτής της τροπολογίας, μπορεί οποιοσδήποτε αλλοδαπός πρόσφυγας, ο οποίος ζητά άσυλο, πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή απλός τουρίστας από οποιαδήποτε χώρα να χαρακτηριστεί επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια εάν ασκηθεί ποινική δίωξη εις βάρος του για αδικήματα για τα οποία προβλέπεται μόνο φυλάκιση τριών μηνών. Δηλαδή, για να συνειδητοποιούμε και τι λέει, ποινή φυλάκισης τριών μηνών επιβάλλεται και για απλές παραβάσεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας. Νομίζω ότι υπάρχει και δεδικασμένο για την αγορά παράνομων cd από πλανόδιους μικροπωλητές. Αυτά για καταλαβαίνετε το μέγεθος των όσων πάτε να νομοθετήσετε, κύριε Υπουργέ. Μιλάμε για μια χώρα που είναι καθαρά τουριστική.

Κινδυνεύει να υπάρξει σαν κυρίαρχη φιλοσοφία αυτής της τροπολογίας το «πας μη Έλλην βάρβαρος». Είναι δυνατόν να τελεί υπό άμεση απέλαση, να είναι εντελώς απροστάτευτος ο οποιοσδήποτε αλλοδαπός στην Ελλάδα επειδή έκανε μια τέτοιου είδους παράβαση; Υπάρχουν χιλιάδες μετανάστες στη χώρα. Εργάζονται, έχουν επιχειρήσεις, πληρώνουν φόρους, ασφαλι-

στικές εισφορές και όχι μόνο δεν αποτελούν απειλή για κανέναν αλλά αντίθετα είναι αξιοπρεπέστατοι άνθρωποι και συμβάλλουν στην ελληνική οικονομία και τους χρειαζόμαστε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θέλω να πω, γιατί με προδίδει ο χρόνος, ότι αυτή η τροπολογία πάει την ελληνική κοινωνία πολλά χρόνια πίσω και θα πρέπει να την ξαναδείτε.

Κλείνοντας, όμως, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας καταθέσω ένα υπόμνημα που έπεσε στα χέρια μου της Διεθνούς Αμνηστίας και θα ήθελα να σας παρακαλέσω να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν, γιατί όσο εγώ το μελετώ, μας προσβάλλει ως ελεύθερη δημοκρατική χώρα και κοινωνία. Να μας διευκρινίσετε σας παρακαλώ την παρατήρηση της οργάνωσης για το εάν ευσταθεί το ότι με ταξύ των κρατουμένων προς απέλαση ενδέχεται να συμπεριλαμβάνονται και αιτούντες άσυλο, οι οποίοι δεν εξαιρούνται ρητά από το σχέδιο νόμου και κινδυνεύουν, γιατί εάν συμβαίνει και αυτό, τότε ολισθαίνετε σε ακόμη πιο επικίνδυνα μονοπάτια ως προς τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Θα περιμένω, κύριε Υπουργέ, να μας απαντήσετε ως προς αυτό.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αθανασία Μερεντίτη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε την κ. Μερεντίτη.

Το λόγο έχει ο κ. Σγουρίδης για τέσσερα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Γιατί τέσσερα λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Διότι είναι προτασόμενη δευτερολογία η ομιλία σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Δεν νομίζω, κύριε Πρόεδρε. Πέμπτος ήμουν. Τέλος πάντων, δεν θα αντιδικήσουμε εδώ.

Επειδή ακούστηκε μέσα στην Αίθουσα το θέμα των πολυπολιτισμικών κοινωνιών, εγώ ζω σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία. Ζω στην πολυπολιτισμική κοινωνία της Θράκης και μάλιστα εκλέγονοι στην Ξάνθη. Σε αυτή την κοινωνία Χριστιανοί, Μουσουλμάνοι, Πόντιοι, Ρομά ζούμε αρμονικά και μπορώ να πω ότι το να ζεις σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία είναι ευλογία Θεού. Όμως, είναι ευλογία Θεού όταν υπάρχει το κράτος, όταν το κράτος λειτουργεί. Όταν δεν λειτουργεί το κράτος, τότε η πολυπολιτισμικότητα μετατρέπεται από ευλογία σε κατάρρα, διότι υπάρχει ζούγκλα.

Όταν συζητούσαμε το νομοσχέδιο για την ίση μεταχείριση και την ίση αμοιβή ανεξαρτήτως φύλου και θρησκείας, είχα αναφέρει εδώ στην Αίθουσα ότι η Μουσουλμάνα γυναίκα υφίσταται μια καταπίεση άνευ προηγουμένου, παρ' όλο που είναι γυναίκα μέσα στην Ευρώπη. Τα ψυχοφάρμακα τα οποία κυκλοφορούν στον μουσουλμανικό πληθυσμό, είναι υπερβολικά, γιατί επιβάλλεται η σαρία. Είχα αναφέρει ότι από τους πεντακάσιους φακέλους του καθηγητή της Ιατρικής Σχολής του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης το 60% ήταν για Μουσουλμάνες γυναίκες. Εάν φανταστούμε ότι η αναλογία του πληθυσμού είναι 2/3 Χριστιανοί και 1/3 Μουσουλμάνοι, σημαίνει ότι η αναλογία αυτή στους φακέλους είναι 80%.

Η πολιτεία δεν κάνει τίποτα γι' αυτό, που θα μπορούσε να προχωρήσει και να φέρει την κατάργηση της σαρίας. Το μουσουλμανικό δίκαιο αντί να γίνεται από τους μουφτίδες, να γίνεται από τα δικαστήρια. Να υπαχθούν στο δικό μας δικαιοσύστημα.

Έρχομαι τώρα στο θέμα των μεταναστών και οφείλω να σας πω ότι η διαμαρτυρία των Ελλήνων πολιτών δεν είναι απέναντι στους λαθρομετανάστες. Είναι απέναντι στην έλλειψη του κράτους. Δεν διαβάσατε σωστά τις δημοσκοπήσεις, οι οποίες έχουν γίνει για το θέμα αυτό. Μάλλον επιβόλαια τις διαβάσατε. Σήμερα ο Έλληνας πολίτης διαμαρτύρεται για τους οικονομικούς λαθρομετανάστες εξαιτίας του γεγονότος ότι υπάρχει αναρχία, δεν επιβάλλεται η τάξη, δεν επιβάλλεται σωστά ο νόμος και υπάρχει ένα τεράστιο χάος ως προς το θέμα της ασφάλειας.

Αυτό είναι το πρόβλημα του Έλληνα πολίτη. Εάν υπήρχε κράτος που θα φρόντιζε για τους λαθρομετανάστες με πολλούς και

διαφόρους τρόπους, δεν θα υπήρχε αυτή η διόγκωση του προβλήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η Ελλάδα ήταν χώρα εξαγωγής μεταναστών και έχει γίνει τώρα χώρα εισαγωγής μεταναστών. Αυτό οφείλεται στη διαφορά, εάν θέλετε, οικονομικής ευημερίας. Γιατί όσο θα υπάρχουν εστίες οικονομικής μιζέριας, όσο θα υπάρχουν εστίες πολιτικής καταπίεσης και εστίες ανασφάλειας στον κόσμο, δεν μπορείς να σφραγιστεί το σύνορό σου. Θα υπάρξει μετανάστευση. Εκείνο το οποίο πρέπει υπάρξει είναι μια συντονισμένη προσπάθεια από τις χώρες της Ευρώπης, ώστε να λυθεί αυτό το θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εγώ πιστεύω ότι οι Ευρωπαίοι εταίροι μας δεν έχουν καταλάβει ότι μπορούμε να μεταφέρουμε το δικό μας πρόβλημα σε αυτούς. Αυτό μπορεί να γίνει, έστω να δοθεί *le passer* σε όλους τους παράνομους, να πάνε έξω από τις Βρυξέλλες, στη Ρώμη, στο Παρίσι, να φύγουν από την Ελλάδα και να πάνε εκεί. Αυτό, όμως, πρέπει να γίνει παράλληλα με την παρουσία της Ελλάδας στα ευρωπαϊκά fora, όπου η Ελλάδα εκεί θα διεκδικήσει παράλληλα και με τις διμερείς συμφωνίες.

Ακόμη, εγώ πιστεύω ότι οπλοστάσιο υπήρχε. Η αυστηροποίηση του νόμου θα δημιουργήσει προβλήματα, αντί να τα λύσει. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο υπάρχει μία σειρά προτάσεων που σας έχει κάνει το ΠΑΣΟΚ. Δυστυχώς, όμως, τα πάντα κρίνονται εδώ, στη Βουλή, αλλά και γενικότερα μέσα από την κοινοτική αντεκδίκηση. Το θέμα της λαθρομετανάστευσης είναι μεγάλο. Η συναίνεση επιτυγχάνεται πάντα αυτόν που κυβερνά, δεν επιτυγχάνεται από αυτόν που βρίσκεται στην Αντιπολίτευση. Όταν θέλεις να επιτύχεις συναίνεση σε ένα μεγάλο ζήτημα, πρέπει να βρεις εκείνη τη φόρμα διαλόγου μέσα από την οποία θα πείσεις και την Αξιωματική Αντιπολίτευση και την Ελάσσονα Αντιπολίτευση να αποδεχθούν συγκεκριμένες προτάσεις. Αυτό, όμως, προϋποθέτει διάλογο και εσείς στο διάλογο δεν αντέχετε, λειτουργείτε επικοινωνιακά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστώ, κύριε Σγουριδίδη.

Διευκρινίζω ότι με βάση τον Κανονισμό οι συνάδελφοι που εγγράφονται για να μιλήσουν μετά από τους τέσσερις εισηγητές εγγράφονται ως προτασόμενες δευτερολογίες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Το γνωρίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Γι' αυτό, λοιπόν, ο χρόνος είναι τέσσερα λεπτά. Εσείς, κύριε συνάδελφε, μιλήσατε επτά λεπτά με την ανοχή του Προεδρείου.

Ολοκληρώνουμε τον κατάλογο των ομιλητών με το συνάδελφο κ. Στρατάκη.

Κύριε Στρατάκη, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητούμε την τελευταία δέσμη των άρθρων, με το κεφάλαιο Δ', το οποίο έχει τον τίτλο: «Για την επιτάχυνση της δίκης στο Συμβούλιο της Επικρατείας».

Σας είπα και χθες, κύριε Υπουργέ, μιλώντας επί της αρχής, ότι είναι καλό να δούμε, πράγματι, τα ουσιαστικά προβλήματα της δικαιοσύνης. Ένα από τα ουσιαστικότερα προβλήματα της δικαιοσύνης είναι η επιτάχυνση των διαδικασιών, να μην περνούν δηλαδή κάποια χρόνια για να γίνεται μία δίκη, όπως συμβαίνει σήμερα, αλλά ει δυνατόν, αυτή να διεκπεραιώνεται μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα. Το λέω αυτό, γιατί θεωρούμε ότι είναι θετική η εξέλιξη σε σχέση με το Συμβούλιο της Επικρατείας ή με οποιασδήποτε άλλης βαθμίδας δικαστήριο, αλλά δεν κατανοώ γιατί έχετε αυτήν την πολύ μεγάλη επιμονή και παρά την πρόκληση που σας έκανα χθες, δεν δώσατε καμμία απάντηση. Γι' αυτόν το λόγο εγγράφηκα τελευταίος, γιατί ήθελα να δω εάν μέχρι το τέλος αν υπάρξει κάποια απάντηση σε αυτά τα οποία σας δήλωσα.

Πέρα από τα πολιτικά ζητήματα για το εάν η Κυβέρνηση ενεργεί σωστά, μη έχοντας την Πλειοψηφία, αυτήν τη στιγμή εκ των πραγμάτων, μπαίνει ένα θέμα ουσίας. Υπάρχει μία δέσμευση της

Κυβέρνησης που αφορά τέσσερα Εφετεία της χώρας, για τα οποία έχει πάρει αποφάσεις ο Άρειος Πάγος για πρώτη φορά στα χρονικά με πολύ μεγάλες πλειοψηφίες. Υπάρχει η ομόθυμη βούληση όλων των άλλων κομμάτων, όλων των πτερύγων της Βουλής, γι' αυτά τα τέσσερα νέα Εφετεία και εσείς προσπαθείτε με πλάγιους τρόπους να ανατρέσετε δεσμεύσεις της δικής σας Κυβέρνησης, που λένε ότι εάν αντιμετωπιστεί το θέμα, θα αντιμετωπιστεί συνολικά και όχι για κάθε Εφετείο χωριστά. Βέβαια, δημιουργείται μείζον θέμα ακόμα και στην παράταξή σας. Το αποτέλεσμα είναι κάποιοι Βουλευτές της παράταξής σας να έχουν δηλώσει ότι δεν θα ψηφίσουν κανένα σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, κάποιοι να εξαιρούνται από το πρώτο Τμήμα στο οποίο βρίσκονται και να έχουμε όλη αυτήν την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί, την οποία ανέφερα και χθες λεπτομερώς.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας προκαλέσω και να σας ρωτήσω ευθέως για μία ακόμα φορά: Σκοπεύετε όντως να υπηρετήσετε αυτό που η επικεφαλίδα του Δ' κεφαλαίου αναφέρει, ότι δηλαδή θέλετε να πάρετε μέτρα για την επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης είτε στο Συμβούλιο της Επικρατείας είτε στα άλλα επίπεδα της δικαστικής βαθμίδας; Διότι, εάν έχετε αυτόν το στόχο, θα πρέπει να προχωρήσετε και στις αποφάσεις που αφορούν την ίδρυση των άλλων δικαστηρίων. Θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό ζήτημα. Όσο και αν σας φαίνεται ότι είναι δευτερεύουσας σημασίας, για ορισμένες περιοχές που υφίστανται μία πολύ μεγάλη ταλαιπωρία, είναι πρωτεύον ζήτημα και θεωρώ ότι ως τέτοιο πρέπει να το αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση. Κάθε ολιγωρία είναι σε βάρος της δικαιοσύνης, σε βάρος της εξυπηρέτησης των πολιτών, της σωστής απονομής της δικαιοσύνης.

Θα ήθελα να πω κάτι ακόμα σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες. Το θέμα των παρανόμων μεταναστών είναι πολύ μεγάλο ζήτημα. Τους λέμε «λαθρομετανάστες», αλλά δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιούμε αυτόν τον όρο, όχι γιατί ειπώθηκε από κάποιον άλλο ομιλητή στη Βουλή ότι δεν είναι σωστό, αλλά γιατί ουσιαστικά εμείς τους επιτρέπουμε να έρχονται στη χώρα. Όταν όλο το περσινό καλοκαίρι και το χρόνο που πέρασε από τα έξι πλοίαρια του Λιμενικού Σώματος που έχουν την αρμοδιότητα να διαφυλάσσουν τα θαλάσσια σύνορά μας τα πέντε είναι χαλασμένα και με το ένα νομίζουμε ότι μπορούμε να περιφρουρήσουμε τις τόσο μεγάλες έκτασης ακτές μας, αντιλαμβάνομαστε όλοι ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει. Άρα, εκ των πραγμάτων, υπόλογη και υπεύθυνη είναι η Κυβέρνηση, όπως ήταν και το 1992, που επέτρεψε την εισαγωγή μεταναστών από την Αλβανία, αφήνοντας εντελώς απροστάτευτα τα βόρεια σύνορά μας το ίδιο συμβαίνει και σήμερα.

Το ΠΑΣΟΚ, κύριε Υπουργέ, έχει συγκεκριμένες προτάσεις, που έχουν ειπωθεί διά στόματος του Προέδρου μας, για το πώς θα αντιμετωπιστεί αυτό το μείζον πρόβλημα. Παρ' όλα αυτά, η Κυβέρνησή σας αγνοεί αυτές τις ουσιαστικά τεκμηριωμένες προτάσεις και προβαίνει σε μέτρα, τα οποία είναι αμφίβολο εάν θα αποδώσουν και εάν θα μπορέσουν πραγματικά να λύσουν αυτό το μείζον πρόβλημα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Κουράκης για οκτώ λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι περίεργο, ακούγοντας την τοποθέτηση του προηγούμενου συναδέλφου από το ΠΑΣΟΚ, να θεωρείται ότι το πρόβλημα της εισόδου των οικονομικών μεταναστών και των προσφύγων μπορεί να γίνει με αποτελεσματικότερη φύλαξη των συνόρων, δηλαδή με την περαιτέρω μετατροπή της χώρας μας σε φρούριο, όπως και η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδιώκει, με τη ρύθμιση του Δουβλίνου II, να γίνει φρούριο. Θα πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας ότι όσο υπάρχουν οι αιτίες που αναγκάζουν τους ανθρώπους να μεταναστεύουν, που προφανώς δεν το κάνουν για τουρισμό, τόσο θα αυξάνονται τα θύματα των ανθρώπων που θαλασσοπνίγονται ή σκοτώνονται στις νάρκες του Έβρου και ουδεμία αποτελεσματικότητα θα έχουν τα μέτρα που προτείνετε. Η εμπειρία αυτό διδάσκει.

Επειδή όλοι έχουν πει ότι και η χώρα μας είχε μετανάστες, θα πρέπει να πω το εξής. Ο κ. Μαργκογιαννάκης χθες είπε ότι όσοι

πήγαιναν στη Γερμανία πήγαιναν νομίμως. Κάνει λάθος. Οι μισοί Έλληνες της Γερμανίας εγκαταστάθηκαν παράνομα. Πήγαιναν σαν τουρίστες, έπιαναν δουλειά και κάποια στιγμή νομιμοποιούνταν, όπως έγινε το ίδιο και όταν πήγαιναν οι δικοί μας άνθρωποι στις ΗΠΑ, στον Καναδά, στην Αυστραλία.

Επομένως, όταν ένας άνθρωπος εμποδίζεται να ζήσει σε ένα μέρος, θα επιδιώξει με οποιονδήποτε τρόπο, ακόμα και με κίνδυνο της ζωής του, να εξασφαλίσει την επιβίωσή του και την καλύτερη, κατά το δυνατόν, διαβίωσή του.

Ο κύριος Υπουργός ζήτησε συναίνεση. Θα έλεγα, όμως, ότι η συναίνεση ακόμα και όταν δεν μπορεί να επιτευχθεί με τη συγκατάθεση όλων των κομμάτων, μπορεί να βοηθήσει ως δημόσια και διαφανή δημοκρατική πολιτική λειτουργία ενώπιον της κοινωνίας.

Με την έννοια αυτή, όταν ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών καλεί σε σύσκεψη στο Υπουργείο για διάφορα ζητήματα, ανάμεσα στα οποία είναι και αυτό της μετανάστευσης, και την ίδια στιγμή κατατίθεται τροπολογία σε νομοσχέδιο άλλου Υπουργείου –εν προκειμένω του Υπουργείου Δικαιοσύνης– χωρίς καν να συζητηθεί αυτή η τροπολογία στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή της Βουλής, θα έλεγα ότι απαξιώνει και προκαταλαμβάνει τη μερινή διαβούλευση και το διάλογο που έγινε στο Υπουργείο με τον Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών.

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι να συσταθεί μια διακομματική κοινοβουλευτική επιτροπή το συντομότερο δυνατό και σ' αυτή την πρόταση πρέπει να τοποθετηθούν όλα τα κόμματα της Βουλής, καθώς το θέμα της μετανάστευσης απαιτεί γενικευμένη συζήτηση και είναι στη συναρμοδιότητα των Υπουργείων Εσωτερικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Δικαιοσύνης, Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Υπουργείου Παιδείας –δηλαδή σχεδόν το σύνολο των Υπουργείων– και βεβαίως όχι μόνο στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και των ρυθμίσεων που φέρνει σήμερα το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, ως ελάχιστο δείγμα καλής πίστης, προτείνουμε, παρόλη τη συζήτηση που έγινε –ξέρουμε ότι αυτό είναι πολιτική θέση που λέω, δεν ξέρω κατά πόσο μπορεί να γίνει από τον Κανονισμό της Βουλής– την απόσυρση και τη μη ψήφιση σήμερα το βράδυ της προαναφερθείσας τροπολογίας.

Η αντιμετώπιση αυτή και από πλευράς Υπουργείου Δικαιοσύνης και από το Υπουργείο Εσωτερικών θα έλεγα ότι ενθαρρύνει σε προκλητικές συμπεριφορές και θα πρέπει να καταγγείλουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι είναι προκλητική η άσκηση ποινικής δίωξης –αναφέρομαι στα γεγονότα στη Μανωλάδα της Ηλείας με την απαίσια και αχαρακτήριστη συμπεριφορά συμπολιτών μας εναντίον μεταναστών– όπου, άκουσον-άκουσον, ενώ οι βασανιστές παραπέμπονται μόνο για πλημμέλημα, ενώ για τους ανθρώπους που υπέστησαν το βασανισμό, δηλαδή τους οικονομικούς μετανάστες, ασκείται σε βάρος τους ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος λόγω ζωοκλοπής.

Θα έλεγα ότι όλη αυτή η συμπεριφορά, δηλαδή η ήπια μεταχείριση των βασανιστών, σε κάθε περίπτωση, όχι μόνο επιβραβεύει αποτρόπαιες και απάνθρωπες ρατσιστικές πράξεις, αλλά επιπλέον εδραιώνει τη νοοτροπία της αυτοδικίας.

Βέβαια, πρέπει να πούμε εδώ ότι έχουμε και την εξάντληση της αυστηρότητας των εισαγγελικών αρχών έναντι των μεταναστών και μάλιστα για παραπτώματα που είναι εξαιρετικά αμφισβητήσιμα, εφόσον δεν είχε προηγηθεί καταγγελία κλοπής.

Σχετικά με την τροπολογία, έχει λεχθεί και από άλλους συναδέλφους, αλλά να πούμε κι εμείς, ότι η λέξη αλλοδαπός, όπως αναφέρεται στην πρώτη παράγραφο, περιλαμβάνει αδιακρίτως πρόσφυγες αιτούντων ασύλου, μετανάστες, πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή απλώς τουρίστες από οποιαδήποτε χώρα.

Είναι μια εξαιρετικά επικίνδυνη διάταξη, καθώς χαρακτηρίζεται –χωρίς καμμία άλλη συγκεκριμενοποίηση– ότι αυτός εναντίον του οποίου ασκείται δίωξη για αδίκημα που τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον τριών μηνών, αυτομάτως είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια. Καταλαβαίνετε ότι έτσι σχεδόν για το σύνολο των αδικημάτων μπορεί ένας άνθρωπος να χαρακτηρίζεται επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και

ασφάλεια.

Εδώ θα πρέπει να απαντήσετε ευθέως, κύριε Υπουργέ, πώς ανέχεστε να παραβιάζει η χώρα μας το άρθρο 6 παράγραφο 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπου αναφέρεται πολύ καθαρά ότι κάθε πρόσωπο κατηγορούμενο επί ένα αδίκημα τεκμαίρεται ότι είναι αθώο μέχρι να αποδειχθεί, τελεσίδικα μάλιστα, η ενοχή του.

Θα έλεγα ότι η Σύμβαση αυτή ουσιαστικά καθιερώνει μια αρχή, η οποία εγγυάται σε κάθε πρόσωπο ότι οι εκπρόσωποι του κράτους δεν θα επιτρέπεται να το μεταχειρίζονται ως ένοχο αδικήματος, προτού αυτό στοιχειοθετηθεί σύμφωνα με το νόμο από ένα αρμόδιο δικαστήριο.

Στα υπόλοιπα σημεία, όπως είπαμε, η παράταση της κράτησης του οικονομικού μετανάστη μέχρι να εκτελεστεί η απέλαση προσβάλλει ευθέως την αρχή της αναλογικότητας.

Επειδή εδώ αναφέρατε, κύριε Υπουργέ, ότι ο αλλοδαπός πρέπει να πληροφορείται στη γλώσσα που κατανοεί τους λόγους κράτησής τους και να διευκολύνεται η επικοινωνία με τον πληρεξούσιο δικηγόρο, διερωτώμεθα αν αυτό είναι σχήμα λόγου, την ίδια στιγμή που γνωρίζουμε τις υποδομές που υπάρχουν στη χώρα μας αυτή τη στιγμή, οι οποίες είναι ανύπαρκτες. Δεν υπάρχει καμμία απολύτως πληροφόρηση στη γλώσσα των ανθρώπων που έχουν ανάγκη νομικής βοήθειας ή δυνατότητα να εξηγηθούν οι διαδικασίες διευκόλυνσης μετακίνησης σε άλλες χώρες.

Πρέπει να πούμε ότι η διαδικασία της μετακίνησης σε άλλες χώρες προϋποθέτει την τροποποίηση της Συνθήκης Δουβλίνου II, ώστε όλη η Ευρώπη να γίνει ένας ενιαίος χώρος υποδοχής και βεβαίως η νομιμοποίηση των μεταναστών υπό προϋποθέσεις να οργανωθεί με ορθολογικό τρόπο, η διαχείριση του προβλήματος να γίνει με σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εκτιμούμε ότι αν δεν κυριαρχήσει ο ανθρωπισμός, η αλληλεγγύη και η διεθνής νομιμότητα για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, τόσο οι ίδιοι όσο και η ελληνική κοινωνία θα πληρώσουν πολύ ακριβά το τίμημα των πολέμων και της εκμετάλλευσης που γεννούν όλα αυτά τα μεταναστευτικά ρεύματα.

Εδώ να σημειώσουμε ακόμη μια φορά ότι η χώρα μας δεν είναι άμοιρη ευθυνών. Σε όλες τις επεμβάσεις που έγιναν σ' αυτές τις χώρες, εξαιτίας των οποίων προκλήθηκαν αυτά τα μεγάλα μεταναστευτικά ρεύματα, η ελληνική πολιτεία είχε έμμεση ή άμεση συμμετοχή, όπως και το ελληνικό κράτος.

Ας μη σηκώνουμε, λοιπόν, αδιάφορα τους ώμους μας λέγοντας «κι εγώ τι φταίω;» για την κατάσταση που αναγκάζει αυτούς τους ανθρώπους να αφήνουν τις πατρίδες τους. Η χώρα μας διέθεσε όχι μόνο στρατεύματα, αλλά και κονδύλια και βάσεις για τις επεμβάσεις αυτές που οδήγησαν σ' αυτή την κατάσταση.

Εμείς εκτιμούμε ότι υπάρχουν λύσεις για την αποτροπή της υποβάθμισης της ζωής όλων μας και αυτές πρέπει να ζητηθούν σε κατευθύνσεις αντίθετες με το ρατσισμό και την ξενοφοβία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει καταθέσει πολύ συγκεκριμένες προτάσεις. Ελπίζουμε ότι η πρόταση για τη διακομματική επιτροπή θα γίνει δεκτή, όπου θα μπορεί να αντιμετωπισθεί το όλο ζήτημα με τη σοβαρότητα που του αρμόζει.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Κουράκη.

Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά ως προτασόμενη δευτερολογία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ.

Διαβάζω από την αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας που κατέθεσαν οι συναρμόδιοι Υπουργοί για την αυστηροποίηση των ποινών, που σχετίζεται με τα εγκλήματα περί τη διακίνηση παρانونώς εισερχομένων μεταναστών στη χώρα μας:

«Επιπλέον η παρούσα νομοθετική παρέμβαση επιχειρεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά στο πεδίο της λαθρομετανάστευσης, σε ό,τι αφορά στα πρόσωπα που μεταφέρουν ή διευκολύνουν τη μεταφορά και προώθηση στο ελληνικό έδαφος λαθρομεταναστών και ιδίως σε όσους ενεργούν υπό οργανωμένα κυκλώματα, από

κερδοσκοπία ή κατ' επάγγελμα.»

Με άλλα λόγια, η στόχευση της Κυβέρνησης είναι να πολεμήσει ιδίως τα οργανωμένα κυκλώματα που ασχολούνται με τη λαθρομετανάστευση, που διευκολύνουν την είσοδο παρανόμως στη χώρα μας υπηκόων τρίτων χωρών.

Ακούστηκε ευρύτατα τον τελευταίο καιρό, κύριε Πρόεδρε, ότι η λαθρομετανάστευση στη χώρα μας τιμωρείται ελαφρά, ότι δηλαδή πρόκειται περί πλημμελήματος. Το άκουσα αυτό συχνά στη δημόσια συζήτηση και μάλιστα από Υπουργούς της Κυβέρνησης, από στελέχη της Νέας Δημοκρατίας.

Τούτο είναι απαράδεκτο, διότι είτε υποδηλώνει άγνοια είτε υποδηλώνει επικοινωνιακή σκοπιμότητα, για να κατανοήσει ο ελληνικός λαός ότι δήθεν κάτι πράττει η Κυβέρνηση.

Κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, θέλω να σας επισημάνω ότι σύμφωνα με το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα και η διευκόλυνση παράνομης εισόδου στη χώρα μας μεταναστών είναι κακούργημα.

Σύμφωνα με την τροποποίηση που επέφερε ο νόμος 3658/2008, υπήχθη στις ενέργειες της εγκληματικής οργάνωσης –κατά το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα- και η διευκόλυνση εισόδου μεταναστών στη χώρα μας, για την οποία προβλέπεται κάθειρξη.

Η εγκληματική οργάνωση αφορά και τα οργανωμένα κυκλώματα δράσης. Στην προκειμένη, δε, περίπτωση ισχύει ο κανόνας της αληθινής συρροής. Δηλαδή εάν κάποιος διευκολύνει την είσοδο στη χώρα δέκα μεταναστών δεν τιμωρείται με την ποινή των δέκα χρόνων κάθειρξης και για τους δέκα αλλά επί δέκα. Δηλαδή η αληθινή συρροή ήδη επιβάλλει αυξημένη ποινή πέραν των δέκα χρόνων κάθειρξης, δηλαδή αυτό που υποτίθεται ότι νομοθετείτε εσείς τώρα με την τροπολογία σας.

Γιατί το κάνετε αυτό; Για λόγους επικοινωνιακούς ή γιατί δεν ξέρετε τι ρυθμίζετε; Επαναλαμβάνω ότι η αληθινή συρροή οδηγεί στην ίδια ποινή για αυτόν, ο οποίος σε συνθήκες οργανωμένης δράσης δηλαδή με τη μορφή εγκληματικής οργάνωσης, κατά το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα, διευκολύνει την παράνομη είσοδο μεταναστών. Θα μπορούσε μόνο να θεθεί ένα ερώτημα. Αν κάποιος μόνος του επιχειρεί ανάλογες πράξεις πώς θα τιμωρηθεί; Εάν το ενδιαφέρον σας είναι για αυτόν που δρα κατά μόνας, τότε αλλάξτε την αιτιολογική έκθεση βάσει της οποίας θέλετε να αντιμετωπίσετε το οργανωμένο κύκλωμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Γνωρίζετε ποια πιθανή συνέπεια μπορεί να έχει η ρύθμισή σας; Ένας βοσκός στα βόρεια σύνορα της χώρας, αν περάσει ένας μετανάστης παρανόμως, και εδήγησα στον οδηγό του μεταφορικού μέσου που παραλαμβάνει τους μετανάστες, από ποιόν παράπλευρο δρόμο ή μονοπάτι θα πάει να τιμωρηθεί με κακούργημα. Αυτό επιδιώκετε; Αυτός είναι ο στόχος; Ή ο στόχος σας είναι να καταπολεμήσετε την οργανωμένη διακίνηση λαθρομεταναστών; Αλλά η καταπολέμηση της οργανωμένης δράσης επαναλαμβάνω ότι αντιμετωπίζεται ήδη από τον Ποινικό μας Κώδικα.

Και η τελική μου φράση. Εάν επέλθει κίνδυνος για τη λαθρομετανάστευση ή στην χειρότερη περίπτωση κατά την μεταφορά του υπάρξει θάνατος, προβλέπεται ισόβια κάθειρξη, δηλαδή όση και για την εσχάτη προδοσία. Αισθάνεστε ότι η απαξία μεταξύ της διευκόλυνσης παράνομης εισόδου που ενέχει κίνδυνο και καταλήγει στον θάνατο της ζωής ενός ανθρώπου είναι ίδια με την απαξία της εσχάτης προδοσίας, ώστε να τιμωρούνται και οι δυο δράστες ή οι περισσότεροι δράστες με ποινή ισόβιας κάθειρξης; Είναι προφανές ότι όλα γίνονται στο πόδι. Προχειρολογείτε, προχειρογράφετε και εισηγείστε προχειρώς. Ως εκ τούτου λοιπόν ένας επιπλέον λόγος παρίσταται για τον οποίο δεν μπορεί να γίνει δεκτή αυτή η τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σε λίγα λεπτά ολοκληρώνεται η συζήτηση των τροπολογιών και προχωρούμε στην ψήφιση και αυτών ώστε να ολοκληρωθεί η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και η αποδοχή της από ότι φαίνεται. Το βασικό μέρος του νομοσχεδίου ψηφίστηκε από το Α' Τμήμα Διακοπής του Εθνι-

κού Κοινοβουλίου. Ξεκαθαρίσαμε και χθες ότι με αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία η Κυβέρνηση δεν πράττει και δεν πρεσβεύει τίποτα ακραίο. Έρχεται ουσιαστικά να εξορθολογήσει τα τμήματα εκείνα της εννόμου τάξεως του νομικού οπλοστασίου της πολιτείας και της ελληνικής κοινωνίας που έπρεπε να εξελιχθούν για να ανταποκριθούν στα αιτήματα των καιρών. Αυτό το κάνει με αίσθημα ευθύνης με δημοκρατικό και θεσμικό ήθος και μέσα σε συνθήκες κοινωνικού διαλόγου και κοινωνικής συναίνεσης και σύγκλισης.

Όσον αφορά στα θέματα της λαθρομετανάστευσης καλό είναι να απαλλαγούν όλες οι πτέρυγες της Βουλής από την τυραννία των στερεοτύπων της πολιτικής ορθότητας που ταλαιπωρούν το πολιτικό σύστημα τις τελευταίες δεκαετίες. Εδώ έχει δημιουργηθεί πρόβλημα. Το πρόβλημα πρέπει να αντιμετωπιστεί χωρίς να επιδιώξουμε να κινηθούμε από τη μια άκρη του εκκρεμούς στην άλλη. Οι ακρότητες κάνουν κακό. Να ακολουθήσουμε την οδό της μεσότητας της μετριοπάθειας της σοφίας του καθημερινού νου και του καθημερινού ανθρώπου.

Υπάρχει πρόβλημα. Το νομικό οπλοστάσιο της πολιτείας δεν είναι επαρκές. Και βεβαίως οι πολιτικές που έχουν ακολουθηθεί μέχρι σήμερα ή δεν έχουν ακολουθηθεί, γιατί υπάρχουν και αποθετικές ευθύνες, δεν έχουν αποδώσει. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Σε τελευταία ανάλυση αυτή η κατάσταση που επικρατεί αποβαίνει σε βάρος και των μεταναστών νομίμων και λάθρα εισελθόντων στη χώρα αλλά βεβαίως δημιουργεί ασφυκτικές συνθήκες για τον καθημερινό πολίτη και ιδιαίτερα για τον οικονομικά αδύνατο πολίτη. Αυτή είναι η αλήθεια και πρέπει να έχουμε το θάρρος να την πούμε.

Αυτά που ακούγονται και πολλές φορές διατρέχουν οριζοντίως τις τοποθετήσεις των συναδέλφων περί ρατσιστικών συνδρόμων και άλλα νομίζω ότι είναι ξένα προς το κύριο σώμα της ελληνικής κοινωνίας και προς τις πεποιθήσεις του ελληνικού λαού. Κάποια στιγμή θα πρέπει να πούμε και ένα μπράβο στον ελληνικό λαό διότι σε αντίθεση με άλλους ευρωπαϊκούς λαούς όταν συμβεί ένα ατύχημα σε έναν λαθραίο μετανάστη, αυτός περιθάλπεται και δικαίως γιατί είναι μια ανθρώπινη ψυχή, από το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Πάει στο νοσοκομείο και του προσφέρεται περίθαλψη. Σε πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες που διατυμπανίζουν τον πολιτισμένο χαρακτήρα των κοινωνιών τους εάν συμβεί κάτι τέτοιο σε λαθραίο μετανάστη ή που δεν έχει χαρτιά ή κάρτα να επιδείξει μόλις πάει στο δημόσιο νοσοκομείο δεν του παρέχεται περίθαλψη. Να πούμε λοιπόν ένα μπράβο και ένα ευχαριστώ στον ελληνικό λαό που αυτό το κάνει με το υστέρημά του.

Η ελληνική κοινωνία δεν ζητάει σε καμμία περίπτωση ακραίες λύσεις. Η οδός της μεσότητας. Να ενισχύσουμε το νομικό οπλοστάσιο, να σταματήσουμε όσο μπορούμε την ανεξέλεγκτη πλέον είσοδο των λαθρομεταναστών. Και είναι γνωστό –το έχετε πει και εσείς, κύριε Πρόεδρε, πολλές φορές προσωπικά- ότι η λαθρομετανάστευση διευκολύνεται από κάθε λογής μυστικές υπηρεσίες και υπηρεσίες ασφαλείας της γειτονικής Τουρκίας. Πώς είναι δυνατόν οι υπηρεσίες ασφαλείας της Τουρκίας που είναι το προνομιούχο τμήμα του τουρκικού βαθέως κράτους και καταναλώνουν μεγάλο ποσοστό του τουρκικού Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος να θωρακίζουν άλλες πλευρές των συνόρων της γείτονος και όταν πρόκειται για την διαπερατότητα των συνόρων Ελλάδας-Τουρκίας και μάλιστα για τη διακίνηση από την Τουρκία προς την Ελλάδα τα σύνορα να γίνονται από την πλευρά κόσκινο;

Υπεγράφησαν τα πρωτόκολλα επαναπροώθησης επί ΠΑΣΟΚ αλλά δεν υπήρξαν οι απαραίτητες ρήτρες και η Τουρκία τα έγραψε στα παλαιότερα υποδήματά της. Σ' αυτά τα θέματα πρέπει να επανέλθουμε. Νομίζω ότι η Κυβέρνηση κάνει την αρχή. Πρέπει να παραδεχτούμε, κύριε Υπουργέ, ότι αργήσαμε σε αυτά τα θέματα γιατί είμαστε και εμείς δέσμοι στερεοτύπων πολιτικής ορθότητας και πολλές φορές αδυνατούμε να ανταποκριθούμε εγκαίρως στα αιτήματα της ελληνικής κοινωνίας. Μπράβο που το κάνουμε τώρα. Και αυτό σε καμμία περίπτωση δεν έχει σχέση με την εκλογική συγκυρία και με την μετεκλογική συγκυρία. Εγώ θεωρώ ότι αυτά τα θέματα που είναι πολύ σημαντικά πρέπει να τα διαχειριστούμε ως πολιτικό σύστημα όλα τα κόμματα του Εθνικού Κοινοβουλίου με αποτελεσματικότητα μέσα

στο πλαίσιο του Συντάγματος, μέσα στο πλαίσιο των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων με απόλυτο σεβασμό σ' αυτά τα δικαιώματα κάθε ανθρώπινης ύπαρξης. Δεν πρέπει να τα αφήσουμε να τα διαχειριστούν άλλες δυνάμεις εκτός Κοινοβουλίου. Αυτό θα είναι πολύ κακό, πολύ επικίνδυνο για την ελληνική δημοκρατία.

Κύριε Υπουργέ, αναγγείλατε και άλλα μέτρα πέραν της λαθρομετανάστευσης που αφορούν τη δημόσια τάξη και τη δημόσια ασφάλεια. Θεωρώ ότι κινούμεθα σε καλό δρόμο αλλά πρέπει ό,τι μέτρο παίρνουμε να το παίρνουμε σε διάλογο με την κοινωνία με πολύ περίσκεψη και φειδώ.

Δεν είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι οποιαδήποτε περιστολή πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων μπορεί να οδηγήσει σε αποτέλεσμα των κατασταλτικών μηχανισμών. Δεν είναι το κλειδί εκεί.

Και ως μην τρέξουν ορισμένοι να κλίνουν το γόνυ υποτακτικά στις υπηρεσίες ασφαλείας του Ηνωμένου Βασιλείου, γιατί το βλέπω τελευταία. Έχει γίνει πολύ της μόδας να μιλάνε όλοι για την ανικανότητα της Ελληνικής Αστυνομίας και την υπερβολική ικανότητα των υπηρεσιών ασφαλείας της Μεγάλης Βρετανίας. Μάλιστα! Μα, είναι οι υπηρεσίες ασφαλείας της Μεγάλης Βρετανίας που δολοφόνησαν εν ψυχρώ, εξετέλεσαν μέσα σε μέσο μαζικής συγκοινωνίας του Λονδίνου έναν άτυχο Βραζιλιάνο, ο οποίος περιεφέρτετο εκεί με ένα σακίδιο στην πλάτη, επειδή τον θωρήσαν ύποπτο.

Η οδός της μεσότητας, λοιπόν, της σοβαρότητας, της μετριοπάθειας. Θα παρακαλούσα και οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης Μειζονος και Ελάσσονος να αποδείξουν την απαραίτητη συναίνεση. Πρέπει να συγκλίνουν σ' αυτά τα θέματα. Μπορούμε να τα διαχειριστούμε εμείς τα κόμματα του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Γιατί αν δεν τα διαχειριστούμε με αποτελεσματικό τρόπο, υπάρχουν άλλες δυνάμεις έξω από το δημοκρατικό και κοινοβουλευτικό πλαίσιο που είναι έτοιμες να σπεκουλάρουν σε αυτού του είδους τις πραγματικές ανάγκες του ελληνικού λαού. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα έρθει η σειρά σας. Θα μιλήσουν τώρα οι εισηγητές.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μα, δευτερολογία θέλω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα, για δευτερολογίες μιλάω. Οι εισηγητές δεν θα δευτερολογήσουν; Εσείς είστε στην κατάσταση των ειδικών αγορητών. Δηλαδή τώρα πρέπει να μιλήσει ο κ. Γεροντόπουλος, αν θέλει...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πρώτα η κ. Κανέλλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εντάξει. Και η κ. Τζάκρη. Λίγο υπομονή, κυρία Κανέλλη, να μιλήσουν.

Ορίστε, κυρία Τζάκρη, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κύριε Υπουργέ, καταθέσαμε οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ τη συγκεκριμένη τροπολογία που εκτιμούμε ότι γίνεται για την καλύτερη οργάνωση των σωφρονιστικών καταστημάτων της χώρας, τουλάχιστον των πολυπληθέστερων εξ αυτών, τόσο αυτών που βρίσκονται ήδη σε λειτουργία, όσο και αυτών που πρόκειται να ενταχθούν στο καινούργιο πρόγραμμα. Και αναφέρομαι κυρίως στα σωφρονιστικά καταστήματα της Νιγρίτας Σερρών και των Χανίων. Εκτιμούμε ότι μ' αυτόν τον τρόπο θα συμβάλλουμε στην καλύτερη οργάνωση των υπηρεσιών αυτών και θα βοηθήσουμε και την καλύτερη στελέχωση.

Ζητούμε, επομένως, σε κάθε διεύθυνση των συγκεκριμένων φυλακών, για τις οποίες προτείνουμε την τροπολογία αυτήν, να διοργανωθούν τμήματα διοικητικού, οικονομικού, κοινωνικής εργασίας και βεβαίως τμήμα φύλαξης.

Θεωρώ απαραίτητη πάνω από όλα τη δημιουργία των κοινωνικών υπηρεσιών και την ενίσχυση αυτών, κύριε Υπουργέ, γιατί μέσω αυτών ισχυροποιείται και ο θεσμός της κοινωνικής εργασίας. Όλοι γνωρίζουμε τη χρησιμότητά του για την επανένταξη των κρατουμένων μετά την αποφυλάκισή τους στην ελληνική κοινωνία. Γι' αυτό, λοιπόν, ζητούμε στις διευθύνσεις των καταστημάτων κράτησης Κορυδαλλού, Πατρών, Λάρισας, Θεσσαλονίκης, Τρικάλων, Δομοκού, Μαλανδρινού, Γρεβενών, Χανίων και Νιγρί-

τας, να συγκροτηθεί τμήμα διοίκησης, τμήμα οικονομικού, τμήμα κοινωνικής εργασίας και τμήμα φύλαξης ως χωριστά τμήματα των διευθύνσεων αυτών. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Τζάκρη.

Η κ. Λιάνα Κανέλλη, ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ειλικρινά δεν είναι ζήτημα ευθύνης Προέδρου -αυτό θέλω να το διευκρινίσω, κύριε Πρόεδρε- ο τρόπος με τον οποίο διεξήχθη αυτή η συζήτηση. Για παράδειγμα το ζήτημα της μετανάστευσης ήρθε ως μία τροπολογία εδώ. Δεν τη συζητήσαμε καν στην επιτροπή. Ήρθε δηλαδή ένα γιγάντιο ζήτημα, το οποίο όλοι ομολογούμε ότι είναι πρόβλημα για τη χώρα, με τη διαδικασία της τροπολογίας σε ένα νομοσχέδιο βεντάλια που από μόνο του είναι επτά νομοσχέδια. Εάν κάποιος ερχόταν από μία ξένη χώρα ή από έναν άλλο πλανήτη και έβλεπε τον τίτλο «Μετατροπές στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία και ρυθμίσεις για τους χρήστες ναρκωτικών» και άκουγε αυτήν τη συζήτηση θα μας πέραγε όλους για παράφρονες. Συζητούσαμε ταυτόχρονα για τους μετανάστες, για την καθαριότητα στους δήμους, για το Ελεγκτικό Συνέδριο, για το Συμβούλιο της Επικρατείας. Τα λέω για να καταγραφούν στα Πρακτικά. Χάνουμε, αποκτούμε, καλ-λιεργούμε ένα έλλειμμα σοβαρότητας. Με το τι έχει συμβεί με τη Βουλή και αν είναι ανοιχτή και εάν είναι κλειστή και σε ποιο Τμήμα, τι συζητείται φθάσαμε σε ένα επίπεδο, το οποίο είναι εξαθλιωτικό, είναι εξαντλητικό σαν διαδικασία της λογικής.

Για παράδειγμα αναγκάζομαι σε μία δευτερολογία τεσσάρων λεπτών να θέσω ένα ζήτημα για το νομικό όρο «αλλοδαπός». Αν το προσέξετε εδώ μιλάμε για το ζήτημα της λαθρομετανάστευσης -προσέξτε τη λέξη- και μέσα στην τροπολογία χρησιμοποιούμε τον όρο «αλλοδαπός». Ακουστήκαν και εδώ κάποια πράγματα, ότι οι αλλοδαποί που έρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία ταυτόχρονα είναι και χώρος ενιαίος και άρα δεν είναι καν αλλοδαποί, είναι αρεστοί. Πάμε σε ράτσες τώρα. Σουηδός αλλοδαπός τουρίστας εν Ρόδω, δεν είναι ο ίδιος αλλοδαπός με ασιατικής ή αφρικανικής προέλευσης, εκτός και αν έλθει εδώ υπό διαδικασίες της δεκαετίας του '90 ή του '80. Παίζουμε με νομικές έννοιες στην αλλοίωση του προσώπου. Θέλω να μου πείτε ποιος μαφιόζος ή ποιος μεγαλοεγκληματίας δεν έχει κάνει αλλοίωση του προσώπου του χωρίς κουκούλα, επιστημονικά-τα, χωρίς να μπορείτε να την ελέγξετε. Πόσους μαφιόζους θέλετε να σας αναφέρω;

Όταν λουμπανοποιείτε σ' αυτόν τον τόπο -απ' έξω είναι η «σέχτα», εδώ μέσα είμαστε εμείς και κουβεντιάσουμε- σε ένα σημαντικό βαθμό κάθε μορφή τρομοκρατίας και καθίσταται εξ ορισμού ύποπτη κάθε αντίδραση σ' αυτήν, ερχόμαστε εδώ και παίζουμε με τους όρους. Ήθελα να μου πείτε το εξής. Για παράδειγμα σε μία διαδήλωση με βροχή, η ομπρέλα συνιστά απόκρυψη προσώπου; Και κάτω από τις ομπρέλες τι θα γίνεται; Και αν την ομπρέλα την κλείσεις τι θα γίνει; Σαν εκείνο το σίριαλ που ήταν ξαφνικά και όπλο η ομπρέλα;

Όμως επιτρέψτε μου να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχει μία τεράστια απογοήτευση. Το είδα λίγο μετά. Δεν ήμουν εδώ. Σας κατηγορήσαμε εμείς και είπαμε ότι φθάσαμε να διαπραγματεύστε την ουσία του Συντάγματος σε ό,τι αφορά την έκδοση των πολιτών ή τη δικαστική συνδρομή σήμερα. Και το λέω γιατί απαντήσατε μέσα στο νομοσχέδιο, όπως και εγώ σας απάντησα για τον προλεταριακό διεθνισμό μέσα στο νομοσχέδιο και είναι ενιαία η διαδικασία. Δεν αντιλέγω. Δεν θα πω ούτε τι κάνετε, ούτε ότι έκανα παράβαση κάτω από αυτές τις συνθήκες και τις διαδικασίες και με ευγένεια. Είναι, όμως, τρομακτική απογοήτευση.

Σας έλεγα ότι δεν μπορούμε να διαπραγματεύομαστε το Σύνταγμα και τα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών, να τα βάλουμε σε διαβούλευση. Και βλέπω ότι εδώ δηλώνετε προεδρευόντος του κ. Δραγασάκη: «Θέλω να πω ότι είναι μία ημέρα που ξεκίνησε εξαιρετικά, υπό την έννοια ότι επιτεύχθηκε, παρά τις αντίθετες φωνές, μία ευρύτερη συναίνεση στην κύρωση των δύο πρωτοκόλλων το πρωί, κύρωση που αποτελεί ουσιαστικό βήμα για την κατάργηση της υποχρέωσης έκδοσης βίζας για την επίσκεψη Ελλήνων πολιτών στις Ηνωμένες Πολιτείες». Έρχεστε να

μου πείτε κυνικά και ωμά εδώ ότι είστε πολύ χαρούμενος που μαζί με το ΠΑΣΟΚ ψηφίσατε αυτές τις δύο συμβάσεις, γιατί θα μας βοηθήσουν να αποκτήσουμε βίζα.

Θέτουμε, λοιπόν, εν κινδύνω, ουσιαστικά δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών σε επίπεδο συνταγματικής κατοχύρωσης για να πάρουμε βίζα για τις Ηνωμένες Πολιτείες. Θα σας το πω έτσι για να καταγραφεί στα Πρακτικά. Κάνετε τα δικαιώματά μου τουριστικά. Με κάνετε τουρίστα. Σε αυτόν εδώ τον τόπο με κάνετε τουρίστα. Μου εξασφαλίζει, κύριε Πρόεδρε, η συμφωνία των δύο μεγάλων κομμάτων το δικαίωμα να πηγαиноέρχομαι χωρίς βίζα στις Ηνωμένες Πολιτείες και αυτό το ανταλλάσσω με το δικαίωμα των Ηνωμένων Πολιτειών να με θεωρήσουν ύποπτη και να με μπουζουριάσουν, να πάρουν το DNA μου, να πάρουν τα προσωπικά μου δεδομένα με τη συναίνεσή σας, να με έχετε αθώσει για οποιοδήποτε αδίκημα εδώ, να με φορτώσετε σε ένα αεροπλάνο και να με πάτε στις Ηνωμένες Πολιτείες και μάλιστα ως προσωρινώς κρατούμενη, ενδεχομένως, εμένα -δεν το προσωποποιώ τυχαία, για να γίνω κατανοητή- σε ένα Γκουαντάναμο να αποφανθούν και μετά ενδεχομένως να με στείλουν σε ένα νοικιάρικο Γκουαντάναμο σαν και αυτά που θέλει ο κ. Ομπάμα να κάνει.

Διακυβεύονται πολύ σοβαρά πράγματα για να μην ανοίξουμε μία συζήτηση. Η έννοια του αλλοδαπού με την έννοια της λαθρομετανάστευσης είναι δύο έννοιες δικαϊκές, οι οποίες με βάση την ιθαγένεια μελώνουν τη δικαϊκή αξία της έννοιας του ανθρώπου. Πρέπει να ανοίξουμε γι' αυτό κάποια στιγμή μια πάρα πολύ σοβαρή συζήτηση και μετά από το νομοσχέδιο και με τα άλλα μέτρα που θα φέρετε. Αυτή είναι η πρότασή μου.

Και κλείνοντας θέλω μόνο μια μικρή λεπτομέρεια. Στην υπουργική σας τροπολογία για την οποία είπα όχι, για τις υπηρεσίες του δήμου υπάρχει και το κομμάτι του να επιτρέπετε στους δήμους και να παρατείνετε τις προθεσμίες -μικρή σημασία έχει- να επιτελούν το έργο που για το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι έργο και υποχρέωση του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας και Ασφαλίσεων και όπως αλλιώς θέλετε να το αποκαλείτε.

Οι υπηρεσίες υγείας, όπως η φροντίδα στο σπίτι, δεν μπορεί να είναι δυνατότητα των δήμων. Είναι ζήτημα κεντρικής πολιτικής. Πάσχουν.

Σήμερα, ειλικρινά σας το λέω, έρχομαι από μία χειρουργημένη περίπτωση στο Αττικό Νοσοκομείο. Δεν είχα ξαναπάει στο Αττικό Νοσοκομείο. Είδα ότι μοιάζει πάρα πολύ με το Παπαγεωργίου στη Θεσσαλονίκη και μου είπαν ότι το έχει φτιάξει η ίδια εταιρεία. Ξέρετε ποιο ήταν το παράπονο των ανθρώπων εκεί μέσα; Έχουν δέκα αίθουσες χειρουργείων κλειστές γιατί δεν υπάρχει προσωπικό. Υπάρχουν γιατροί που θα μπορούσαν να κάνουν τρία και πέντε χειρουργεία την ημέρα αλλά δεν υπάρχει προσωπικό. Και έχει δέκα γιγάντιες αίθουσες.

Το λέω αυτό σε αντιδιαστολή με τις κουβέντες του κ. Παναγιωτόπουλου πριν ότι είμαστε φιλόανθρωποι εδώ στην Ελλάδα και περιθάλπουμε τους αλλοδαπούς. Όχι, μόνο στα επείγοντα, με απόφαση της προηγούμενης Κυβέρνησης. Χρόνιες ασθένειες, οι οποίες ενδεχομένως είναι και μολυσματικές ή επικίνδυνες για την υγεία του ίδιου, δεν τις περιθάλπουν. Αλλά αυτή η παρέμβαση είχε μόνο το χαρακτήρα της έκφρασης έκπληξης, μα έκπληξης.

Δεν μου είναι έκπληξη καθόλου μα καθόλου ότι συμφωνήσατε τα δύο μεγάλα κόμματα και ότι σας αρκεί αυτή η συναίνεση. Και ούτε χαίρομαι από το κομπλιμέντο ότι είναι σεβαστές οι απόψεις. Αλίμονο αν δεν ήταν και σεβαστές. Δεν φαντάστηκα ποτέ ότι εσείς θα μας λέγατε ότι κινούμαστε στο όριο της νομιμότητας. Αλλά να εκφράζεστε ως εξαιρετική την ημέρα με αυτό το νομοθέτημα στο τέλος της συνεδρίασης επειδή ανταλλάσσουμε τη βίζα, τι άλλο θα διαπραγματευτούμε; Είμαστε η χώρα, η οποία φώναζε όταν είχε σηκώσει την ταμπέλα το ΠΑΜΕ «killers go home» παραμονές της Ολυμπιάδας στην Ακρόπολη και είμαστε οι ίδιοι που αναχόμαστε την Ακρόπολη και δεν της κάναμε ποτέ αγωγή της Coca Cola να έχει στη θέση των Καρυάτιδων ένα μπουκάλι Coca Cola. Αυτό ήρθατε να μου πείτε. Το ένα είναι προσβλητικό και το άλλο είναι επικίνδυνο. Το ένα το διέπραξαν ντόπιοι, να το πω έτσι, ντόπιοι με ιδεολογικό και ουσιαστικό περιεχόμενο αντιμπεριλιστικό και το άλλο οι μεγάλοι διαφημιστές, άρα είχαν περισσότερα δικαιώματα στον Παρθενώνα από το ΠΑΜΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Κατέλλη.

Η κ. Ανδριοπούλου ειδική αγορήτρια του ΣΥΡΙΖΑ έχει το λόγο.
ΣΟΦΙΑ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ: Άκουσα προηγουμένως και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας και από άλλους Βουλευτές του Κυβερνήσαντος κόμματος ότι η παρούσα τροπολογία είναι προϊόν διαπραγμάτευσης και συζήτησης με τον κόσμο. Αυτό εγώ δεν το έχω καταλάβει. Γιατί η τροπολογία αυτή -μπορεί να είμαι καινούργια στο Κοινοβούλιο- δεν έχει περάσει από επιτροπή. Η τροπολογία αυτή δεν έχει συζητηθεί στον κόσμο. Ίσως τα μηνύματα που έχει πάρει η Κυβέρνηση να είναι μέσα από τις δημοσκοπήσεις ή μέσα από τα πάνελ των τηλεοράσεων με συγκεκριμένες ατζέντες που ουσιαστικά δημιουργούνται από την επικαιρότητα.

Δεν έχω καταλάβει ακριβώς ποιους πρέπει να προστατέψουμε και σε ποιους ακριβώς θα πρέπει να κάνουμε να νιώσουν ασφάλεια. Γιατί ασφάλεια, θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι θα πρέπει να νιώθουν και οι μετανάστες που ζουν και εργάζονται νόμιμα και με χαρτιά στην Ελλάδα. Πρέπει να αισθάνονται κι αυτοί ότι υπάρχει ένα κράτος που τους προστατεύει και δεν προσπαθεί με παράλογες ρυθμίσεις να τους απονομιμοποιήσει και να τους απελάσει ανά πάσα στιγμή. Σ' αυτήν την περίπτωση κλονίζεται σοβαρά η εμπιστοσύνη που αυτή η κοινωνική ομάδα έχει για την κυβέρνηση και τη χώρα που τους φιλοξενεί.

Ως αντίδραση δεν υπάρχει καμμία προσταθία ένταξης στο κοινωνικό σύνολο και παραμένουν γκετοποιημένοι και ανασφαλείς για το μέλλον το δικό τους και των οικογενειών τους. Τέτοιες επιλογές δεν βοηθάνε να ενδυναμωθεί το αίσθημα ασφάλειας κοινωνικών ομάδων που ζουν και εργάζονται εδώ μέσα. Κάποιες κοινωνικές ομάδες δεν αισθάνονται ασφαλείς και σίγουρα πολύ περισσότερο το σύνολο του ελληνικού λαού, του οποίου το ζητούμενο, το αίσθημα ασφάλειά τους, είναι ακριβώς το ζητούμενο του νομοσχεδίου αυτού. Δεν θέλω να σας απασχολήσω περισσότερο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Ανδριοπούλου.

Το λόγο έχει ο κ. Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Θα ήθελα να σχολιάσω την προηγούμενη τοποθέτηση, την ομολογούμενη ενδιαφέρουσα νομική προσέγγιση που έγινε με το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα και με το ενδεχόμενο ποια είναι η απαξία της μεταφοράς λαθρομεταναστών αν υπάρχει θάνατος.

Κατ' αρχάς το άρθρο 187 αναφέρεται σε πολλά άλλα κακουρήματα. Συνεπώς, αν θεωρήσουμε ότι καλύπτονται αυτά τα κακουρήματα από το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα θα έπρεπε, κύριε Υπουργέ, να κάνετε και όσα κακουρήματα αναφέρει το άρθρο 187 πλημμελήματα. Προφανώς είναι τελείως διαφορετικές διατάξεις και τελείως διαφορετικές συμπεριφορές. Στη μία περίπτωση έχουμε την εγκληματική ομάδα με συγκεκριμένο αδίκημα και στην άλλη περίπτωση έχουμε αδίκημα για τη μετακίνηση.

Όμως, εδώ γίνεται προσπάθεια σύγκρισης της απαξίας μίας μεταφοράς μεταναστών με θάνατο. Κι αυτό τι σημαίνει για να το καταλάβουμε; Και ο νόμος σωστά έχει ισόβια κάθειρξη δεν είναι καινούργια η διάταξη. Ότι κάποιος φορτώνει σε ένα φουσκωτό εκατό, εξήντα μετανάστες, που έχει άδεια για τέσσερις και τους μεταφέρει από την Τουρκία στην Εύβοια και γίνεται ένα ατύχημα και πεθαίνουν μετανάστες. Ε, προφανώς αυτός δεν πρέπει να καταδικαστεί με ισόβια κάθειρξη; Γιατί άκουσα τον κ. Καστανίδη να ρωτά αν είναι ίδια η απαξία αυτή με την απαξία της εσχάτης προδοσίας. Προφανώς, δεν είναι η ίδια απαξία με την απαξία της εσχάτης προδοσίας, όπως και της θανατηφόρας ληστείας που μπορεί να φέρει ισόβια κάθειρξη. Άλλη είναι η απαξία της ανθρωποκτονίας και άλλη της εσχάτης προδοσίας.

Δεν μπορώ να παρακολουθήσω αυτές τις νομικές προσεγγίσεις. Έχουμε εδώ ένα δικαίωμα που πιστεύουμε ότι σωστά το φέρνουμε στο επίπεδο του κακουρήματος.

Επιμένουμε, κύριε Υπουργέ, ότι όλα αυτά τα μέτρα αν μείνουν ως έχουν, τελικά δεν θα βοηθήσουν καθόλου στην πάταξη του φαινομένου της λαθρομετανάστευσης. Αυτά πρέπει να συνο-

δεύονται παράλληλα με εγγυήσεις για επαναπροώθηση και για ποσόστωση και αναλογικό πληθυσμό μεταναστών στις ευρωπαϊκές χώρες.

Θα συμφωνήσω με αυτό το οποίο έχει ειπωθεί από την Αριστερά ότι ουσιαστικά η αιτία του προβλήματος θα καταπολεμηθεί κάποτε εάν καταφέρουμε να ενισχύσουμε αυτές τις χώρες για να μην υπάρχει το αίτιο της μετανάστευσης. Θεωρώ ότι όλοι συμφωνούμε προς αυτή την κατεύθυνση και πρέπει να γίνουν βήματα. Όμως αντιλαμβανόμαστε ότι ώσπου να γίνει αυτός ο παράγοντας, που είναι ένας μακροπρόθεσμος παράγοντας -δεν θα έχουν αύριο το πρωί αυτές τις συνθήκες οι χώρες για να μην έχουν μεταναστευτική ροή- παράλληλα πρέπει να πάμε σ' αυτό το μακροπρόθεσμο παράγοντα. Όσπου, όμως, αυτό να υλοποιηθεί, θα πρέπει και με κατασταλτικά μέτρα και με μέτρα που δεν ακούγονται ωραία, όπως είναι τα όρια, όπως είναι οι επαναποσοστώσεις, όπως είναι οι επαναπροωθήσεις, όπως είναι τα κέντρα φιλοξενίας στα στρατόπεδα ουσιαστικά που υπάρχουν και με τέτοιους όρους να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα.

Θεωρώ ότι όλες οι κατευθύνσεις μπορούν να δουλέψουν. Το θέμα, όμως, είναι να δούμε κάποια στιγμή το πρόβλημα πέρα από τις παρωπίδες και να γίνει ένας ειλικρινής διάλογος. Διότι το μεγαλύτερο πρόβλημα στην Ελλάδα είναι ότι δεν είχε ούτε λανθασμένη μεταναστευτική πολιτική. Δεν είχε καθόλου μεταναστευτική πολιτική είκοσι χρόνια. Ας είχε τουλάχιστον μια λανθασμένη. Θα είχε κάποιο αποτέλεσμα. Το πρόβλημα είναι ότι είκοσι χρόνια δεν υπήρξε καμία μεταναστευτική πολιτική και τώρα ξαφνικά ανακαλύπτουμε την πυρίτιδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πιλήρη.

Το λόγο έχει ο κ. Γερωντόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν διάβαζε ένας πολίτης την επικεφαλίδα του νομοσχεδίου θα πίστευε ότι θα συζητήσουμε εδώ για θέματα ιατροδικαστικής, άντε και θεραπευτικής μεταχείρισης των ανθρώπων που έχουν πρόβλημα με τα ναρκωτικά και πιθανότατα και κάποιες άλλες παρεμφερείς διατάξεις. Τελικά φαίνεται ότι το νομοσχέδιο αυτό μας έδωσε την ευκαιρία να βγάλουμε τα εσώψυχα μας. Έτσι ακούσαμε τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής να υπερηφανεύεται για το ξεφούσκωμα των τρακτέρ στο θεσσαλικό κάμπο πριν από δέκα χρόνια. Και αυτό δείχνει ότι το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν πήρε κανένα μάθημα από αυτά τα πεντέμισι χρόνια στην Αντιπολίτευση.

Επίσης, συζητήσαμε για το σκοπιανό, για τη Θράκη, θέματα για τα οποία το Ελληνικό Κοινοβούλιο τα συζητά ολόκληρη τη χρονιά. Μην ξεχνάτε ότι στην Αγγλία ζήτημα είναι αν περνούν επτά, οκτώ νομοσχέδια το χρόνο.

Εδώ μας δόθηκε η ευκαιρία να θέσουμε πολλά θέματα ελεύθερα και δημοκρατικά. Συζητήσαμε για εσωτερική πολιτική, για εξωτερική πολιτική, για δημόσια τάξη και ασφάλεια, για δικαιοσύνη, πολιτισμό, παιδεία, για τις γενικότερες θεωρήσεις που έχουμε για τη ζωή. Φάνηκε ότι υπάρχουν μεγάλες ιδεολογικές διαφορές μεταξύ μας.

Εμείς έχουμε μία φιλελεύθερη προσέγγιση με κοινωνικές ευαισθησίες. Παρατηρήσαμε ότι οι εκπρόσωποι των υπολοίπων κομμάτων μας αντιμετωπίζουν ως αντίπαλο κόμμα. Καλά κάνουν. Την ίδια άποψη έχουμε και εμείς γι' αυτούς. Βεβαίως και προκρίνουμε κοινές δράσεις, ad hoc (κατά περίπτωση).

Άλλωστε το είδατε και στο σημερινό νομοσχέδιο. Υπήρξαν σημεία που είχαμε κοινές θέσεις. Αυτές οι κοινές δράσεις είναι με όλα τα κόμματα. Δεν έχουμε όμως κανέναν προνομιακό συνομιλητή. Εμείς θεωρούμε ότι όλοι εδώ μέσα ενδιαφερόμαστε για την πρόοδο του τόπου, πως όλα τα κόμματα έχουμε επιλέξει έναν δρόμο για να ικανοποιήσουμε, όσο μπορούμε καλύτερα, τα συμφέροντα της ελληνικής κοινωνίας και γι' αυτό το λόγο ισότιμα καθόμαστε και συζητάμε.

Το ζητούμενο του σημερινού νομοσχεδίου είναι η δημόσια τάξη και η ασφάλεια. Κύριε Υπουργέ, το συζητήσαμε σε βάθος και στην επιτροπή και εδώ. Υπήρξαν και κάποιες τροπολογίες που ήρθαν στο Τμήμα. Εσείς έχετε τη νομοθετική πρωτοβουλία, εμείς στηρίζουμε τις απόψεις σας, έτσι ώστε στην πράξη να κριθεί το νομοσχέδιο, διότι τελικά όλοι κρινόμαστε στην πράξη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γερωντόπουλο.

Κύριε Υπουργέ, για να κλείσουμε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς αισθάνομαι την υποχρέωση να ευχαριστήσω τους συναδέλφους για τη συμμετοχή τους στη μακρά διαδικασία, τις ιδέες που είχαν την καλοσύνη να προσφέρουν τόσο στο Τμήμα, όσο και στην Επιτροπή που είχε συζητηθεί το νομοσχέδιο.

Ξεκινώντας θα μου επιτρέψετε να καταθέσω μία μικρή φραστική βελτίωση που αφορά το άρθρο 41 παρ. 2. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 41 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν έχουν εφαρμογή στους επιτρόπους που αποχωρούν από την υπηρεσία μέχρι τις 31-12-2010 λόγω ορίου ηλικίας».

Από τις τροπολογίες που είχαν την καλοσύνη να καταθέσουν οι συνάδελφοι, όπως είπα και προηγουμένως, έχουμε ήδη ενσωματώσει υπό μορφή φραστικών βελτιώσεων δυο τροπολογίες που έχει καταθέσει ο ΣΥΡΙΖΑ και υπογράφονται από τη νέα συνάδελφο κ. Ανδριοπούλου και τον κ. Κουράκη. Όμως, δεν μου είναι εύκολο να συνυπογράψω την τρίτη τροπολογία τους που αφορά τις συγχωνεύσεις. Είναι θέμα που θέλει μελέτη και δεν θα ήθελα να είμαι πρόχειρος πάνω σε αυτό.

Εκτός από τις δυο αρχικές τροπολογίες του ΣΥΡΙΖΑ, θα μου επιτρέψετε επίσης να πω ότι δεν μπορώ να προσυπογράψω την τροπολογία που έχει καταθέσει το ΚΚΕ, διότι θίγει πάρα πολλά οικονομικά αντικείμενα, για τα οποία κατ' ελάχιστον θα πρέπει να υπάρχει άποψη του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και, επίσης, την τροπολογία που καταθέτουν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ με επικεφαλής την κ. Θεοδώρα Τζάκρη. Είναι ενδιαφέρουσα ιδέα. Ούτως ή άλλως, στο Υπουργείο έχουμε ξεκινήσει μια διαδικασία δημιουργίας βαθμολογίου και στους σωφρονιστικούς υπαλλήλους και στους εξωτερικούς φρουρούς. Θα μου επιτρέψετε να αξιολογήσω σε αυτό το πλαίσιο την ιδέα που έχετε την καλοσύνη να προσφέρετε. Κατά τα λοιπά, δεν μπορώ να δεχθώ και τις υπόλοιπες τροπολογίες για διαφορετικούς λόγους την κάθε μια από αυτές, δεν έχει έννοια να τους αναπτύξω τώρα.

Απλώς θα παρακαλέσω, τελειώνοντας ως προς αυτό το διαδικαστικό, την κ. Κανέλλη, μετά την εξέγερση για το άρθρο 495 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αν έχει την καλοσύνη να ψηφίσει και αυτό. Προηγουμένως, κυρία Κανέλλη, τοποθετηθήκατε για το θέμα του άρθρου 495. Ο λόγος που είπατε «παρούσα», αν ενθυμούμαι καλώς ήταν ότι τίθεται θέμα ελλείψεως της διευθύνσεως του διαδικού. Επειδή προβλέπεται στο άρθρο 118 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άρα θα υπάρχει μέσα, θα σας παρακαλέσω, αν εσείς το κρίνετε, να το ψηφίσετε. Οφείλω να σας πω ότι για το Υπουργείο Δικαιοσύνης η ευρύτερη δυνατή συναίνεση των συναδέλφων και των κομμάτων στα νομοθετήματα, ή έστω και επιμέρους στα άρθρα, έχει βαρύνουσα σημασία. Νομίζω ότι είναι από τα Υπουργεία στα οποία η κατά το δυνατόν συναίνεση, ιδίως σε νομοθετήματα, όπως οι κώδικες, έχει άλλη βαρύτητα από ό,τι για οποιοδήποτε άλλο νομοθέτημα.

Θα μου επιτρέψετε να πω ελάχιστα πράγματα -και λέω ελάχιστα γιατί η τροπολογία προέρχεται από το Υπουργείο Εσωτερικών και όχι από το Υπουργείο Δικαιοσύνης- όσον αφορά την τροπολογία για τα ζητήματα λαθρομετανάστευσης ή παράνομης μετανάστευσης, αν και εγώ δεν τοποθετώ αρνητικά τη λέξη λάθρα, λαθρομετανάστευση, έχει την έννοια του κρυφά. Δεν το θεωρώ μειωτικό, αλλά εν πάση περιπτώσει μπορούμε να συζητήσουμε αν κάποιος το κρίνει έτσι.

Κύριοι συνάδελφοι, πάρα πολλές από τις επιφυλάξεις που εκφράστηκαν ως προς τους ανθρώπους στους οποίους μπορεί να εφαρμοστεί η πρώτη παράγραφος του συγκεκριμένου νομοθετήματος, δεν είναι ορθές, διότι θα πρέπει, πριν καταλήξουμε, να θυμηθούμε ότι η συγκεκριμένη τροπολογία εισάγεται ως άρθρο στο βασικό νόμο της Κυβέρνησης 3386/2005, στον οποίο αναφέρθηκε πριν και θα πρέπει να ερμηνευτεί σε συνδυασμό με το ν.3386/2005, στο άρθρο 2 του οποίου ορίζεται το πεδίο εφαρμογής. Το πεδίο, λοιπόν, εφαρμογής αυτού του νόμου, αν δείτε το άρθρο 2, δεν αφορά τους μονίμως εγκαταβιούντες στη χώρα αλ-

λοδαπούς. Σας διαβάζω, παραδείγματος χάριν, την αρχή της παραγράφου δ' «Στα πρόσωπα που έχουν την άδεια να παραμείνουν στην Ελλάδα με βάση... κ.λπ.» την παράγραφο ε, «Στα πρόσωπα που έχουν την άδεια να παραμείνουν στην Ελλάδα με βάση επικουρικές μορφές προστασίας, στα πρόσωπα που έχουν περισσότερες ιθαγένειες κ.λπ.». Εκφράζω εδώ τη δική μου άποψη, για να είναι ξεκαθαρισμένο, διότι αυτή η τροπολογία δεν είναι του δικού μου Υπουργείου. Από την απλή ανάγνωση του ν.3386/2005 δεν συντρέχει λόγος ανησυχίας τουλάχιστον για τους μόνιμους διαβιούντες στη χώρα. Αυτά ως προς την τροπολογία.

Να επανέλθω λίγο και να καταλήξω σε διάφορα που ακούστηκαν από τους συναδέλφους. Πράγματι ακούστηκαν πάρα πολλά σενάρια εδώ. Καταλαβαίνω ότι για όλους τους νομικούς, οι οποίοι έχουμε την τάση να αναχωρούμε είτε σε νομικούς παραδείσους, είτε σε πολύπλοκες σκέψεις, με κύριο χαρακτηριστικό ακριβώς αυτήν τη νομική πολυπλοκότητα, η οποία για κάποιο περίεργο λόγο, ίσως μια επαγγελματική διαστροφή, ξεκουράζει το μυαλό μας αντί να κουράζει, υπό αυτήν την έννοια ακούστηκαν διάφορα πάρα πολύ περίεργα σενάρια. Ακούστηκε σενάριο βουσκίου τροχονόμου λαθρομεταναστών, ακούστηκε σενάριο αθώου βιαιοπραγούντος κουκουλοφόρου, ακούστηκε σενάριο αγνού πλοιάρχου μεταφοράς επί τιμήματι λαθρομεταναστών, όλα αυτά τα πράγματα. Μπορεί, ξαναλέω, αν αναχωρήσουμε σε νομικούς παραδείσους να έχουν κάποια έννοια ως λογικοί γρίφοι, οι οποίοι θα μπορούσαν να αναζητηθούν και να επιλυθούν σε καθεστώς νομικού φροντιστηρίου αποφοίτων ή εν πάση περιπτώσει τελειοφοίτων πανεπιστημίου. Όμως στα σενάρια πραγματικότητας δεν έχουν κανένα λόγο αναζήτησης και ύπαρξης.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μετά το νόμο περί ζωοκλοπής του Βενιζέλου...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αφήστε με να τελειώσω.

Κυρία Κανέλλη, προηγουμένως που μνημοσεύσατε τον Ιωάννη Δαμασκηνό -και μάλιστα ίσως το πιο στενάχωρο κομμάτι του ψαλμού- μου δημιουργήθηκε η διάθεση να συνεχίσω και να σας πω: «Αλλά εν τω φωτί, Χριστέ, του προσώπου Σου και των γλυκασμών της Σοι ωραιότητας ων εξελέξω ανάπαυσον ως φιλόφρων». Αλλά, εν πάση περιπτώσει, υπό αυτή την έννοια της φιλάνθρωπίας, σας παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη, να με αφήσετε να τελειώσω.

Ερχόμαστε, λοιπόν, εμείς εδώ σαν Κυβέρνηση και έχει μια έννοια να συζητήσουμε για το βασικό θέμα που απασχολεί την κοινωνία. Και ποιο είναι αυτό το βασικό θέμα; Το βασικό θέμα είναι η δημόσια τάξη. Και εμείς ευθύνω -και το λέω για τρίτη φορά και με συγχωρείτε που επαναλαμβάνομαι- έχουμε μια σαφή ατζέντα. Και για να μη νομίζετε ότι δεν υπάρχει συνολικός προγραμματισμός, σας τα εξέθεσα το ένα μετά το άλλο. Η απαγόρευση αλλοίωσης των χαρακτηριστικών που ψηφίζουμε σήμερα, η επαναφορά της χρήσης καμερών στην Αθήνα και η επέκτασή της με νομοθέτημα που έρχεται, η τράπεζα για το DNA, τα μέτρα για τη λαθρομετανάστευση που ψηφίζουμε σήμερα, η ταυτοποίηση των καρτοκινήτων έρχεται νομοθέτημα, άρση απορρήτου των επικοινωνιών για τα κακούργηματα. Είναι μια ατζέντα με στόχο να αποκαταστήσουμε τη δημόσια ασφάλεια. Εδώ οφείλουμε να τοποθετηθούμε «ναι» ή «όχι». Δεν υπάρχουν «ναι» με υπογραμμίσεις, «ίσως», «αλλά», «δεν χρειάζεται», «δεν κάνει», «δεν ράνει». Αν το θεσμικό πλαίσιο ήταν επαρκές -και δεδομένου ότι η άποψή μου είναι ότι οι υπηρεσίες κάνουν το κατά το δυνατόν καλύτερο- τότε δεν θα αντιμετωπίζαμε σήμερα πρόβλημα. Η πραγματικότητα είναι ότι το μέγεθος της πρόκλησης έχει αυξηθεί, ότι η πρόκληση που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία στο σύνολό της είναι διαφορετική και κατά συνέπεια μια διαφορετική πρόκληση χρειάζεται επαυξημένα μέτρα. Και αυτά τα μέτρα, σε μια συνολική σχεδίαση, η Κυβέρνηση φέρνει στην Εθνική Αντιπροσωπεία και παρακαλεί για τη συνεργασία των κομμάτων, ώστε ομόθυμα να προχωρήσουμε στην εφαρμογή ενός ενισχυμένου νομικού πλαισίου. Οφείλουμε να δώσουμε δείγμα γραφής στην κοινωνία ότι ενδιαφερόμαστε να αποκαταστήσουμε πλήρως και να στηρίξουμε τη δημόσια τάξη, να σταθούν δίπλα στον Έλληνα πολίτη, δίπλα στον πολίτη που -ξαναλέω δεν κουράζομαι να λέω- είτε την

περιουσία του να χάνει, είτε το αυτοκίνητό του να καίγεται, το μαγαζί του να λεηλατείται. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να συμβαίνουν τέτοια πράγματα στη χώρα. Από την άλλη υπάρχει και κάτι άλλο. Υπάρχει μια καινοφανής απειλή, την οποία, επίσης, καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί, και αυτή είναι η νέα τρομοκρατία.

Και απέναντι σε αυτό το φαινόμενο η Εθνική Αντιπροσωπεία οφείλει να δώσει δείγμα γραφής όχι διχογνωμώντας, όχι διαφωνώντας αλλά ομοφωνώντας και καταδικάζοντας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και το Προεδρείο αισθάνεται την ανάγκη να σας ευχαριστήσει για τον τρόπο με τον οποίο διεξήχθη η συζήτηση, ένα επίπεδο με ευπρέπεια, όπου διαπιστώθηκε ότι ο διάλογος, η κριτική αμφισβήτηση είναι συστατικά στοιχεία της δημοκρατίας όταν γίνεται με υπευθυνότητα, με αίσθημα ευθύνης.

Οφείλω όμως να προσθέσω ακόμη ότι οφείλεται αυτό και στον Υπουργό που εγώ ως παλιός κοινοβουλευτικός τον συγχαίρω. Οφείλω να τον συγχαρώ γιατί και ως νέος Βουλευτής σχετικά αλλά και ως Υπουργός εδώ στο Κοινοβούλιο συμπεριφέρεται με μία ευπρέπεια, υπευθυνότητα και με σεβασμό στους συναδέλφους και σε εκείνους που συμφωνούν και σε εκείνους που διαφωνούν.

Συγχαρητήρια, κύριε Υπουργέ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων 30 έως 48 και τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Μεταρρυθμίσεις στην οργάνωση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, στη θεραπευτική μεταχείριση χρηστών ναρκωτικών ουσιών και άλλες διατάξεις».

Θα προχωρήσουμε στην ψήφιση των άρθρων χωριστά.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 30 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 31 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 31 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 32 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 32 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 33;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 33 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 34;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 34 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 35 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 35 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 36;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 36 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 37;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ναι.

ΣΟΦΙΑ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ: Παρών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 37 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 38 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 38 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 39 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 39 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 40;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 40 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 41 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 41 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 42 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 42 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 43 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 43 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 44;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 44 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 45;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 45 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 46;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 46 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 47;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 47 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεστε στην ψήφιση των τροπολογιών.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 600 και ειδικό 44 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 600 και ειδικό 44 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 601 και ειδικό 45 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό των Εσωτερικών;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 601 και ειδικό 45 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 602 και ειδικό 46 τροποποίηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 602 και ειδικό 46 έγινε δεκτή ομοφώνως.

Εισερχόμεστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Μεταρρυθμίσεις στην οργάνωση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, στη θεραπευτική μεταχείριση χρηστών ναρκωτικών ουσιών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων. Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση. Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 22.10' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 25 Ιουνίου 2009 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνιμη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Για την προστασία του λαϊκού εισοδήματος, την κατάργηση της έμμεσης φορολογίας στο πετρέλαιο θέρμανσης και στα είδη λαϊκής κατανάλωσης και την κατάργηση των διοδίων», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

